

ผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

โดย
นางสาวรุ่งนภา จิตตสินนวา

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ แผนก ข ระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต

ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2562

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

โดย
นางสาวรุ่งนภา จิตตสินนวา

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ แผนก ข ระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต
ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2562
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

EFFECTS OF USING TASK-BASED LEARNING TO DEVELOP ENGLISH SPEAKING
ABILITIES OF GRADE SEVEN STUDENTS

A Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Master of Education (ENGLISH LANGUAGE TEACHING)
Department of Curriculum and Instruction
Graduate School, Silpakorn University
Academic Year 2019
Copyright of Graduate School, Silpakorn University

หัวข้อ ผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาความสามารถ
ด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
โดย รุ่งนภา จิตตสินนวา
สาขาวิชา การสอนภาษาอังกฤษ แผน ข ระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุนีตา โฆษิตชัยวัฒน์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

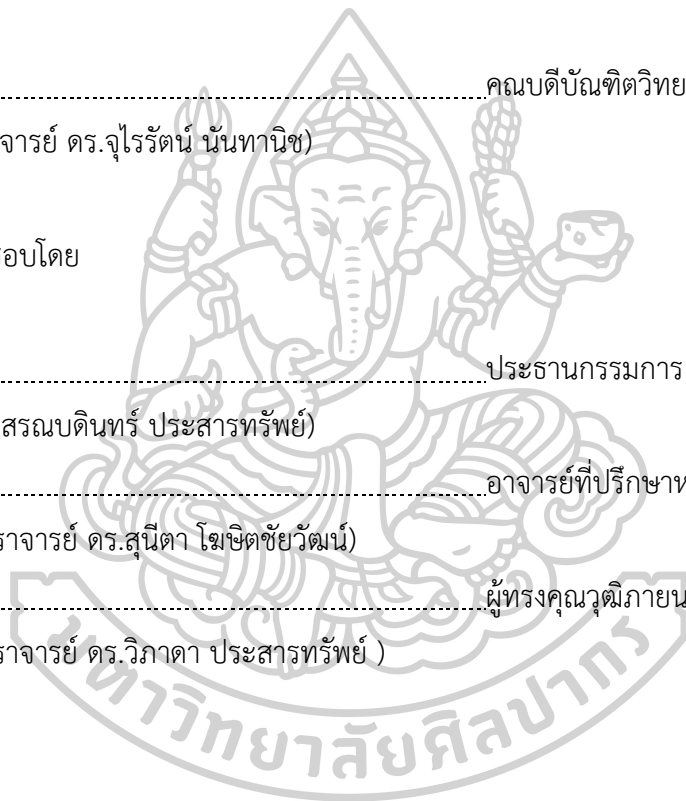
.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.จุไรรัตน์ นันทานิช)

พิจารณาเห็นชอบโดย

.....ประธานกรรมการ
(อาจารย์ ดร.สรณบดีนทร์ ประสารทรัพย์)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุนีตา โฆษิตชัยวัฒน์)

.....ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิภาดา ประสารทรัพย์)

58254323 : การสอนภาษาอังกฤษ แผน ข ระดับปริญญาโทบัณฑิต

คำสำคัญ : ผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน, ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ

นางสาว รุ่งนภา จิตตสินนวา: ผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุนีตา โฆษิตชัยวัฒน์

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียน ภ.ป.ร. ราชวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์ 2) ศึกษาระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/4 โรงเรียน ภ.ป.ร. ราชวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์ จำนวน 34 คน ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ 2 (อ21102) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับสลาก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ จำนวน 4 แผน 2) แบบทดสอบการพูดภาษาอังกฤษทางตรง 3) เกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ และ 4) แบบประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และค่าสถิติทดสอบ t แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test dependent)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานมีระดับคะแนนสูงกว่าก่อนเรียน แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ความพึงพอใจของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานอยู่ในระดับมาก

58254323 : Major (ENGLISH LANGUAGE TEACHING)

Keyword : Effects of Using Task-Based Learning, English Speaking Abilities

MISS RUNGNAPA JITTASINNAWA : EFFECTS OF USING TASK-BASED LEARNING TO DEVELOP ENGLISH SPEAKING ABILITIES OF GRADE SEVEN STUDENTS THESIS ADVISOR : ASSISTANT PROFESSOR SUNEETA KOSITCHAIVAT, Ph.D.

The purposes of this research were to 1) compare English speaking abilities before and after using task-based learning, and 2) survey the students' satisfaction toward the task-based learning. The sample consisted of 34 grade seven students, King's College, studied in English 2 (E21102) during the second semester of academic year 2019. They were selected by using simple random sampling. The research instruments were 1) four task-based lesson plans 2) a direct test of English speaking abilities 3) an assessment rubric of English speaking abilities 4) a satisfaction survey toward task-based learning. The data were analyzed by mean, standard deviation and t-test dependent.

The results of the study were as follows:

1. The students' English speaking abilities after studying through the task-based learning was significantly higher than before studying at .05 level.
2. The students' satisfaction towards the task-based learning was at a good level.

กิตติกรรมประกาศ

การค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยความกรุณาอย่างยิ่งจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุนีตา โฆษิตชัยวัฒน์ ที่สละเวลาอันมีค่าในการให้คำปรึกษา คำแนะนำ และชี้แนะแนวทางในการทำวิจัยให้สำเร็จลุล่วงด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

กราบขอบพระคุณอาจารย์ ดร.สรณบดีนทร์ ประสารทรัพย์ ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์เป็นประธานกรรมการสอบให้กับผู้วิจัย และกรุณาตรวจสอบแก้ไขพร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะเพื่อความสมบูรณ์ของงานวิจัย

กราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิภาดา ประสารทรัพย์ ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกในการสอบให้กับผู้วิจัย และกรุณาตรวจสอบแก้ไขพร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะเพื่อความสมบูรณ์ของงานวิจัย

กราบขอบพระคุณคุณครูธัญชา กาญจนเมธี คุณครูศรียา จันทรวงศ์ และ Mr.Reymar John Sardon ครูสอนภาษาอังกฤษ โรงเรียน ภ.ป.ร. ราชวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย พร้อมทั้งแสดงความคิดเห็นและให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่องานวิจัยนี้

ขอขอบใจนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียน ภ.ป.ร. ราชวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ที่ให้ความร่วมมือในการทดลองเครื่องมือวิจัยเป็นอย่างดีด้วยความเต็มใจ

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อประเสริฐ จิตตสินนา และคุณแม่รัตดา จิตตสินนา ที่คอยส่งเสริมและเป็นกำลังใจสำคัญตลอดการทำวิจัย รวมทั้งญาติพี่น้อง เพื่อนครูโรงเรียน ภ.ป.ร. ราชวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์ เพื่อนร่วมรุ่นสาขาการสอนภาษาอังกฤษทุกคน ที่คอยเป็นกำลังใจและให้ความช่วยเหลือตลอดการทำวิจัย ซึ่งเป็นแรงผลักดันให้งานวิจัยนี้เสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอขอบคุณประโยชน์ของงานวิจัยฉบับนี้เพื่อกราบบูชาบูชาคุณครูอาจารย์ และผู้มีพระคุณด้วยเทอญ

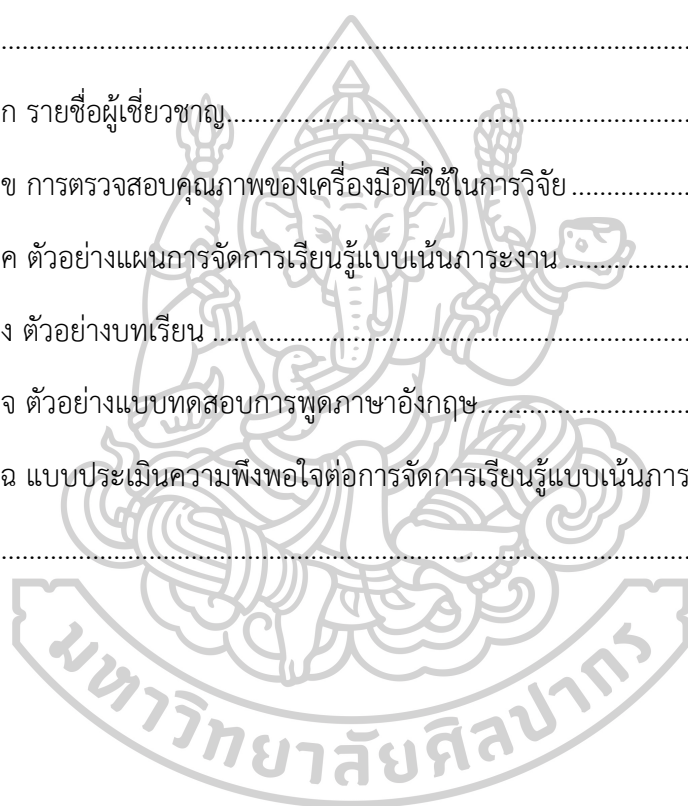
รุ่งนภา จิตตสินนา

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญแผนภูมิ.....	ฎ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	5
คำถามของการวิจัย.....	6
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	6
สมมติฐานของการวิจัย.....	6
ขอบเขตของการวิจัย.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
ประโยชน์ที่ได้รับ.....	8
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	9
1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	10
2. ทักษะความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ.....	13
2.1 ความหมายของการพูดภาษาอังกฤษ.....	13
2.2 องค์ประกอบของความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ.....	14

2.3	กิจกรรมการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ.....	15
2.4	ขั้นตอนการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ.....	17
2.5	เกณฑ์การประเมินผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษ.....	18
3.	การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน.....	26
3.1	ความหมายของภาระงาน.....	26
3.2	องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน.....	27
3.3	ประเภทของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน.....	28
3.4	ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน.....	33
3.5	ประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน.....	36
3.6	การประเมินผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน.....	37
4.	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	39
4.1	งานวิจัยในประเทศ.....	39
4.2	งานวิจัยในต่างประเทศ.....	42
บทที่ 3	วิธีดำเนินการวิจัย.....	44
	ขั้นตอนที่ 1 การกำหนดขอบเขตของการวิจัย.....	44
	ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน.....	45
	ขั้นตอนที่ 3 การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	46
	ขั้นตอนที่ 4 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	60
	ขั้นตอนที่ 5 สถิติและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	61
บทที่ 4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	64
	1. ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน.....	64
	2. ผลการศึกษาระดับความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน.....	66
บทที่ 5	สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	70

สรุปผลการวิจัย.....	71
การอภิปรายผล	71
ข้อเสนอแนะ	74
ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอน	75
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป.....	75
รายการอ้างอิง	76
ภาคผนวก.....	81
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ.....	82
ภาคผนวก ข การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	84
ภาคผนวก ค ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน	90
ภาคผนวก ง ตัวอย่างบทเรียน	95
ภาคผนวก จ ตัวอย่างแบบทดสอบการพูดภาษาอังกฤษ.....	101
ภาคผนวก ฉ แบบประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน	104
ประวัติผู้เขียน.....	107

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 เกณฑ์การให้คะแนนความสามารถด้านการพูดของ Clark.....	20
ตารางที่ 2 เกณฑ์การประเมินการพูดนำเสนอผลงานของ Jorgen.....	21
ตารางที่ 3 การสังเคราะห์เกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ.....	24
ตารางที่ 4 เกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง.....	25
ตารางที่ 5 การสังเคราะห์หน้าที่ภาษาสำหรับการออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน.....	47
ตารางที่ 6 หัวข้อ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง เนื้อหาภาษา และผลผลิตของภาระงานของแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน.....	48
ตารางที่ 7 คุณลักษณะเฉพาะของแบบทดสอบการพูดภาษาอังกฤษ.....	50
ตารางที่ 8 เกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง.....	52
ตารางที่ 9 โครงสร้างเนื้อหาและรายการประเมินในแบบประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน.....	54
ตารางที่ 10 คะแนนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ในการทดลองแบบหนึ่งต่อหนึ่ง.....	56
ตารางที่ 11 คะแนนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ในการทดลองแบบกลุ่มเล็ก.....	57
ตารางที่ 12 คะแนนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ในการทดลองแบบภาคสนาม.....	59
ตารางที่ 13 คะแนนการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน.....	65
ตารางที่ 14 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและผลการทดสอบด้วยค่าที (t-test).....	66
ตารางที่ 15 ผลการวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน.....	67

ตารางที่ 16 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของความตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้น
 ภาระงาน 85

ตารางที่ 17 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของความตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบการพูดภาษาอังกฤษ87

ตารางที่ 18 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของความตรงเชิงเนื้อหาของเกณฑ์การประเมินความสามารถ
 ด้านการพูดภาษาอังกฤษ..... 88

ตารางที่ 19 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของความตรงเชิงเนื้อหาของแบบประเมินความพึงพอใจ
 ต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน.....89

สารบัญแผนภูมิ

หน้า

แผนภูมิที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย 5

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบัน โลกมีการเปลี่ยนแปลงตามกระแสโลกาภิวัตน์ ส่งผลให้มีการพัฒนาทางด้าน เศรษฐกิจ การคมนาคม และเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างรวดเร็ว การติดต่อสื่อสารกับนานาประเทศ จึงเป็นสิ่งสำคัญ โดยเฉพาะสำหรับเยาวชนรุ่นใหม่ที่จะก้าวสู่การเป็นอนาคตของชาติอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ การเรียนรู้ภาษาของประเทศอื่นจึงย่อมได้เปรียบในการติดต่อสื่อสาร เพราะช่วยให้สามารถสื่อสารได้ อย่างมีประสิทธิภาพ Rao (2019) กล่าวว่าภาษาที่คนทั่วโลกนิยมใช้เป็นภาษากลางในการติดต่อ สื่อสารระหว่างกันคือภาษาอังกฤษ อีกทั้งยังได้รับการยอมรับว่าเป็นภาษาสากล (Global Language) ที่ประชากรต่างเชื้อชาติ ต่างภาษาใช้สื่อสารกันอย่างแพร่หลาย นอกจากนี้ยังมีการใช้ภาษาอังกฤษ เป็นภาษาในโลกร่วมแดนที่ช่วยให้ประชากรในประเทศต่างๆสามารถเข้าถึงข้อมูลสารสนเทศทั่วโลกได้ (อารีรักษ์ มีแจ้ง และคณะ, 2554) จึงนับได้ว่าภาษาอังกฤษมีบทบาทสำคัญสำหรับนานาประเทศเป็น อย่างมาก

ประเทศไทยเป็นอีกหนึ่งประเทศที่ภาษาอังกฤษได้เข้ามามีบทบาทสำคัญ กรมเจรจาการค้า ระหว่างประเทศ (2554) ชี้ให้เห็นว่า เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่การเป็นสมาชิกประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) ประชากรในประเทศจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางในการ ติดต่อสื่อสารกับกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน โดยเฉพาะทางด้านธุรกิจการค้า ผู้ที่มีทักษะ ภาษาอังกฤษดีย่อมได้เปรียบและมีทางเลือกในด้านธุรกิจ การประกอบอาชีพ หรือการศึกษา กรมวิชาการ (2546) ชี้ให้เห็นว่าเยาวชนไทยไม่สามารถหลีกเลี่ยงการเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้ ดังนั้น จึงจำเป็นต้องพัฒนาความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาตนเองให้เป็นเยาวชน รุ่นใหม่ที่มีประสิทธิภาพและพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าต่อไป

จากความสำคัญของภาษาอังกฤษตามที่กล่าวมาแล้วนั้น กระทรวงศึกษาธิการได้ตระหนักถึง ความจำเป็นในการเรียนภาษาอังกฤษ จึงบรรจุวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาพื้นฐานในหลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐาน โดยมีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาจนถึงระดับชั้น มัธยมศึกษา (อารีรักษ์ มีแจ้ง และคณะ, 2554) โดยให้ครอบคลุมเนื้อหาสาระสำคัญต่างๆ ได้แก่ ภาษาเพื่อ การสื่อสาร ภาษาและวัฒนธรรม ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และภาษากับ ความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสาร ในสถานการณ์ต่างๆ การศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น และการประกอบอาชีพ โดยในการเรียนการสอน

ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศนั้น ผู้เรียนจะต้องได้รับการพัฒนาความสามารถ 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่างๆได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมตามบริบทสังคมและวัฒนธรรมของแต่ละประเทศ นอกจากนี้ยังให้เชื่อมโยงบทเรียนวิชาภาษาอังกฤษกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เพื่อพัฒนาความรู้และเปิดโลกทัศน์ของตนเอง อยู่เสมอ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2551)

ในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ผู้เรียนจำเป็นต้องเรียนรู้และฝึกฝนอย่างต่อเนื่องเพื่อให้เกิดความคุ้นเคยและเกิดความชำนาญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นทักษะที่แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าผู้พูดมีทักษะทางภาษาจากการถ่ายทอดความคิดให้ผู้ฟังสามารถเข้าใจความหมายและความรู้สึก (ธวัชพร ต้นตระกูล, 2555) ด้วยเหตุนี้ผู้เรียนจึงควรได้รับการพัฒนาทักษะการพูดเป็นลำดับแรก อันจะช่วยนำไปสู่การพัฒนาทักษะอื่นๆได้ง่ายขึ้น Finocchiaro and Brumfit (1983) ชี้ให้เห็นว่า การพูดต้องอาศัยกระบวนการที่สัมพันธ์กันทั้งทางสมองและร่างกาย โดยผู้พูดต้องคิดเนื้อหาสาระ ความหมาย หลักไวยากรณ์ และวัฒนธรรมของการพูดอย่างเหมาะสม อีกทั้งยังต้องใช้น้ำเสียงและสำเนียงในการพูดให้ถูกต้องและเหมาะสมกับเรื่องที่พูดรวมทั้งโอกาสและสถานการณ์ (ประเทือง ใจหาญ, 2546) นอกจากนี้การพูดยังต้องอาศัยอวัจนภาษา คือการแสดงออกทางสีหน้า แววตาและการใช้ท่าทาง เพื่อช่วยถ่ายทอดความหมายให้ผู้ฟังเข้าใจได้อย่างลึกซึ้ง (Littlewood, 1983)

แม้ว่ากระทรวงศึกษาธิการจะชี้ให้เห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษและเร่งพัฒนาการสอนเพื่อการสื่อสาร แต่แนวทางนี้ก็ยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร โดยพบว่าผู้เรียนส่วนใหญ่ไม่สามารถนำภาษาอังกฤษไปใช้ในสถานการณ์จริงได้ แม้ว่าจะเรียนภาษาอังกฤษมาตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาและเรียนเรื่อยมาในทุกๆปี ญัฐริธา ทิศน์แก้ว (2549) ให้เหตุผลว่าสาเหตุที่ผู้เรียนไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้ ทั้งๆที่พอมีความรู้ทางคำศัพท์และไวยากรณ์ คือ ขาดโอกาสในการสื่อสารกับชาวต่างชาติ เมื่อวิเคราะห์ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) รายวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2561 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่ามีผลคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 35.47 เมื่อพิจารณาจำแนกตามรายละเอียดพบว่าค่าเฉลี่ยดังนี้ สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร ($\bar{x} = 38.24$) สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม ($\bar{x} = 42.19$) และสาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก ($\bar{x} = 39.64$) (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2561) จะเห็นได้ว่าทุกรายสาระมีผลคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าร้อยละ 50 โดยเฉพาะอย่างยิ่งสาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร ซึ่งจัดอยู่ในเกณฑ์ที่ควรปรับปรุงและควรได้รับการพัฒนามากที่สุด

ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ ผู้สอนควรออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนที่ช่วยส่งเสริมและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้พูดภาษาอังกฤษในชั้นเรียน

การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (Task-Based Learning) เป็นวิธีการสอนรูปแบบหนึ่งที่ช่วยสร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้พูดภาษาอังกฤษในชั้นเรียน Bygate et al (2013) กล่าวว่า การปฏิบัติภาระงานช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พูดสื่อสารระหว่างกัน โดยผู้สอนสามารถเลือกใช้ประเภทภาระงานให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของบทเรียน การปฏิบัติภาระงานจะช่วยให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมชั้น มีการสื่อสารโดยใช้ภาษาเป้าหมายที่มุ่งเน้นการถ่ายทอดความหมายมากกว่าโครงสร้างภาษา ทำให้ผู้เรียนสามารถพูดได้อย่างอิสระ เป็นธรรมชาติและมีชีวิตชีวา (Nunan, 1989) นอกจากนี้ การปฏิบัติภาระงานยังช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้กระบวนการคิด การตัดสินใจแก้ปัญหา ตลอดจนการวางแผนการใช้ภาษาเพื่อให้สำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ของบทเรียน โดยมีผู้สอนเป็นผู้สังเกตการณ์ และให้คำปรึกษาระหว่างการปฏิบัติภาระงานเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในการใช้ภาษามากยิ่งขึ้น (Prabhu, 1987)

จากแนวคิดเรื่องการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานที่นักการศึกษาได้กล่าวไว้ จะเห็นได้ว่าการปฏิบัติภาระงานช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียน ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน โดยพบว่าการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานช่วยทำให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการสื่อสารมากขึ้น ได้ฝึกการใช้ภาษาที่สอดคล้องกับสถานการณ์ในชีวิตจริง มีแรงจูงใจและเกิดความท้าทายในการเรียนมากยิ่งขึ้น (Frost, 2005) นอกจากนี้วิภาดา พูลศักดิ์วีรสาร (2555) ได้สนับสนุนว่า ในกระบวนการปฏิบัติภาระงาน ผู้เรียนจะได้ฝึกฝนการพูด ตลอดจนการใช้โครงสร้างภาษา ภาระงานจึงมีส่วนช่วยในการพัฒนาความสามารถทางการพูดสื่อสาร และการใช้รูปแบบภาษาตามมา อันเป็นการพัฒนาความรู้จากภายใน (Implicit Knowledge) ที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถจดจำได้เป็นระยะเวลานาน และสามารถนำไปใช้สื่อสารได้อย่างเหมาะสม

จากการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน พบว่าการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานช่วยพัฒนาความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษแก่ผู้เรียน โดยพบได้จากงานวิจัยต่างๆ ได้แก่ การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร (ศิรินันท์ เอื้อนโธสงศ์, 2560) การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร (ณรัตน์ แยมฉาย, 2559) การส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและแรงจูงใจของผู้เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนที่เน้นภาระงานด้านการท่องเที่ยว (สุปรียา เตจ๊ะตา, 2552) การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรมโดยใช้รูปแบบการสอนแบบเน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสาร (ทัศนีย์ ธราพร, 2556) การใช้กิจกรรมมุ่งปฏิบัติงานที่เน้นประสบการณ์เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและความเชื่อมั่นในตนเองของนักศึกษาวิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยว (ไชยยันต์ โดเทศ, 2551) การจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานเพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษและพฤติกรรมด้านความ

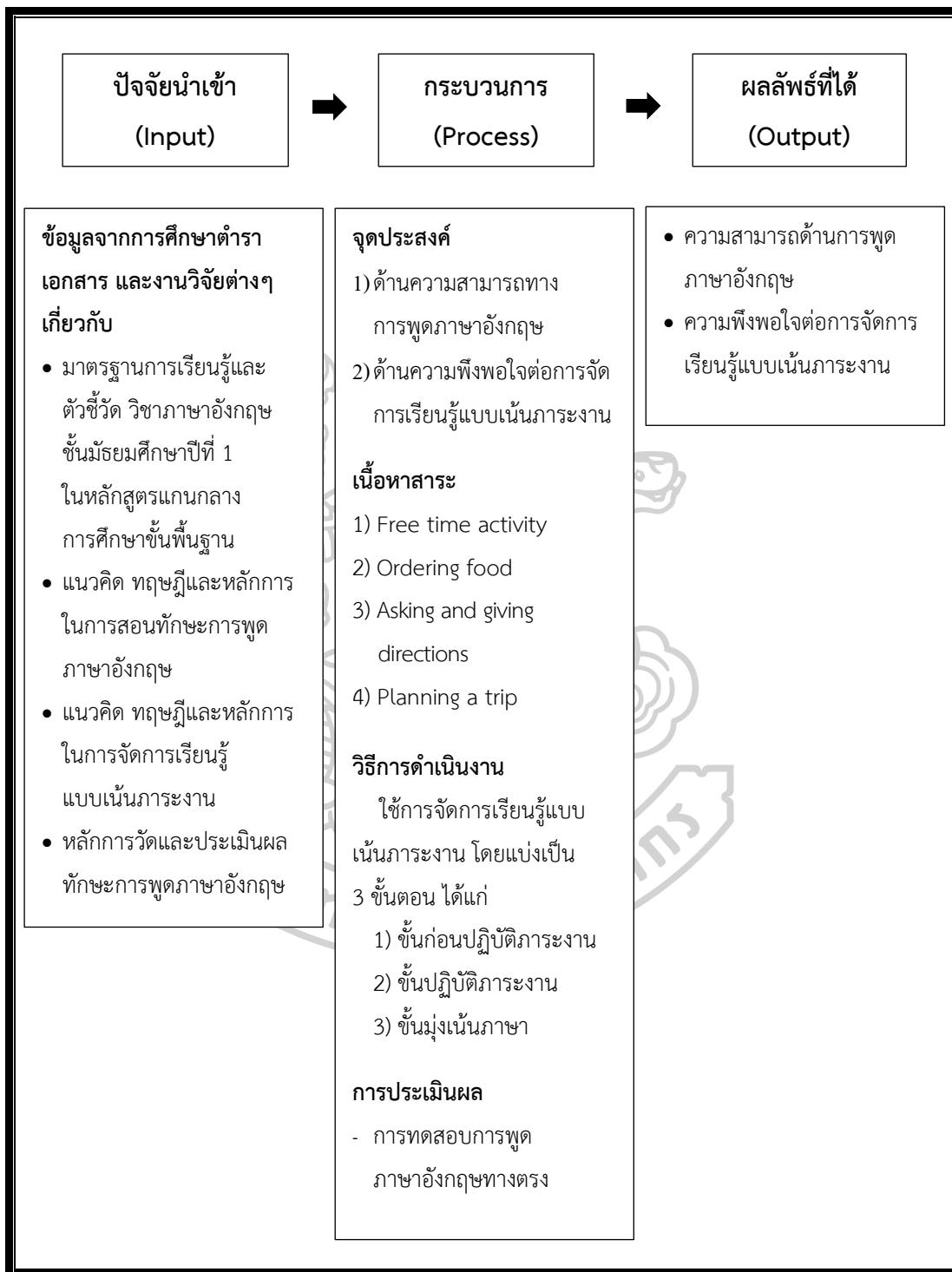
กล้าแสดงออก สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนฝางชนูปถัมภ์ จังหวัดเชียงใหม่ (สุจินดา คำเงิน, 2551) จากงานวิจัยข้างต้นจะเห็นได้ว่าการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานช่วยพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษให้แก่ผู้เรียน อีกทั้งยังช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียน มีความเชื่อมั่นในตนเอง และมีความกล้าแสดงออกมากยิ่งขึ้น นับได้ว่าการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน มีความเหมาะสมและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการเรียนการสอนภาษาที่มุ่งพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

จากประสบการณ์การสอนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่โรงเรียน ภ.ป.ร. ราชวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดนครปฐมมาหลายปี ผู้วิจัยพบว่าผู้เรียนส่วนใหญ่ขาดทักษะทางการพูดภาษาอังกฤษ โดยเห็นได้จากการสนทนา การพูดเล่าเรื่อง หรือแม้กระทั่งการตอบคำถามในชั้นเรียน ซึ่งผู้เรียนขาดความมั่นใจ มีความเขินอาย และไม่กล้าพูด สาเหตุที่ทำให้ผู้เรียนไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้ อาจเป็นเพราะขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนที่ไม่เน้นให้ผู้เรียนพูดภาษาอังกฤษในชั้นเรียนเท่าที่ควร และวิธีการสอนของครูผู้สอนที่ยึดตำราเรียนและเน้นการสอนไวยากรณ์ภาษามากกว่าการสอนเพื่อการสื่อสาร ซึ่งการเริ่มเรียนไวยากรณ์แล้วค่อยฝึกพูด จะทำให้ผู้เรียนกลัวพูดผิดหลักไวยากรณ์ จึงขาดความมั่นใจ ไม่กล้าพูดภาษาอังกฤษ และทำให้ไม่ได้พัฒนาทักษะการพูด (จารึก อยะวงค์, 2556)

จากสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นความสำคัญในการพัฒนารูปแบบการสอนและกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสม เพื่อช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ จึงศึกษาวิจัยเกี่ยวกับผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียน ภ.ป.ร. ราชวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์ เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนพูดภาษาอังกฤษในชั้นเรียน จากสถานการณ์ที่สอดคล้องกับชีวิตจริง อันนำไปสู่การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ และสามารถนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับไปใช้ใน ชีวิตจริงได้

กรอบแนวคิดการวิจัย

กรอบแนวคิดการวิจัยครั้งนี้ แสดงดังแผนภูมิที่ 1

แผนภูมิที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

คำถามของการวิจัย

เพื่อให้การวิจัยครั้งนี้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ผู้วิจัยได้กำหนดคำถามของการวิจัย ดังนี้

1. ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานสูงกว่าก่อนเรียนหรือไม่
2. นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับใด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
2. เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

สมมติฐานของการวิจัย

1. ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานสูงกว่าก่อนเรียน
2. นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก

ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 - 1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียน ภ.ป.ร. ราชวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดนครปฐม ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ 2 (อ21102) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 4 ห้องเรียน มีจำนวนนักเรียน 121 คน
 - 1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/4 โรงเรียน ภ.ป.ร. ราชวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดนครปฐม ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ 2 (อ21102) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 มีจำนวนนักเรียน 34 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับสลาก โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม

2. ระยะเวลาในการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โดยใช้เวลาในการทดลอง 12 คาบเรียน คาบเรียนละ 50 นาที โดยแบ่งเป็นขั้นการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) 2 คาบเรียน ขั้นการทดลอง 8 คาบเรียน และขั้นการทดสอบหลังเรียน (Post-test) 2 คาบเรียน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

ในการวิจัยครั้งนี้ ตัวแปรที่ศึกษาประกอบด้วย

3.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ได้แก่ การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

3.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่

3.2.1 ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ

3.2.2 ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (Task-based Learning) หมายถึง ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้สอนมอบหมายภาระงานให้ผู้เรียนปฏิบัติ เพื่อฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยมีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นก่อนปฏิบัติภาระงาน (Pre-task) ผู้สอนแนะนำหัวข้อ ซึ่งแจ่งวัตถุประสงค์ให้ผู้เรียนฟังแล้วเติมบทสนทนาตามสถานการณ์ต่างๆ และให้แยกประเภทคำศัพท์ตามหมวดหมู่ เพื่อเตรียมความพร้อมทางด้านภาษาให้ผู้เรียน 2) ขั้นปฏิบัติภาระงาน (Task Cycle) ผู้สอนมอบหมายภาระงานแบบแสดงบทบาทสมมติ ให้ผู้เรียนวางแผน ฝึกซ้อมและแสดงบทบาทสมมติหน้าชั้นเรียน โดยมุ่งเน้นการถ่ายทอดความหมายมากกว่าโครงสร้างภาษา และ 3) ขั้นมุ่งเน้นภาษา (Language Focus) ผู้สอนให้ผู้เรียนร่วมกันวิเคราะห์ภาษา นำเสนอสำนวนภาษาเพิ่มเติมและให้ผู้เรียนฝึกฝนร่วมกัน

2. ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ หมายถึง คะแนนที่ผู้เรียนได้จากการทดสอบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษทางตรง โดยให้ผู้เรียนจับสลาก 1 หัวข้อสำหรับการทดสอบ ซึ่งมีหัวข้อในการพูด 4 หัวข้อ ต่อไปนี้ 1) Free time activity 2) Ordering food 3) Asking and giving directions และ 4) Planning a trip โดยได้ใช้เกณฑ์การให้คะแนนในประเด็นต่างๆ ได้แก่ 1) การออกเสียง 2) การใช้คำศัพท์ 3) ความถูกต้องทางไวยากรณ์ 4) ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา และ 5) ความเข้าใจของผู้ฟัง มีคะแนนรวม 20 คะแนน

3. ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน โดยมีการประเมิน 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านเนื้อหาการสอน 2) ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ 3) ด้านการประเมินผล และ 4) ด้านประโยชน์ที่ได้รับ

4. นักเรียน หมายถึง นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียน ภ.ป.ร. ราชวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ 2 (อ 21102) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562

ประโยชน์ที่ได้รับ

ในการวิจัยครั้งนี้ ก่อเกิดประโยชน์ ดังนี้

1. เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน
2. เป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีความน่าสนใจและมีประสิทธิภาพ
3. เป็นแนวทางสำหรับสถานศึกษาในการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่ช่วยผลิตผู้เรียนที่มีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อตอบสนองต่อสถาบันอุดมศึกษาและตลาดแรงงานในอนาคต

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยต่างๆ เพื่อนำข้อมูลมาเป็นแนวทางในการสร้าง พัฒนาและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1**
2. **ทักษะความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ**
 - 2.1 ความหมายของการพูดภาษาอังกฤษ
 - 2.2 องค์ประกอบของความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ
 - 2.3 กิจกรรมการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
 - 2.4 ขั้นตอนการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
 - 2.5 เกณฑ์การประเมินผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
3. **การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน**
 - 3.1 ความหมายของภาระงาน
 - 3.2 องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน
 - 3.3 ประเภทของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน
 - 3.4 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน
 - 3.5 ประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน
 - 3.6 การประเมินผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน
4. **งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง**
 - 4.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 4.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

กระทรวงศึกษาธิการ (2551) ได้จัดทำหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เพื่อให้สถานศึกษาใช้เป็นกรอบและแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพด้านความรู้ ด้านทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต และการแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเองตลอดชีวิต

สำหรับหลักสูตรของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความหลากหลายทางวัฒนธรรม โดยประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง พูด อ่าน เขียน เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ และสร้างความสัมพันธ์ในสังคมได้อย่างเหมาะสม

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม มุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และสามารถใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสมตามบริบทต่างๆ

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น มุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาต่างประเทศเชื่อมโยงความรู้กับการเรียนวิชาอื่น เพื่อพัฒนาความรู้และเปิดโลกทัศน์ของตนเอง

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก มุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในและนอกชั้นเรียน รวมทั้งใช้ในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ข้อมูลกับบุคคลอื่นทั่วโลก

สำหรับหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2551) ได้จัดทำรายละเอียดของหลักสูตร โดยมีคำอธิบายรายวิชา คือ ศึกษาความรู้เกี่ยวกับคำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำ ด้วยภาษา น้ำเสียง และท่าทางที่สุภาพ แลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง กิจกรรม เทศกาล งานฉลอง หรือวันสำคัญต่างๆ การแสดงความต้องการ ให้ความช่วยเหลือ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับหรือปฏิเสธ การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจวัตรประจำวัน ประสพการณ์ หรือกิจกรรมต่างๆ ค้นคว้าหาความรู้ การใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์ต่างๆ ได้แก่ สถานการณ์จริง สถานการณ์จำลองในห้องเรียน สถานการณ์ในสถานศึกษา เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อมุ่งพัฒนาผู้เรียนตามสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนและคุณลักษณะอันพึงประสงค์

นอกจากนี้ ยังได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังหรืออ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล โดยมีรายละเอียดด้านตัวชี้วัด ได้แก่

- 1) ปฏิบัติตามคำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจงและคำอธิบาย
- 2) ออกเสียงข้อความ นิทานและบทร้อยกรองสั้นๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน
- 3) เลือกรหรือระบุประโยคและข้อความให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียง
- 4) ระบุหัวข้อใจความสำคัญและตอบคำถามจากบทสนทนา นิทานและเรื่องสั้น

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีรายละเอียดด้านตัวชี้วัด ได้แก่

- 1) สนทนา แลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง กิจกรรมและสถานการณ์ต่างๆ ในชีวิตประจำวัน
- 2) พูดขอร้อง ให้คำแนะนำและคำชี้แจงตามสถานการณ์ต่างๆ
- 3) พูดและเขียนแสดงความต้องการขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ต่างๆอย่างเหมาะสม
- 4) พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสม
- 5) พูดและเขียนแสดงความรู้สึกและความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องใกล้ตัว พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้นๆประกอบอย่างเหมาะสม

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน มีรายละเอียดด้านตัวชี้วัด ได้แก่

- 1) บรรยายเกี่ยวกับตนเองกิจวัตร ประสบการณ์และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว
- 2) สรุปใจความสำคัญที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่องที่อยู่ในความสนใจของสังคม
- 3) แสดงความคิดเห็นและให้เหตุผลสั้นๆ เกี่ยวกับกิจกรรมหรือเรื่องใกล้ตัว

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ โดยมีรายละเอียดด้านตัวชี้วัด ได้แก่

- 1) ใช้ภาษา น้ำเสียงและท่าทางสุภาพเหมาะสมตามวัฒนธรรม
- 2) บรรยายเกี่ยวกับเทศกาล วันสำคัญและประเพณีของเจ้าของภาษา
- 3) เข้าร่วมหรือจัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างทางภาษาและวัฒนธรรม และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม โดยมีรายละเอียดด้านตัวชี้วัด ได้แก่

- 1) บอกความเหมือนและความแตกต่างในการออกเสียงประโยคชนิดต่างๆ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการลำดับคำตามโครงสร้างของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย
- 2) เปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างของเทศกาล งานฉลอง วันสำคัญและชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษากับของไทย

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นและเป็นพื้นฐานในการแสวงหาความรู้และเปิดโลกทัศน์ โดยมีรายละเอียดด้านตัวชี้วัด ได้แก่

- 1) ค้นคว้า รวบรวม และสรุปข้อมูลหรือข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูดหรือการเขียน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชนและสังคม โดยมีรายละเอียดด้านตัวชี้วัด ได้แก่

- 1) ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริงหรือสถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อการประกอบอาชีพและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก โดยมีรายละเอียดด้านตัวชี้วัด ได้แก่

- 1) ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้นข้อมูลต่างๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่างๆในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ

จากรายละเอียดตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 แสดงให้เห็นว่า กระทรวงศึกษาธิการต้องการมุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาต่างประเทศในการสื่อสารเกี่ยวกับตนเอง เรื่องใกล้ตัว สถานการณ์จริงในชีวิตประจำวัน และสถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม รวมทั้งสามารถใช้น้ำเสียงและท่าทางอย่างสุภาพเหมาะสมตามวัฒนธรรม ทั้งนี้ครูผู้สอนจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร เพื่อใช้เป็นกรอบและแนวทางในการจัดการเรียนการสอนที่ช่วยส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถทางการสื่อสารภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพ

2. ทักษะความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ

การพูดภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่สำคัญต่อการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศและเป็นทักษะที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคลในสังคม การสื่อสารจะประสบความสำเร็จได้ก็ต่อเมื่อผู้พูดสามารถถ่ายทอดความหมายได้อย่างถูกต้องชัดเจน ทั้งนี้ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการพูดภาษาอังกฤษในประเด็นต่างๆ ดังต่อไปนี้

2.1 ความหมายของการพูดภาษาอังกฤษ

ทักษะการพูดเป็นทักษะที่ใช้ในการสื่อสารเพื่อถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึก หรือแสดงความต้องการ มีผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาหลายท่านให้คำจำกัดความของการพูดไว้ ดังนี้

ณัฐญา บุปผาชาติ (2561) ได้ให้นิยามของการพูดไว้ว่า การพูดเป็นการสนทนาในเรื่องใดเรื่องหนึ่งตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป เพื่อให้ข้อมูลหรือแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร นอกจากนี้ยังเป็นกระบวนการถ่ายทอดข้อมูล การสื่อความหมายจากบุคคลหนึ่งไปสู่อีกบุคคลหนึ่งผ่านน้ำเสียง กริยาท่าทางหรือสัญลักษณ์เพื่อให้ผู้อื่นเข้าใจสิ่งที่ต้องการสื่อความหมาย ในขณะที่ Valette (1977) อธิบายเพิ่มเติมว่าการพูดเป็นทักษะทางสังคมอย่างหนึ่งที่มีเป้าหมายคือการเรียนรู้และฝึกฝนจนเกิดความเคยชินและสามารถสื่อสารได้อย่างถูกต้อง โดยที่ผู้ฟังเข้าใจในสิ่งที่ผู้พูดได้ถ่ายทอดออกไป ในทำนองเดียวกัน หริศศักดิ์ พลตรี (2558) สนับสนุนว่าการพูดเป็นสิ่งสำคัญสำหรับมนุษย์ เนื่องจากต้องมีการติดต่อสื่อสารระหว่างกันเพื่อถ่ายทอดความต้องการ ความรู้สึกให้อีกฝ่ายหนึ่งได้รับรู้ด้วยวิธีการต่างๆ ในขณะที่ Finocchiaro and Brumfit (1983) ได้กล่าวว่า การพูดเป็นพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาสาระในการพูด สถานการณ์การพูด การใช้ถ้อยคำในการพูด กฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ ความหมายและวัฒนธรรมของการพูดอย่างเหมาะสม ธวัชพร ดันตรระกุล (2555) ได้เน้นว่า การพูดที่มีประสิทธิภาพ ผู้พูดต้องเลือกใช้สำนวนการพูด น้ำเสียง รวมทั้งกริยาท่าทางประกอบการพูดให้เหมาะสมกับโอกาสและวัฒนธรรมของคู่สนทนาด้วย

กล่าวโดยสรุปว่า การพูดเป็นทักษะที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคล 2 คนขึ้นไป เพื่อวัตถุประสงค์ต่างๆ เช่น ถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก หรือแสดงความต้องการให้อีกฝ่ายหนึ่งได้รับรู้และเข้าใจ การพูดที่มีประสิทธิภาพนั้น ผู้พูดควรพูดให้เหมาะสมกับกาลเทศะและบริบทในสังคม โดยใช้ภาษาพูดได้อย่างถูกต้องตามหลักโครงสร้างทางไวยากรณ์ ผ่านน้ำเสียง สีหน้า และกริยาท่าทางที่เหมาะสม

2.2 องค์ประกอบของความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

การพูดเป็นการสื่อสารเพื่อถ่ายทอดความรู้ ความคิด หรือความรู้สึกของผู้พูดให้ผู้ฟังได้รับรู้ การพูดแต่ละครั้งจะบรรลุตามวัตถุประสงค์หรือไม่นั้น ย่อมขึ้นอยู่กับว่าการพูดมีความหมายมากน้อยเพียงใด มีผู้เชี่ยวชาญทางภาษากล่าวถึงองค์ประกอบของความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษไว้ ดังนี้

Canale and Swain (1980) ได้อธิบายถึงองค์ประกอบของความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่

1. ความสามารถด้านไวยากรณ์ (Grammatical Competence) เป็นความสามารถเกี่ยวกับโครงสร้างทางภาษา เช่น การสะกด การออกเสียง คำศัพท์ และโครงสร้างไวยากรณ์ ซึ่งช่วยให้ผู้พูดใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องตามโครงสร้าง

2. ความสามารถด้านสังคม (Sociolinguistic Competence) เป็นความสามารถในการใช้ภาษาให้ถูกต้องเหมาะสมกับกาลเทศะและบริบททางสังคม เช่น การขอโทษ การขอบคุณ การถาม ทิศทางและข้อมูลต่างๆ

3. ความสามารถในการใช้ความสัมพันธ์ของเนื้อความ (Discourse Competence) เป็นความสามารถในการเชื่อมโยงระหว่างโครงสร้างภาษากับความหมายตามรูปแบบและสถานการณ์ที่แตกต่างกัน เพื่อให้การสนทนาดำเนินอย่างราบรื่น

4. ความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อสาร (Strategic Competence) เป็นความสามารถในการใช้เทคนิคเพื่อให้การติดต่อสื่อสารประสบความสำเร็จ ประกอบด้วยกลวิธีที่เป็นภาษา (Verbal) และอวัจนภาษา (Nonverbal) กลวิธีนี้มี 2 ประการที่สำคัญ ประการแรก คือ ความสามารถทางไวยากรณ์ เช่น การขยายความโดยใช้คำศัพท์อื่นแทนคำที่ผู้พูดนึกไม่ออก ประการที่สอง คือ การใช้ภาษาให้เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรม เช่น การพูดเกริ่นบทสนทนาเมื่อพูดคุยกับคนแปลกหน้าหรือบุคคลที่ไม่รู้จักสถานภาพทางสังคม

Littlewood (1983) ระบุว่าองค์ประกอบของความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย

1. ความรู้ด้านกลไกทางภาษา ซึ่งช่วยให้ทราบว่าย่อคำที่พูดนั้นถูกหรือผิดหลักไวยากรณ์หรือไม่ อย่างไร

2. ความรู้ด้านความหมาย โดยการเชื่อมโยงคำพูดให้สัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมหรือบริบทต่างๆ เพื่อช่วยให้สื่อความหมายได้อย่างถูกต้อง

3. ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เป็นสิ่งที่ช่วยให้ตัดสินใจในการเลือกวิธีการสื่อสารได้อย่างเหมาะสมว่าควรเป็นทางการหรือไม่เป็นทางการ ซึ่งจะเกี่ยวข้องกับการเลือกใช้คำศัพท์และโครงสร้างภาษาอีกด้วย

4. การใช้อวัจนภาษา เป็นการช่วยสื่อความหมายโดยใช้ท่าทาง สายตา สีหน้า โดยสามารถชี้ได้ว่าผู้พูดมีการสื่อความหมายได้อย่างเหมาะสมหรือไม่

ในทำนองเดียวกัน Weir (1993) ได้ระบุองค์ประกอบของความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษที่คล้ายคลึงกัน ได้แก่ 1) การใช้ภาษาอย่างคล่องแคล่ว (Fluency) 2) การใช้ภาษาอย่างเหมาะสม (Appropriateness) 3) ความรู้และความถูกต้องทางการใช้ภาษา (Accuracy) 4) ความหลากหลายทางการใช้ภาษา (Range)

สำหรับ Heaton (1990) สรุปว่า การพูดต้องอาศัยความสามารถหลายด้าน ได้แก่ การออกเสียง (Pronunciation) โครงสร้างภาษา (Structure) ระดับเสียงสูงต่ำและการเว้นวรรค (Intonation and Pause) คำศัพท์ (Vocabulary) และการสื่อความหมาย (Meaning) เป็นต้น

จากแนวคิดของผู้เชี่ยวชาญทางภาษาข้างต้น สรุปได้ว่า องค์ประกอบของความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษประกอบด้วย 1) ความสามารถด้านไวยากรณ์ คือ สามารถใช้คำศัพท์ ออกเสียงคำศัพท์ และใช้ภาษาได้ถูกต้องตามหลักโครงสร้าง โดยใช้ได้อย่างคล่องแคล่วและเป็นธรรมชาติ 2) ความสามารถด้านการใช้ภาษาทางสังคม คือ สามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้อย่างถูกต้องเหมาะสมตามสถานการณ์ บริบททางสังคมและวัฒนธรรม และเลือกใช้ระดับของการพูดให้เหมาะสมกับคู่สนทนา 3) ความสามารถในการเชื่อมโยงข้อความ คือ สามารถพูดเชื่อมโยงจากเรื่องหนึ่งไปสู่อีกเรื่องหนึ่งได้อย่างเหมาะสมและเป็นไปอย่างราบรื่น 4) ความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อสาร คือ สามารถแก้ปัญหาในการสื่อสารโดยการพูดอธิบายทางอ้อมในกรณีที่ไม่รู้คำศัพท์หรือใช้อวัจนภาษาประกอบการพูดเพื่อให้ผู้ฟังสามารถเข้าใจได้

2.3 กิจกรรมการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

ทักษะการพูดเป็นทักษะที่สำคัญในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งผู้เรียนจำเป็นต้องได้รับการฝึกฝนเพื่อให้สามารถนำไปใช้ในสถานการณ์ต่างๆ ในชีวิตจริงได้ การใช้กิจกรรมการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษจะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีโอกาสพูดภาษาอังกฤษในชั้นเรียน มีผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาเสนอกิจกรรมการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษไว้อย่างน่าสนใจ ดังนี้

Efthymiou (2012) ได้เสนอกิจกรรมการสอนทักษะการพูดไว้ 4 กิจกรรม ได้แก่

1. การนำเสนอเรื่องราวของบุคคลในสังคม เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนพูดนำเสนอข้อมูลของบุคคลที่มีชื่อเสียงหรือบุคคลที่ชื่นชอบเกี่ยวกับประวัติส่วนตัว ผลงาน หรือเหตุผลที่ชื่นชอบ เป็นต้น
2. การเล่าเรื่อง เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนเล่านิทาน เล่าเรื่องที่ฟังหรืออ่าน หรือเล่าเรื่องที่ได้จากโทรทัศน์ให้เพื่อนและผู้สอนฟังหน้าชั้นเรียน
3. การพูดสาธิต คือ เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนพูดอธิบายขั้นตอนในการทำสิ่งต่างๆ เช่น การพับกระดาษ การทำอาหาร การประดิษฐ์สิ่งของ เป็นต้น

4. การบอกตำแหน่ง เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนพูดอธิบายตำแหน่งของสิ่งของที่ซ่อนในชั้นเรียน

O'Sullivan (2008) ได้นำเสนอกิจกรรมการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษไว้ ดังนี้

1. การสนทนา เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนสนทนาแลกเปลี่ยนข้อมูลกับเพื่อนในชั้นเรียนตามรายละเอียดที่ผู้สอนกำหนด
2. กิจกรรมการนำเสนอหน้าชั้นเรียน เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนศึกษาเรื่องใดเรื่องหนึ่งตามที่ผู้สอนกำหนด หรือตามความสนใจของผู้เรียนแล้วมานำเสนอหน้าชั้นเรียน
3. การส่งผ่านข้อมูล เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนฟังการบรรยาย เรื่องเล่า หรือบทสนทนา จากนั้นเติมแผนผังหรือข้อมูลตามข้อมูลที่ได้ฟัง
4. กิจกรรมปฏิสัมพันธ์ เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับผู้สอน โดยการตั้งประเด็นคำถามและวิเคราะห์ปัญหาาร่วมกัน หรือให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียน โดยการสนทนาหรือแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน
5. การสัมภาษณ์ เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนสัมภาษณ์เพื่อนหรือบุคคลอื่นตามหัวข้อและรายละเอียดที่กำหนดให้
6. การอภิปราย เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนแลกเปลี่ยนความรู้ แสดงความคิดเห็น หรือคิดหาวิธีการแก้ปัญหาตามเหตุการณ์หรือสถานการณ์ที่กำหนดให้

Finocchiaro and Brumfit (1983) ได้นำเสนอกิจกรรมในการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ได้แก่ 1) การตอบคำถามของครูหรือเพื่อนในห้อง 2) การสั่งให้เพื่อนปฏิบัติตามคำสั่ง 3) การถามตอบเกี่ยวกับเรื่องที่เรียนหรือประสบการณ์นอกห้องเรียน 4) การบรรยายภาพ 5) การเล่าประสบการณ์ 6) การพูดรายงานตามหัวข้อที่กำหนด 7) สถานการณ์จำลอง 8) การเล่นเกมฝึกภาษา 9) การอภิปรายหรือโต้ว่าทีในหัวข้อต่างๆ

Weir (1993) ได้เสนอกิจกรรมการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ได้แก่ 1) การพูดบรรยาย 2) การพูดหน้าชั้นเรียน 3) การแลกเปลี่ยนข้อมูลโดยถามคำถามจากภาพ 4) การแลกเปลี่ยนข้อมูลจากภาพที่กำหนดให้ 5) การสัมภาษณ์ 6) การแสดงบทบาทสมมุติ

จากกิจกรรมที่นักการศึกษาได้เสนอไว้ สรุปได้ว่ากิจกรรมการพัฒนาทักษะการพูดมีหลายกิจกรรม ได้แก่ 1) การพูดหน้าชั้นเรียน เช่น การนำเสนอเรื่องราวของบุคคลในสังคม การเล่านิทาน การเล่าเรื่อง การพูดสาธิต 2) กิจกรรมการสนทนา เช่น กิจกรรมปฏิสัมพันธ์ การสัมภาษณ์ การอภิปราย การตอบคำถาม การโต้ว่าที กิจกรรมบทบาทสมมุติ สถานการณ์จำลอง 3) เกมการแลกเปลี่ยนข้อมูล เช่น การบอกตำแหน่ง การส่งผ่านข้อมูล การแลกเปลี่ยนข้อมูลจากภาพ ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้เลือกใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติ เนื่องจากกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งขาดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ และไม่คอยได้รับการฝึกพูดในชั้นเรียน กิจกรรมนี้จะช่วย

ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พูดภาษาอังกฤษในชั้นเรียนตามสถานการณ์ที่สอดคล้องกับชีวิตจริง ซึ่งจะช่วยพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษได้

2.4 ขั้นตอนการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

ในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สิ่งสำคัญที่ผู้เรียนควรได้รับการฝึกฝนก็คือการพูด ดังนั้นครูผู้สอนจึงไม่ควรสอนเพียงแค่เนื้อหาวิชาและให้ผู้เรียนฝึกการใช้ภาษาด้วยการทำแบบฝึกหัด แต่ควรออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในการสื่อสารในขั้นตอนการฝึกฝน โดยปฏิบัติอย่างเป็นขั้นตอนเพื่อให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์สูงสุด นักการศึกษาได้เสนอขั้นตอนการสอนทักษะการพูดไว้เป็นแนวทางทางการศึกษา ดังนี้

Scott (1981) เสนอขั้นตอนการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษไว้ 3 ขั้นตอน คือ 1) บอกวัตถุประสงค์ในการพูด โดยชี้ให้ผู้เรียนเห็นว่า การพูดนั้นพูดเพื่ออะไร 2) ชี้นำเสนอเนื้อหา ควรนำเสนอในรูปแบบปริบท กล่าวคือ ให้ผู้เรียนสังเกตลักษณะของภาษา วิเคราะห์ข้อความที่พูด เช่น ผู้พูดเป็นใคร มีความเกี่ยวข้องกับคู่สนทนาอย่างไร ผู้สนทนาต้องการสื่ออะไร สถานที่พูดคือที่ใด และเนื้อหาที่พูดมีอะไรบ้าง 3) ขั้นการฝึกและการถ่ายโอน โดยอาจฝึกพูดพร้อมกันหรือฝึกเป็นคู่ ผู้สอนควรให้ผู้เรียนได้ฟังสำเนียงการพูดจากเจ้าของภาษาหลายๆแบบ และควรส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาพูดอย่างอิสระ ในขณะที่ Byrne (1986) ได้เสนอขั้นตอนการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษไว้ ดังนี้

ขั้นที่ 1 ชี้นำเสนอ ครูเป็น “ผู้ให้ความรู้” โดยถ่ายทอดเนื้อหาให้นักเรียนเรียนรู้จดจำและนำไปใช้ฝึกพูดในครั้งต่อไป ครูควรใช้เวลาในขั้นตอนนี้ให้น้อย หากแต่มีประสิทธิภาพมาก โดยนำเสนอข้อมูลในรูปแบบบทสนทนาหรือร้อยแก้ว

ขั้นที่ 2 ขั้นฝึกปฏิบัติ ครูเป็น “ผู้ควบคุม” โดยให้นักเรียนได้ฝึกการใช้ภาษาผ่านการทำแบบฝึกหัด

ขั้นที่ 3 ขั้นผลิตภาษา ครูเป็น “ผู้จัดการ” โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนพูดโดยใช้ความรู้ที่ได้เรียนมา โดยเน้นที่ความคล่องแคล่วทางการผลิตภาษาพูดมากกว่าโครงสร้างทางไวยากรณ์ ซึ่งอาจทำกิจกรรมเป็นคู่หรือกิจกรรมกลุ่ม

Harmer (2007) ได้เสนอขั้นตอนการสอนทักษะการพูดไว้ 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ชี้นำ เป็นขั้นตอนที่ผู้สอนนำเสนอกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ภาษาให้แก่ผู้เรียน โดยสอนในด้านรูปแบบ (form) ความหมาย (meaning) และการนำไปใช้ (use) ซึ่งอยู่ในบริบทที่คล้ายกับชีวิตจริงของผู้เรียน 2) ขั้นฝึกภาษา เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนฝึกภาษาโดยมีผู้สอนคอยควบคุม เช่น การออกเสียงตาม การเล่นเกม การเติมข้อมูลที่หายไป โดยเป็นการฝึกฝนใช้ไวยากรณ์ภาษาที่ได้เรียนในขั้นนำ 3) ขั้นผลิตภาษา เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนใช้ภาษาในการสื่อสารโดยมีบริบทที่สมจริงตามสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน

โดยผู้เรียนสามารถใช้ภาษาพูดได้อย่างอิสระในการทำกิจกรรมต่างๆ เช่น กิจกรรมการแก้ปัญหา การแสดงบทบาทสมมุติหรือสถานการณ์จำลอง เป็นต้น

Florez (1999) ได้เสนอแนวทางในการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้ 1) ขั้นเตรียม ให้ผู้เรียนดูรูปภาพต่างๆแล้วร่วมกันอภิปราย 2) ชี้นำเสนอ ให้ผู้เรียนชมเทปบันทึกภาพ แล้วทำแบบฝึกหัด เพื่อฝึกฝนการใช้คำศัพท์หรือสำนวนภาษา 3) ขั้นฝึก ให้ผู้เรียนจับคู่กับเพื่อน แล้วสร้างประโยคตามสถานการณ์ต่างๆ โดยใช้คำศัพท์หรือสำนวนภาษาที่ได้เรียนรู้มา 4) ขั้นประเมินผล ให้ผู้เรียนฝึกสนทนาตามสถานการณ์ 5) ขั้นฝึกเสริม ให้ผู้เรียนฝึกพูดเป็นคู่ โดยใช้ภาษาสื่อสารตามสถานการณ์จริงพร้อมทั้งบันทึกผลและอภิปรายผล

จากขั้นตอนการสอนทักษะการพูดตามที่นักการศึกษาได้เสนอมานี้ ครูผู้สอนควรวางแผนในแต่ละขั้นตอนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ดังนี้ 1) ชี้นำ ครูบอกจุดประสงค์ในการพูด เพื่อให้ผู้เรียนตระหนักว่าพูดเพื่ออะไร ทั้งนี้ควรนำเข้าสู่บทเรียนให้น่าสนใจเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในการเรียนรู้ 2) ขั้นสอน ครูนำเสนอเนื้อหาที่ต้องการให้ผู้เรียนนำไปใช้ในการสื่อสาร โดยเน้นให้ผู้เรียนสังเกตวิธีการใช้ประโยคในบทสนทนา เพื่อให้สามารถนำไปใช้ได้ถูกต้องเหมาะสม 3) ขั้นฝึก ครูให้ผู้เรียนฝึกออกเสียงพร้อมกัน จากนั้นให้ทำกิจกรรมการสื่อสาร โดยให้ผู้เรียนใช้ภาษาอย่างอิสระและเน้นที่การถ่ายทอดความหมายมากกว่าโครงสร้างทางไวยากรณ์

2.5 เกณฑ์การประเมินผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

การวัดและการประเมินผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สามารถทำได้หลายรูปแบบ ได้แก่ การสัมภาษณ์ การนำเสนอรายงาน การเล่าเรื่อง การแสดงบทบาทสมมุติ เป็นต้น โดยให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด O'Sullivan (2008) เสนอแนวคิดเกี่ยวกับเกณฑ์การวัดและประเมินผลการพูดภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย 2 รูปแบบ ได้แก่ 1) เกณฑ์การประเมินในภาพรวม (Holistic Rubric) เป็นการให้คะแนนโดยพิจารณาความสามารถในภาพรวมว่าสอดคล้องกับเกณฑ์ในระดับใด และ 2) เกณฑ์การประเมินแบบวิเคราะห์รายละเอียด (Analytic Rubric) เป็นการให้คะแนนในแต่ละประเด็นย่อยว่ามีคุณภาพอย่างไร ทั้งนี้ นักการศึกษาได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับเกณฑ์การประเมินผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษตามรูปแบบข้างต้น ดังนี้

2.5.1 เกณฑ์การประเมินในภาพรวม (Holistic Rubric)

Heaton (1990) เสนอเกณฑ์การประเมินผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยกำหนดเกณฑ์ออกเป็น 6 ระดับ ได้แก่

ระดับ 6 สำเนียงการพูดดี ใช้ไวยากรณ์ผิดเพียง 2-3 ประโยค ใช้คำศัพท์เหมาะสม หยุดชะงักน้อย ต้องถามเพื่อความเข้าใจน้อยมาก

ระดับ 5 ใช้สำเนียงการพูดตามภาษาแม่บ้าง ใช้ไวยากรณ์ผิดเล็กน้อย
หยุดนึกคำศัพท์และพูดติดขัดบ้าง สื่อความหมายได้ค่อนข้างดี ต้องถามเพื่อความเข้าใจบ้าง

ระดับ 4 ใช้สำเนียงการพูดตามภาษาแม่เล็กน้อย ใช้ไวยากรณ์ผิด
ในประเด็นสำคัญบ้างจนผู้ฟังสับสน หยุดนึกคำศัพท์และพูดติดขัด ต้องถามเพื่อความเข้าใจบ้าง

ระดับ 3 ใช้สำเนียงการพูดตามภาษาแม่อยู่มาก ออกเสียงและใช้ไวยากรณ์
ผิดบ่อยจนผู้ฟังสับสน หยุดชะงักนาน ใช้คำศัพท์ในวงจำกัดแต่เข้าใจได้ ต้องถามเพื่อความเข้าใจบ้าง

ระดับ 2 ออกเสียงผิดชัดเจนอยู่บ้าง ใช้ไวยากรณ์พื้นฐานผิดบ้าง
หยุดชะงักนานหลายครั้ง ใช้คำศัพท์ในวงจำกัดจนเข้าใจได้ยาก ต้องพยายามอธิบายเพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจ

ระดับ 1 ออกเสียงผิดชัดเจนบ่อย ใช้ไวยากรณ์พื้นฐานผิดบ่อย หยุดนึก
คำศัพท์นานมาก หยุดชะงักนานและบ่อย ใช้คำศัพท์ในวงจำกัดมากจนผู้ฟังไม่สามารถเข้าใจได้

Oller (1979) อ้างถึงใน สุนีตา โฆษิตชัยวัฒน์ (2555) เสนอเกณฑ์การให้
คะแนนความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ โดยแบ่งเป็น 5 ระดับ ได้แก่

ระดับ 5 สามารถพูดได้เหมือนเจ้าของภาษา เข้าใจคำศัพท์และ
สำนวนการพูดเป็นอย่างดี สามารถพูดถึงประเด็นทางวัฒนธรรมได้

ระดับ 4 สามารถใช้ภาษาได้ถูกต้องคล่องแคล่ว ใช้คำศัพท์ถูกต้อง
ออกเสียงคำศัพท์และใช้ไวยากรณ์ผิดน้อยมาก พูดคุยได้อย่างเหมาะสมทุกสถานการณ์

ระดับ 3 สามารถใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ได้ถูกต้องบ้าง พูดคุยแบบ
ทางการได้เกือบทุกเรื่อง พูดคุยในเรื่องที่สนใจหรือมีความรู้ค่อนข้างคล่องแคล่ว สำเนียงการพูดยังไม่ค่อยดี

ระดับ 2 สามารถใช้ภาษาตามความจำเป็นทางสังคม สนทนาใน
สถานการณ์ทั่วไปได้ แต่ไม่คล่องแคล่วมากนัก

ระดับ 1 สามารถใช้ภาษาในวงจำกัด พูดคุยในเรื่องที่คุ้นเคย เข้าใจ
คำถามและข้อความง่าย ๆ ได้

2.5.2 เกณฑ์การประเมินแบบวิเคราะห์รายละเอียด (Analytic Rubric)

Clark (1972) ได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนความสามารถด้านการพูด
ภาษาอังกฤษ ซึ่งแบ่งการประเมินออกเป็น 4 ระดับ โดยมีรายละเอียดดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 เกณฑ์การให้คะแนนความสามารถด้านการพูดของ Clark

คะแนน องค์ประกอบ	4	3	2	1
การออกเสียง (Pronunciation)	ออกเสียงถูกต้อง ทั้งหมด	ออกเสียงผิด บางครั้ง	ออกเสียงผิด บ่อยมาก ฟังไม่เข้าใจ	ยังพูดสื่อสาร ไม่ได้
คำศัพท์ (Vocabulary)	ใช้คำศัพท์สื่อ ความหมายได้ อย่างเหมาะสม กับสถานการณ์	ใช้คำศัพท์ได้อย่าง เหมาะสมและสื่อ ความหมายได้ ส่วนใหญ่	ใช้คำศัพท์ผิด บ่อย แต่ถูกต้อง ตามสถานการณ์	ใช้คำศัพท์ผิด และสื่อสารไม่ได้
ไวยากรณ์ (Grammar)	ไม่มีข้อผิดพลาด ทางไวยากรณ์	ใช้ไวยากรณ์ ผิดเล็กน้อย	ใช้ไวยากรณ์ พื้นฐานผิด แต่ ใช้วลีถูกต้องบ้าง	ใช้ไวยากรณ์ผิด สื่อสารไม่ได้
ความคล่องแคล่ว (Fluency)	พูดคล่องแคล่ว เป็นธรรมชาติ เช่นเดียวกับ เจ้าของภาษา	พูดต่อเนื่อง ราบรื่น เป็น ธรรมชาติ มีสะดุด บ้างบางครั้ง	โต้ตอบไม่ได้ แต่พยายามพูด ต่อโดยการ เริ่มต้นใหม่	พูดไม่ต่อเนื่อง หยุดคิดนาน โต้ตอบไม่ได้

Jorgen (1999) ได้เสนอเกณฑ์การประเมินการพูดตามระดับคะแนน
ในหัวข้อต่างๆ โดยมีรายละเอียดดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 เกณฑ์การประเมินการพูดนำเสนอผลงานของ Jorgen

คะแนน องค์ประกอบ	4	3	2	1
การออกเสียง	ถูกต้องทั้งหมด และใกล้เคียงกับ เจ้าของภาษา	ผิดพลาดน้อยมาก และเข้าใจได้	ผิดพลาดบ้าง แต่ก็ยังเข้าใจได้	ออกเสียงไม่ได้
ความคล่องแคล่ว	พูดราบรื่น ตลอดเวลา	พูดค่อนข้าง ราบรื่น	มีการหยุดพูด ไม่ค่อยเป็น ธรรมชาติ	หยุดชะงัก นานมาก
ความเข้าใจ	พูดเข้าใจได้ง่าย	พูดได้พอเข้าใจ	พูดเข้าใจได้ยาก	พูดไม่เข้าใจ
คำศัพท์	ใช้ได้หลากหลาย	ใช้ได้พอสมควร	ใช้น้อยมาก	ไม่สามารถใช้ได้
วัฒนธรรม	สะท้อน วัฒนธรรมมาก	มีส่วนที่สะท้อน วัฒนธรรมบ้าง	สะท้อน วัฒนธรรมน้อย	ไม่มีส่วนสะท้อน ถึงวัฒนธรรม
ท่าทาง	มีชีวิตชีวา สบตาผู้ชม	ค่อนข้าง มีชีวิตชีวา สบตาผู้ชมบ้าง	ไม่ค่อยมี ชีวิตชีวา สบตา ผู้ชมน้อย	ไม่มีชีวิตชีวา ไม่สบตาผู้ชม

ในทำนองเดียวกัน Harris (1990) ได้กำหนดเกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ โดยแบ่งเกณฑ์การประเมินออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้

1) ด้านการออกเสียง (Pronunciation)

- 1 คะแนน ออกเสียงผิดมาก ทำให้ผู้ฟังไม่สามารถเข้าใจได้เลย
- 2 คะแนน ออกเสียงผิดมาก ทำให้ผู้ฟังเข้าใจได้ยาก
- 3 คะแนน ออกเสียงผิดบ้าง ทำให้ผู้ฟังสับสน
- 4 คะแนน ออกเสียงถูกต้องเป็นส่วนใหญ่
- 5 คะแนน ออกเสียงถูกต้องเหมือนเจ้าของภาษา

2) ด้านไวยากรณ์ (Grammar)

- 1 คะแนน ใช้ไวยากรณ์ผิดมาก ไม่สามารถสื่อความหมายได้
- 2 คะแนน ใช้ไวยากรณ์ง่าย ๆ ได้ แต่เรียงลำดับผิดบ่อย
- 3 คะแนน ใช้ไวยากรณ์ผิดบ่อย ทำให้ความหมายผิดเพี้ยน
- 4 คะแนน ใช้ไวยากรณ์ผิดบ้าง แต่สื่อความหมายได้
- 5 คะแนน ใช้ไวยากรณ์ผิดเล็กน้อย

3) ด้านคำศัพท์ (Vocabulary)

- 1 คะแนน ไม่มีความรู้ด้านคำศัพท์ ทำให้สนทนาไม่ได้
- 2 คะแนน มีความรู้ด้านคำศัพท์จำกัด ใช้คำศัพท์ผิดอยู่เสมอ
- 3 คะแนน มีความรู้ด้านคำศัพท์จำกัด ใช้คำศัพท์ผิดบ่อย
- 4 คะแนน ใช้คำศัพท์ไม่ถูกและไม่เหมาะสมในบางครั้ง
- 5 คะแนน มีความรู้ด้านคำศัพท์เทียบเท่าเจ้าของภาษา

4) ด้านความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency)

- 1 คะแนน หยุดเว้นวรรคขณะพูดนานมาก ไม่สามารถสนทนาได้
- 2 คะแนน หยุดเว้นวรรคขณะพูดเสมอ และหยุดคิดเป็นเวลานาน
- 3 คะแนน พูดไม่ค่อยคล่องแคล่ว ยังไม่เป็นธรรมชาติ
- 4 คะแนน พูดคล่องแคล่ว ดัดจริตเพียงเล็กน้อย
- 5 คะแนน พูดคล่องแคล่วเหมือนเจ้าของภาษา

5) ด้านความเข้าใจ (Comprehension)

- 1 คะแนน ผู้พูดไม่สามารถพูดสื่อความหมายให้เข้าใจได้เลย
- 2 คะแนน ผู้พูดพูดซ้ำ พูดซ้ำไปซ้ำมา คิดคำพูดนาน
- 3 คะแนน ผู้พูดเข้าใจในสิ่งที่พูด แต่พูดได้ซ้ำ และพูดซ้ำๆ
- 4 คะแนน ผู้พูดพูดสื่อความหมายได้ครบถ้วน แต่พูดซ้ำบ้างบางครั้ง
- 5 คะแนน ผู้พูดสามารถสื่อความหมายได้ครบถ้วน ไม่มีอุปสรรค

นอกจากนี้ FSI (Foreign Service Institute) ซึ่งเป็นสถาบันการสอบสัมภาษณ์ทางภาษาต่างประเทศที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย ได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนความสามารถด้านการพูดในด้านต่างๆ ไว้ ดังนี้ (อ้างถึงในสุนีตา ไชยิตชัยวัฒน์ (2555)

1) ด้านการออกเสียง (Accent)

- ระดับ 1 ออกเสียงไม่เข้าใจ
- ระดับ 2 ออกเสียงผิดบ่อย เข้าใจได้ยาก
- ระดับ 3 ออกเสียงผิดบ้าง ทำให้เข้าใจผิดในบางครั้ง

ระดับ 4 ออกเสียงผิดบางครั้ง ไม่เหมือนเจ้าของภาษา

ระดับ 5 ออกเสียงถูกต้อง แต่ไม่เหมือนเจ้าของภาษา

ระดับ 6 ออกเสียงเหมือนเจ้าของภาษา

2) ด้านไวยากรณ์ (Grammar)

ระดับ 1 ใช้ไวยากรณ์ผิดหมด ยกเว้นประโยคที่เตรียมล่วงหน้า

ระดับ 2 ใช้ไวยากรณ์ผิดมาก ทำให้สื่อสารไม่ได้

ระดับ 3 ใช้ไวยากรณ์ผิดบ่อย ทำให้เข้าใจได้ยาก

ระดับ 4 ใช้ไวยากรณ์ผิดบางครั้ง แต่เข้าใจได้

ระดับ 5 ใช้ไวยากรณ์ผิดน้อย

ระดับ 6 ใช้ไวยากรณ์ผิดน้อยมาก

3) ด้านคำศัพท์ (Vocabulary)

ระดับ 1 ใช้คำศัพท์ผิดในประโยคง่ายๆ

ระดับ 2 ใช้คำศัพท์ในวงแคบเฉพาะเรื่องง่ายๆ

ระดับ 3 ใช้คำศัพท์ผิดบ้าง ทำให้พูดติดขัดบางครั้ง

ระดับ 4 รู้คำศัพท์เพียงพอในเรื่องที่สนใจบางเรื่อง

ระดับ 5 รู้คำศัพท์กว้าง จึงสามารถสื่อสารได้ดี

ระดับ 6 รู้คำศัพท์กว้างขวางเทียบเท่าเจ้าของภาษา

4) ด้านความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency)

ระดับ 1 พูดติดขัดไม่เป็นประโยคจนพูดสนทนาไม่รู้เรื่องเกือบหมด

ระดับ 2 พูดช้ามากและติดขัด ยกเว้นประโยคสั้นๆที่พูดบ่อย

ระดับ 3 พูดช้าและไม่คล่อง พูดไม่จบในบางประโยค

ระดับ 4 พูดช้า ลังเลบ้าง ทำให้ต้องพูดซ้ำ

ระดับ 5 พูดได้คล่อง แต่ไม่เร็วมากนัก

ระดับ 6 พูดได้คล่องแคล่วเทียบเท่าเจ้าของภาษา

5) ด้านความเข้าใจ (comprehension)

ระดับ 1 เข้าใจเรื่องที่พูดได้น้อยมาก แม้เป็นเรื่องง่ายๆ

ระดับ 2 เข้าใจเรื่องเมื่อพูดช้า ต้องเรียบเรียงคำพูดใหม่และพูดซ้ำ

ระดับ 3 เข้าใจเรื่องได้ง่าย พูดซ้ำหรือพูดซ้ำบ้าง

ระดับ 4 เข้าใจเรื่องได้ด้วยความเร็วในการพูดปกติ พูดซ้ำบ้าง

ระดับ 5 เข้าใจภาษาที่พูดได้ทุกเรื่อง ยกเว้นเมื่อพูดเร็วมาก

ระดับ 6 เข้าใจเรื่องทั้งหมดด้วยความเร็วในการพูดเหมือนเจ้าของภาษา

Schulz and Bartz (1975) ได้เสนอเกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการพูดไว้ 5 ด้าน ได้แก่ ความเข้าใจ ความคล่องแคล่ว ปริมาณของข้อความที่สื่อสาร คุณภาพของข้อความที่สื่อสาร และความพยายามในการสื่อสาร

จากการการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับเกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของผู้เชี่ยวชาญและนักวิชาการด้านการสอนพูดภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยเลือกใช้เกณฑ์การประเมินแบบวิเคราะห์รายละเอียด (Analytic Rubric) เนื่องจากเหมาะสมกับการให้คะแนนกิจกรรมบทบาทสมมติที่ควรประเมินจากความสามารถในหลายๆด้านของผู้เรียน จึงได้สังเคราะห์เกณฑ์จากผู้เชี่ยวชาญและนักวิชาการด้านการสอนพูดภาษาอังกฤษ ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 การสังเคราะห์เกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ

เกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ	Clark (1972)	Jorgen (1999)	Harris (1990)	FSI	Schulz & Bartz (1975)	ผลการสังเคราะห์
การออกเสียง	✓	✓	✓	✓	-	✓
คำศัพท์	✓	✓	✓	✓	-	✓
ไวยากรณ์	✓	-	✓	✓	-	✓
ความคล่องแคล่ว	✓	✓	✓	✓	✓	✓
ความเข้าใจ	-	✓	✓	✓	✓	✓
วัฒนธรรม	-	✓	-	-	-	-
ท่าทาง	-	✓	-	-	-	-
ปริมาณของข้อความที่สื่อสาร	-	-	-	-	✓	-
คุณภาพของข้อความที่สื่อสาร	-	-	-	-	✓	-
ความพยายามในการสื่อสาร	-	-	-	-	✓	-

กล่าวโดยสรุป ผู้วิจัยได้สังเคราะห์เกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษจากเกณฑ์การประเมินที่นักการศึกษาและสถาบันภาษาได้กำหนดไว้ โดยคัดเลือกประเด็นที่มีความคิดเห็นสอดคล้องกันอย่างน้อย 3 ท่าน ซึ่งประกอบด้วย 1) การออกเสียง 2) คำศัพท์ 3) ไวยากรณ์

4) ความคล่องแคล่ว 5) ความเข้าใจ จากนั้นผู้วิจัยได้กำหนดรายละเอียดในเกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ดังรายละเอียดในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 เกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง

คะแนน องค์ประกอบ	4	3	2	1
การออกเสียง (Accuracy in Pronunciation)	ออกเสียงถูกต้องตามหลักภาษาศาสตร์	ออกเสียงผิดบ้างแต่ผู้ฟังเข้าใจได้	ออกเสียงผิดบ่อยทำให้ผู้ฟังสับสน	ออกเสียงไม่ถูกต้องทำให้ผู้ฟังไม่เข้าใจ
การใช้คำศัพท์ (Vocabulary)	ใช้คำศัพท์หลากหลายถูกต้องตามสถานการณ์	ใช้คำศัพท์ได้พอสมควรแต่บางครั้งไม่เหมาะสมกับสถานการณ์	ใช้คำศัพท์ผิดบ่อย หรือใช้เวลานาน	ไม่รู้คำศัพท์ทำให้ผู้ฟังไม่เข้าใจเนื้อหาที่พูด
ความถูกต้องทางไวยากรณ์ (Accuracy in Grammar)	ใช้ไวยากรณ์ภาษาผิดน้อยมาก	ใช้ไวยากรณ์ภาษาผิดบ้างแต่สื่อความหมายให้ผู้ฟังเข้าใจได้	ใช้ไวยากรณ์ภาษาผิดมากแต่สื่อความหมายให้ผู้ฟังเข้าใจได้	ใช้ไวยากรณ์ภาษาผิดเสมอทำให้ผู้ฟังไม่เข้าใจ
ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency)	พูดได้ราบรื่นไม่ติดขัด	พูดค่อนข้างราบรื่น มีติดขัดบางครั้ง	เว้นช่วงบ่อยไม่ค่อยเป็นธรรมชาติ	หยุดคิดนานพูดสื่อสารไม่ได้
ความเข้าใจของผู้ฟัง (Comprehension)	ผู้ฟังเข้าใจข้อมูลได้ง่ายตลอดการพูด	ผู้ฟังพอเข้าใจข้อมูลได้จากการพูดซ้ำในบางครั้ง	ผู้ฟังเข้าใจข้อมูลได้ยาก เนื่องจากพูดติดขัดหรือพูดซ้ำ	ผู้ฟังไม่สามารถเข้าใจเนื้อหาได้เลย

3. การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนรูปแบบหนึ่ง ที่ช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการเรียนรู้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษา ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานในประเด็นต่างๆ ดังนี้

3.1 ความหมายของภาระงาน

การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะทาง ภาษา โดยมีโอกาสใช้ภาษาในการสื่อสารกับเพื่อนร่วมชั้นเรียนเพื่อเป็นการฝึกใช้ภาษาตามที่ได้เรียนรู้ มาก่อนหน้านี้ นักการศึกษาได้ให้ความหมายของ “ภาระงาน” ไว้หลากหลาย ผู้วิจัยขอนำเสนอ ความหมายของภาระงานในการเรียนการสอน (Pedagogical tasks) ดังรายละเอียดต่อไปนี้

Willis (1996) ได้ให้นิยาม “ภาระงาน” ว่าเป็นกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียน ใช้ภาษาเป้าหมายตามวัตถุประสงค์ของการสื่อสารเพื่อให้ได้ผลลัพธ์ตามวัตถุประสงค์ ซึ่ง Ellis (2003) ให้คำจำกัดความที่สอดคล้องกับ Willis โดยเพิ่มเติมว่า ในการสื่อสารนั้นจะประเมินที่ความเหมาะสม ของการถ่ายทอดเนื้อหา ในขณะที่ Bygate et al. (2013) ได้กล่าวว่า ในการเรียนภาษา ภาระงานช่วย ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้สื่อสารกัน โดยเน้นที่ความหมายของการสื่อสารเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ ซึ่งภาระงานแต่ละอย่างจะมีความแตกต่างกัน โดยขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของภาระงานนั้นๆ นอกจากนี้ยังมีนักการศึกษาท่านอื่นให้คำจำกัดความในแง่ของกระบวนการทางความคิดและการ ทำงาน ดังเช่น Nunan (1989) ที่ได้เสนอไว้ว่า ภาระงาน เป็นการทำกิจกรรมในชั้นเรียนที่เกี่ยวข้อง กับความเข้าใจ การดำเนินงาน การผลิตภาษาหรือการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น โดยใช้ภาษาเป้าหมาย ที่มุ่งเน้นการถ่ายทอดความหมายมากกว่าโครงสร้างภาษา ขณะที่ Richards et al. (1986) กล่าวว่า ภาระงานเป็นกิจกรรมหรือการกระทำที่เกิดจากกระบวนการปฏิบัติหรือความเข้าใจทางภาษา เช่น การวาดแผนที่จากการฟังผ่านเครื่องบันทึกเสียง การฟังและปฏิบัติตามคำสั่ง เป็นต้น ในทำนองเดียวกัน Prabhu (1987) ได้กล่าวไว้ว่า ภาระงาน คือ กิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ โดยใช้ ข้อมูลที่มีอยู่ผ่านกระบวนการทางความคิดโดยมีครูเป็นผู้ควบคุมการปฏิบัติภาระงาน และ Breen (1987) ได้ให้ความหมายของภาระงานที่สอดคล้องกับท่านอื่นๆว่า ภาระงานเป็นความพยายามในการใช้ โครงสร้างทางภาษาอย่างมีวัตถุประสงค์ มีเนื้อหาที่เหมาะสม ผ่านกระบวนการทำงานที่กำหนดเพื่อให้ บรรลุเป้าหมาย โดยได้ระบุขอบข่ายของงานว่ามีตั้งแต่กิจกรรมง่ายๆไปจนถึงกิจกรรมที่ซับซ้อน เช่น การแก้ปัญหาร่วมกันในกลุ่ม สถานการณ์จำลอง และการตัดสินใจ เป็นต้น

จากความหมายข้างต้นที่นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวไว้ สรุปได้ว่า ภาระงานเป็นกิจกรรม ที่ผู้เรียนได้รับมอบหมายจากครูผู้สอนให้ปฏิบัติเพื่อฝึกฝนการใช้ภาษาในการสื่อสาร โดยมีการสร้าง ปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นเพื่อให้สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมายที่กำหนด ทั้งนี้ผู้สอนควรมุ่งเน้นที่การ

ถ่ายทอดความหมายมากกว่าโครงสร้างไวยากรณ์ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้พูดอย่างอิสระ ซึ่งจะช่วยให้เกิดความมั่นใจในการพูดมากยิ่งขึ้น

3.2 องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

ในการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ครูผู้สอนควรปฏิบัติตามแนวทางการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้อย่างเต็มศักยภาพและบรรลุวัตถุประสงค์ในการเรียน มีผู้เชี่ยวชาญอธิบายองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

Ellis (2003) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ว่ามีหลายปัจจัย ได้แก่ เป้าหมาย (Goal) ตัวป้อนภาษา (Input) บทบาท (Roles) ขั้นตอนการปฏิบัติ (Procedure) ซึ่งเป็นการกำหนดขั้นตอนและวิธีการทำกิจกรรม และผลงาน (Outcomes) ซึ่งเป็นผลที่ได้จากการปฏิบัติงาน โดยมีความสำเร็จใน 2 ด้าน ได้แก่ ด้านผลผลิต คือ ชิ้นงาน และด้านกระบวนการ คือ ขั้นตอนการปฏิบัติงานอย่างมีระบบ

Pica et al (1993) ได้อธิบายรายละเอียดขององค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ซึ่งแบ่งเป็น 2 ประเด็น ดังนี้

1. จุดมุ่งหมายของภาระงาน (Goal) คือ การกำหนดว่าให้ผู้เรียนทำภาระงานเดี่ยวหรือภาระงานกลุ่ม และระบุผลที่ได้จากการทำภาระงานนั้น

2. งานหรือกิจกรรม (Work or activities) แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

2.1 ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน (Interaction relationship) คือ ผู้เรียนเป็นผู้ให้ข้อมูล (Supplier) หรือเป็นผู้ขอข้อมูล (Requester) โดยสลับบทบาทกันเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายของงานนั้น

2.2 ผู้เรียนไม่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน (Interaction requirement) เป็นรูปแบบงานที่ผู้เรียนฝ่ายหนึ่งเป็นผู้ให้ข้อมูลและอีกฝ่ายหนึ่งเป็นผู้ขอข้อมูล จึงทำให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันค่อนข้างน้อยและได้ใช้ภาษาในการสื่อสารน้อย เพราะเกิดการสื่อสารเพียงทางเดียว (One-way communication) ในทางตรงกันข้าม งานบางประเภท ผู้เรียนต้องเป็นทั้งผู้ให้ข้อมูลและผู้ขอข้อมูล จึงมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันและได้ใช้ภาษาในการสื่อสารค่อนข้างมาก เพราะเกิดการสื่อสารสองทาง (Two-way communication)

Nunan (1989) อธิบายองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อเป็นแนวทางแก่ครูผู้สอนในการสร้างกิจกรรมการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการใช้ภาษาในการสื่อสารที่สมจริง ซึ่งองค์ประกอบเหล่านั้นประกอบด้วย

1. จุดมุ่งหมาย (Goal) คือ ขอบเขตของภาระงานที่ผู้สอนตั้งไว้ว่าต้องการให้ผู้เรียนบรรลุสิ่งใดบ้าง เช่น เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดหรือเพื่อพัฒนาทักษะการเขียน เป็นต้น

2. ตัวป้อน (Input) คือ ข้อมูลที่มีความสมจริงที่ผู้เรียนสามารถพบเห็นได้ในชีวิตประจำวัน เช่น จดหมาย หนังสือพิมพ์ ตารางเวลา โฆษณาในสิ่งพิมพ์ เป็นต้น

3. กิจกรรม (Activities) คือ ตัวกลางสำคัญที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในการสื่อสารในบริบทที่สอดคล้องกับสถานการณ์ชีวิตจริง ดังนั้นผู้สอนจึงควรจัดกิจกรรมที่กระตุ้นให้ผู้เรียนได้สร้างปฏิสัมพันธ์ต่อเพื่อนในชั้นเรียน เพื่อให้เกิดการใช้กระบวนการแก้ปัญหาาร่วมกัน

4. บทบาทของครู (Teacher Role) คือ การระบุบทบาทที่ครูผู้สอนควรปฏิบัติในชั้นเรียน เช่น ผู้อำนวยความสะดวก (Facilitator) ผู้มีส่วนร่วมต่อกิจกรรม (Participant) ผู้สังเกตการณ์ (Observer) หรือผู้ให้คำปรึกษา (Counselor) เป็นต้น

5. บทบาทของผู้เรียน (Learner Role) คือ การระบุบทบาทที่ผู้เรียนควรปฏิบัติในชั้นเรียน เช่น ผู้ร่วมการสนทนา (Conversational Partner) หรือผู้ฟัง (Listener) เป็นต้น

6. สถานที่ (Setting) คือ การจัดบรรยากาศในชั้นเรียนโดยจำลองเป็นสถานที่ต่างๆ ที่สอดคล้องกับบทเรียน เช่น ร้านอาหาร ที่ทำการไปรษณีย์ เป็นต้น

จากหลักการข้างต้นที่ผู้เชี่ยวชาญได้อธิบายไว้ สรุปได้ว่า ในการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ครูผู้สอนต้องคำนึงถึงองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ ดังต่อไปนี้ 1) จุดมุ่งหมาย (Goal) คือ การกำหนดขอบเขตและวัตถุประสงค์ของภาระงาน 2) ตัวป้อน (Input) คือ สิ่งที่ครูผู้สอนนำมาใช้ประกอบการสอนที่พบเห็นได้ในชีวิตประจำวัน เช่น หนังสือพิมพ์ วิดีโอโฆษณาในนิตยสาร เป็นต้น 3) กิจกรรม (Activities) คือ ภาระงานที่ผู้เรียนต้องปฏิบัติ โดยใช้ภาษาในการสื่อสารกับเพื่อนร่วมชั้น เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ ซึ่งผลสำเร็จที่ผู้เรียนจะได้รับจากการปฏิบัติภาระงาน คือ ชิ้นงานและกระบวนการสื่อสารในการทำชิ้นงาน 4) บทบาทของครูและนักเรียน (Roles) โดยระบุหน้าที่ให้ชัดเจน เพื่อให้กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสำเร็จลุล่วงด้วยดี

3.3 ประเภทของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษสนทนาแลกเปลี่ยนข้อมูลในชั้นเรียน โดยมุ่งเน้นที่ความหมายมากกว่าโครงสร้างทางไวยากรณ์ ผู้เชี่ยวชาญทางภาษาได้เสนอกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานไว้ ดังนี้

Prabhu (1987) ได้แบ่งประเภทของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่

1. กิจกรรมการแลกเปลี่ยนข้อมูล (Information-gap activity) เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนส่งผ่านข้อมูลจากฝ่ายหนึ่งไปสู่อีกฝ่ายหนึ่ง โดยผู้เรียนจะต้องใช้ภาษาสื่อสารเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลของตนเองกับบุคคลอื่น เช่น รูปภาพที่ยังไม่สมบูรณ์ หรือตารางที่มีรายละเอียดยังไม่สมบูรณ์ ซึ่งแต่ละฝ่าย

จะต้องแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกันด้วยการพูด เพื่อเติมข้อมูลให้สมบูรณ์ ทั้งนี้ในการทำกิจกรรม ผู้เรียนต้องได้รับการตรวจสอบทางด้านความสมบูรณ์และความถูกต้องในการแลกเปลี่ยนข้อมูล

2. กิจกรรมการนำเสนอข้อมูลใหม่ (Reasoning - gap activity) เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียน นำเสนอข้อมูลใหม่จากข้อมูลที่มีอยู่ โดยใช้กระบวนการวิเคราะห์ อนุมาน วิวินิจฉัยและให้เหตุผล เช่น ให้เติมข้อมูลในตารางสอนของครู โดยให้ตารางเรียนของนักเรียนมา กิจกรรมนี้คล้ายคลึงกับกิจกรรมการแลกเปลี่ยนข้อมูล (Information-gap activity) แต่ต่างกันตรงที่มีข้อมูลที่ไม่เหมือนกัน แต่มีเหตุผลที่เชื่อมโยงกันได้

3. กิจกรรมการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น (Opinion-gap activity) เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนแสดงความรู้สึก ความคิดเห็น หรือทัศนคติต่อสถานการณ์ที่กำหนดให้ เช่น การอภิปรายหัวข้อที่เกี่ยวกับประเด็นในสังคม โดยนำเสนอข้อเท็จจริงและข้อโต้แย้งที่ผู้สอนกำหนดให้ ทั้งนี้ไม่มีการตัดสินว่าฝ่ายใดถูกหรือผิด

Pattison (1987) ได้กำหนดกิจกรรมภาระงานไว้ 7 กิจกรรม ได้แก่

1. การถามตอบ (Questions and answers) โดยการให้ผู้เรียนคิดคำตอบไว้ในใจเกี่ยวกับหัวข้อที่กำหนด เช่น ตำแหน่งของคนหรือสิ่งของ มีวัตถุประสงค์ คือ เพื่อให้ค้นหาคำตอบของเพื่อนในห้อง โดยผ่านการฝึกฝนการใช้โครงสร้างทางภาษา

2. การสนทนาและการแสดงบทบาทสมมติ (Dialogue and role plays) โดยอาจมีหรือไม่มีการเตรียมบทพูดก็ได้ เพราะหากผู้เรียนทราบบทบาทและวัตถุประสงค์ของการแสดงอย่างชัดเจน จะทำให้พวกเขาทราบว่าต้องพูดอะไร ซึ่งผู้เรียนจะแสดงด้วยความเต็มใจและเกิดการเรียนรู้ได้มากกว่าการฝึกพูดตามบทสนทนาเป็นคู่

3. การจับคู่ (Matching activities) โดยให้ผู้เรียนจำคำที่อยู่ร่วมกันหรือจับคู่คำให้สมบูรณ์ เช่น เกมบิงโก (Bingo) หรือบทสนทนาที่แยกออกจากกัน (Split dialogue) เป็นต้น

4. กลยุทธ์ทางการสื่อสาร (Communication strategies) โดยกระตุ้นให้ผู้เรียนฝึกใช้กลยุทธ์ทางการสื่อสาร เช่น การถอดความ การใช้ท่าทาง การพูดให้เข้าใจได้ง่าย เป็นต้น

5. รูปภาพหรือภาพเล่าเรื่อง (Pictures and picture stories) โดยการใช้ภาพในกิจกรรมการสื่อสาร เช่น การหาจุดที่แตกต่าง (Spot the difference) การทดสอบความจำ (Memory test) การลำดับภาพเล่าเรื่อง (Sequencing pictures to tell a story)

6. ปริศนาและโจทย์ปัญหา (Puzzles and problems) โดยให้ผู้เรียนคาดเดา นึกภาพตามความรู้ทั่วไปและประสบการณ์ของตนเอง ใช้จินตนาการทดสอบการให้เหตุผลของตนเอง

7. การอภิปรายและตัดสินใจ (Discussions and decisions) โดยให้ผู้เรียนรวบรวมและแลกเปลี่ยนข้อมูลเพื่อให้สามารถตัดสินใจได้ เช่น การตัดสินใจว่าสิ่งใดจำเป็นมากที่สุดในการอยู่ที่ทะเลทราย

Nunan (1989) ได้เสนอแนะประเภทของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นภาระงานไว้ 3 ประเภท โดยแบ่งตามจุดมุ่งหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ดังนี้

1. กิจกรรมเพื่อนำไปใช้ในชีวิตรจริง ควรเลือกกิจกรรมที่ผู้เรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตรได้ เช่น การสนทนาเกี่ยวกับสินค้าหรืองานบริการ การถามและบอกทาง เป็นต้น
2. กิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษา ควรเลือกกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกการฟังหรือการพูด เช่น การแสดงบทบาทสมมุติ หรือการสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นจากบทสนทนาที่ได้ฟัง เป็นต้น
3. กิจกรรมเพื่อฝึกความถูกต้องและคล่องแคล่วทางการใช้ภาษา ควรเลือกกิจกรรมที่เน้นการฝึกภาษาเพื่อให้นักเรียนนำไปใช้ได้ถูกต้องและคล่องแคล่ว เช่น การสนทนาถามตอบ โดยให้ผู้เรียนเปลี่ยนชื่อบุคคล สถานที่ หรือสิ่งของได้อย่างอิสระ เป็นต้น

อีกนัยหนึ่ง Nunan (1999) ได้เสนอกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานโดยแบ่งตามรูปแบบของกิจกรรม มี 5 รูปแบบ ดังนี้

1. รูปแบบการคิด (Cognitive) โดยมีภาระงาน 8 ประเภท ได้แก่
 - 1.1 การจัดข้อมูล (Classifying) คือ การจัดข้อมูลประเภทเดียวกันไว้ในกลุ่มเดียวกัน เช่น การแยกเพศชายและเพศหญิงจากชื่อ
 - 1.2 การทำนาย (Predicting) คือ การคาดเดากระบวนการเรียนที่จะเกิดขึ้น เช่น การเดาสิ่งที่จะเรียนจากชื่อเรื่องและจุดประสงค์
 - 1.3 การโน้มน้าว (Inducing) คือ การสังเกตความรู้ทางภาษาที่สอดแทรกไว้ในกิจกรรม เช่น การค้นพบรูปแบบและหลักการใช้ Simple past tense จากการเรียนรู้จากบทสนทนา
 - 1.4 การจดบันทึก (Taking notes) คือ การเขียนสรุปข้อมูลสำคัญจากเนื้อเรื่องเป็นภาษาของตนเอง
 - 1.5 แผนผังความคิดรวบยอด (Concept mapping) คือ การสรุปใจความสำคัญหรือรายละเอียดตามหัวข้อเป็นแผนผัง
 - 1.6 การอนุมาน (Inferencing) คือ การนำความรู้เดิมไปต่อยอดในการเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ
 - 1.7 การแยกแยะ (Discriminating) คือ การแยกแยะข้อมูล เช่น แยกกว่าเป็นใจความสำคัญหรือข้อมูลสนับสนุน
 - 1.8 การทำแผนภาพ (Diagraming) คือ การนำข้อมูลจากเนื้อเรื่องไปสร้างแผนภาพ
2. รูปแบบการสื่อสารระหว่างกัน (Interpersonal) แสดงถึงภาระงาน 2 ประเภท คือ
 - 2.1 การทำงานร่วมกัน (Co-operating) คือ การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและเรียนรู้ร่วมกับบุคคลอื่น เช่น การทำงานกลุ่มเล็กๆโดยอ่านเนื้อเรื่องแล้วเติมข้อมูลในตารางให้สมบูรณ์

2.2 การแสดงบทบาทสมมุติ (Role playing) คือ การสวมบทบาทต่างๆ โดยใช้ภาษาสื่อสารตามสถานการณ์ที่กำหนด เช่น เป็นผู้รายงานข่าวและสัมภาษณ์นักเขียนในประเด็นต่างๆ

3. รูปแบบทางภาษาศาสตร์ (Linguistic) แสดงถึงภาระงาน 6 ประเภท คือ

3.1 บทสนทนา (Conversational patterns) คือ การแสดงออกเพื่อเริ่มต้นและดำเนินการสนทนา เช่น จับคู่บทสนทนาให้สอดคล้องกับสถานการณ์

3.2 การฝึกฝน (Practising) คือ การทำแบบฝึกหัดเพื่อพัฒนาทักษะความรู้ เช่น การฟังบทสนทนาและฝึกพูดกับเพื่อน

3.3 การใช้บริบท (Using context) คือ การใช้บริบทข้างเคียงเพื่อเดาคำหรือวลีที่ไม่ทราบความหมาย

3.4 การสรุปความ (Summarizing) คือ การให้สรุปประเด็นสำคัญจากเนื้อเรื่อง

3.5 การฟังจับใจความ (Selective listening) คือ การฟังเฉพาะข้อมูลสำคัญโดยไม่จำเป็นต้องทราบความหมายทุกคำ เช่น ฟังบทสนทนาแล้วระบุจำนวนผู้พูด

3.6 การอ่านเร็ว (Skimming) คือ การอ่านผ่านๆ เพื่อให้ทราบข้อมูลทั่วไปจากเนื้อเรื่อง เช่น ระบุแหล่งข้อมูลมาจากหนังสือพิมพ์ บทความ จดหมายหรือโฆษณา

4. รูปแบบทางจิตใจ (Affective) แสดงถึงภาระงาน 3 ประเภท คือ

4.1 การแสดงความรู้สึก (Personalizing) คือ การให้ผู้เรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ความคิดเห็น ความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เช่น การอ่านจดหมายจากเพื่อนสนิทแล้วให้คำแนะนำ

4.2 การประเมินตนเอง (Self-evaluating) คือ การให้ผู้เรียนให้คะแนนผลงานตนเอง

4.3 การสะท้อนกลับ (Reflecting) คือ การให้ผู้เรียนคิดหาวิธีการเรียนรู้ที่ดีที่สุดสำหรับตนเอง

5. รูปแบบความคิดสร้างสรรค์ (Creative) โดยมีภาระงาน คือ การระดมความคิดร่วมกัน (Brainstorming) โดยให้ผู้เรียนช่วยกันคิดหาคำศัพท์ให้ได้มากที่สุด เช่น สมาชิกในกลุ่มช่วยกันคิดคำศัพท์เกี่ยวกับอาชีพให้ได้มากที่สุด

Ellis (2003) ได้เสนอประเภทของกิจกรรมการสอนที่เน้นภาระงานไว้ 3 รูปแบบ ดังนี้

1. รูปแบบวิธีการสอน (Pedagogic classification) ประกอบด้วยกิจกรรมที่เน้นภาระงาน 6 ประเภท ดังนี้

1.1 การเขียนรายการ (Listing) ได้แก่ ภาระงานที่ผู้เรียนแต่ละคนต้องเขียนรายการสิ่งที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อ โดยอาจถามข้อมูลจากอีกฝ่ายหนึ่ง หรืออาจสอบถามจากบุคคลอื่นเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริง

1.2 การเรียงลำดับและจัดประเภท (Ordering and Sorting) ได้แก่ ภาระงานที่จัดให้มีการเรียงลำดับตามขั้นตอนต่างๆ เช่น การเรียงลำดับ จัดกลุ่มหรือแยกประเภท เป็นต้น

1.3 การเปรียบเทียบ (Comparing) ได้แก่ ภาระงานที่เปรียบเทียบข้อมูลคนละชุดที่มีความคล้ายคลึงกัน โดยผู้เรียนต้องหาความเหมือนและความแตกต่างของข้อมูลเหล่านั้น

1.4 การแก้ปัญหา (Problem solving) ได้แก่ ภาระงานที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนคิดแก้ปัญหา ซึ่งต้องใช้ทั้งกระบวนการคิดและเหตุผล

1.5 การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ส่วนบุคคล (Sharing personal experience) ได้แก่ ภาระงานที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้พูดอย่างอิสระเกี่ยวกับตนเอง และแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับคนอื่น ๆ

1.6 งานสร้างสรรค์ (Creative Tasks) ได้แก่ ภาระงานที่ผู้เรียนปฏิบัติอย่างอิสระและสร้างสรรค์ โดยอาจทำเป็นคู่หรือกลุ่ม เช่น โครงงาน แผนพับ แฟ้มสะสมผลงาน เป็นต้น

2. รูปแบบทางวาทศาสตร์ (Rhetorical classification) คือ กิจกรรมที่จำแนกตามโครงสร้างประโยคหรือลักษณะทางภาษาศาสตร์ เช่น การเขียนจดหมายลาภกิจหรือลาป่วย การเขียนอีเมลถึงเพื่อนร่วมห้อง เป็นต้น

3. รูปแบบกระบวนการคิด (Cognitive classification) ประกอบด้วย 3 กิจกรรม คือ

3.1 กิจกรรมการแลกเปลี่ยนข้อมูล (Information gap activity) ผู้เรียนต้องสนทนาเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกันและเติมในงานของตนเองให้สมบูรณ์

3.2 กิจกรรมการนำเสนอข้อมูลใหม่ (Reasoning gap activity) ผู้เรียนต้องคาดการณ์หรือคิดหาเหตุผล เช่น การคำนวณชั่วโมงในตารางสอนของครู จากข้อมูลตารางเรียนของนักเรียน

3.3 กิจกรรมการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น (Opinion gap activity) ผู้เรียนต้องแสดงความคิดเห็น ความรู้สึกของตนเองอย่างอิสระเสรี เช่น การเติมคำในเนื้อเรื่องให้สมบูรณ์

Richards (2001) ได้อธิบายเกี่ยวกับประเภทของกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นภาระงานดังนี้

1. กิจกรรมการเชื่อมต่อข้อมูล (Jigsaw task) คือ การให้ผู้เรียนรวมชิ้นส่วนจากข้อมูลที่แตกต่างกันให้สมบูรณ์ เช่น ให้ผู้เรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น 3 คน ซึ่งได้ชิ้นส่วนของข้อมูลที่แตกต่างกัน ผู้เรียนต้องจัดเรียงข้อมูลให้สมบูรณ์

2. กิจกรรมการแลกเปลี่ยนข้อมูล (Information gap task) คือ ผู้เรียนคนที่ 1 หรือกลุ่มที่ 1 จะได้รับข้อมูลชุดที่ 1 และผู้เรียนคนที่ 2 หรือกลุ่มที่ 2 จะได้รับข้อมูลชุดที่ 2 ที่มีความสอดคล้องกัน โดยที่แต่ละฝ่ายจะมีข้อมูลที่หายไป ทั้งสองฝ่ายจะต้องพูดคุยกันเพื่อหาคำตอบจากอีกฝ่ายหนึ่งแล้วนำมาเติมในข้อมูลตนเองให้สมบูรณ์

3. กิจกรรมการแก้ปัญหา (Problem - solving task) คือ ผู้เรียนจะได้รับโจทย์ปัญหาและข้อมูล โดยจะต้องช่วยกันคิดหาคำตอบ ซึ่งมีคำตอบที่ถูกต้องเพียงคำตอบเดียว

4. กิจกรรมการตัดสินใจ (Decision-making task) คือ ผู้เรียนจะได้รับโจทย์ปัญหาที่มีแนวทางการแก้ปัญหาที่หลากหลาย โดยจะต้องพูดคุยกันเพื่อตัดสินใจเลือกวิธีการที่ดีที่สุด

5. กิจกรรมแลกเปลี่ยนความคิดเห็น (Opinion exchange task) คือ ผู้เรียนอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกันในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยไม่จำเป็นต้องมีความคิดเห็นไปในทิศทางเดียวกัน

กล่าวโดยสรุป กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานมีหลายประเภท ซึ่งเกี่ยวข้องกับการสื่อสารในหลายรูปแบบ ได้แก่ รูปแบบการคิด รูปแบบการสื่อสาร รูปแบบทางภาษาศาสตร์ รูปแบบทางจิตใจ รูปแบบความสร้างสรรค์ และรูปแบบวิธีการสอน เป็นต้น แต่ละรูปแบบจะมีกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะการคิดและทักษะการสื่อสารควบคู่กัน ครูผู้สอนควรเลือกใช้กิจกรรมให้สอดคล้องกับบทเรียนและเหมาะสมกับวัยและระดับความสามารถของผู้เรียนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและผู้เรียนสามารถพัฒนาความสามารถด้านการพูดได้ ในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยเลือกใช้ภาระงาน คือ การแสดงบทบาทสมมติ (Role play) ตามแนวคิดของ Nunan (1999) ซึ่งเป็นภาระงานในรูปแบบการสื่อสาร โดยมอบหมายภาระงานให้ผู้เรียนแสดงบทบาทสมมติตามสถานการณ์ที่กำหนดให้โดยใช้ภาษาเป้าหมายในการสื่อสาร อันจะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ

3.4 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

กิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นภาระงานเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติงานด้วยตนเอง เป็นการส่งเสริมให้มีความกล้าคิด กล้าทำ และเกิดความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษในการพูดมากยิ่งขึ้น ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เกิดประสิทธิภาพและให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์สูงสุดนั้น ครูผู้สอนควรดำเนินกิจกรรมอย่างเป็นขั้นตอน มีผู้เชี่ยวชาญได้เสนอขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นภาระงานไว้ ดังต่อไปนี้

Nunan (2004) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ดังนี้

1. ขั้นกระตุ้นความรู้เดิม (Create a schema building) ผู้สอนนำเสนอภาษาในรูปแบบบริบทการใช้และให้ผู้เรียนทำกิจกรรมง่ายๆที่เป็นการกระตุ้นความรู้เดิม ได้แก่ จับคู่คำศัพท์กับรูปภาพ แยกคำศัพท์ตามหมวดหมู่ เขียนรายการ เป็นต้น โดยคำศัพท์หรือสำนวนภาษาจากการทำกิจกรรมจะช่วยเชื่อมโยงเข้าสู่หัวข้อเรื่องและเนื้อหาสาระ ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนทราบว่าต้องเรียนรู้เกี่ยวกับอะไร

2. ขั้นฝึกแบบควบคุม (Controlled practice) ให้ผู้เรียนฝึกพูดโดยการเปลี่ยนข้อมูลในประโยคหรือบทสนทนา เช่น ครูชูหนังสือ 1 เล่ม แล้วพูดว่า This is a book. จากนั้นครูชูปากกา 1 แท่ง แล้วนักเรียนพูดว่า This is a pen.

3. ขั้นฟังการสนทนา (Authentic listening task) ให้ผู้เรียนฟังบทสนทนาที่มีสถานการณ์สอดคล้องกับชีวิตจริง เพื่อให้ผู้เรียนรู้สำเนียงการพูดของเจ้าของภาษา

4. **ขั้นมุ่งเน้นภาษา (Focus on form)** เน้นให้ผู้เรียนเรียนรู้รูปแบบภาษาด้านการออกเสียง และไวยากรณ์ โดยให้ฟังบทสนทนาเดิมอีกครั้งแล้วทำเครื่องหมายตรงพยางค์ที่มีการเน้นเสียง มีเสียงสัมผัสหรือเสียงสูงต่ำ หรือให้ทำเครื่องหมายคำที่เป็น Adverb ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนทราบรูปแบบภาษา และหน้าที่การใช้ในบริบทจริง

5. **ขั้นฝึกอิสระ (Freer practice)** ให้ผู้เรียนฝึกซ้อมการพูดโดยใช้กิจกรรมการสื่อสาร ได้แก่ การแสดงบทบาทสมมติ การแลกเปลี่ยนข้อมูล การรายงาน เป็นต้น เพื่อให้ผู้เรียนใช้ฝึกการใช้รูปแบบภาษาที่ได้เรียนรู้ในขั้นตอนข้างต้นในการพูด

6. **ขั้นภาระงาน (Real world task)** คือ ให้ผู้เรียนปฏิบัติภาระงาน ที่เป็นการใช้ภาษา ในชีวิตประจำวัน โดยมุ่งเน้นที่การแลกเปลี่ยนข้อมูลผ่านการสื่อสารระหว่างบุคคล

7. **ขั้นวิเคราะห์การเรียนรู้ (Focus on the learning process)** ให้ผู้เรียนทบทวน เกี่ยวกับประโยชน์ที่ได้จากการเรียนรู้ พร้อมทั้งประเมินตนเอง

Willis (1996) กล่าวถึงขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นภาระงานไว้ ดังนี้

1. **ขั้นก่อนปฏิบัติภาระงาน (Pre-task)** คือ การนำเข้าสู่บทเรียน โดยผู้สอนแนะนำหัวข้อ ในบทเรียน นำเสนอคำศัพท์หรือสำนวนภาษาที่เป็นประโยชน์ที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถวางแผนและ ปฏิบัติภาระงานได้ ซึ่งมีการใช้กิจกรรมที่กระตุ้นให้ผู้เรียนดึงความรู้เดิมมาใช้ในการเรียนการสอน เช่น การแยกประเภทของคำหรือวลี การเลือกคำศัพท์ที่แตกต่างจากพวก การจับคู่ประโยคกับรูปภาพ การระดมความคิดหรือทำผังความคิด เป็นต้น

2. **ขั้นปฏิบัติภาระงาน (Task cycle)** คือ ขั้นตอนให้ผู้เรียนใช้ภาษาเป้าหมายในการ ปฏิบัติภาระงานให้สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมายในการสื่อสาร โดยอาจทำภาระงานเป็นคู่ (Pair work) หรือเป็นกลุ่มเล็กๆ (Small group) ในขั้นปฏิบัติภาระงาน ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ได้แก่

2.1 **ภาระงาน (Task)** ผู้สอนมอบหมายภาระงานให้ผู้เรียนปฏิบัติ โดยผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวก กระตุ้นให้ผู้เรียนพยายามใช้ภาษาเป้าหมายในการสื่อสาร เปิดโอกาสให้ผู้เรียน ใช้ภาษาได้อย่างอิสระโดยไม่ต้องแก้ไขข้อบกพร่องระหว่างปฏิบัติภาระงาน

2.2 **การวางแผน (Planing)** ผู้เรียนเตรียมตัวรายงานหน้าชั้นเรียนโดยการพูดหรือ การเขียนรายงานว่าปฏิบัติภาระงานอย่างไรหรือร่วมกันตัดสินใจอย่างไร ในขั้นตอนนี้ผู้สอนจะคอยให้ คำแนะนำและช่วยเหลือในการใช้คำศัพท์ สำนวนภาษา หรือรวมไปถึงการซักซ้อมเพื่อให้ผู้เรียนเกิด ความมั่นใจก่อนการรายงานหน้าชั้นเรียน

2.3 **การรายงาน (Report)** ผู้เรียนรายงานหน้าชั้นเรียน ซึ่งอาจนำเสนอในรูปแบบต่างๆ เช่น การพูด การเขียน การบันทึกเสียง หรือวิดีโอ เป็นต้น ผู้สอนคอยสังเกตและบันทึกไวยากรณ์ ภาษาที่ผู้เรียนใช้ไม่ถูกต้อง ในขั้นตอนนี้ผู้เรียนจะได้ศึกษาการรายงานจากผู้เรียนกลุ่มอื่นๆว่ามีความ เหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร

3. **ชั้นมุ่งเน้นภาษา (Language focus)** คือ ขั้นตอนที่ช่วยให้ผู้เรียนมีการพัฒนาทางด้านการใช้ภาษาให้ถูกต้องตามโครงสร้างทางไวยากรณ์ โดยแบ่งเป็น 2 ขั้นตอน ได้แก่

3.1 **การวิเคราะห์ภาษา (Analysis)** ผู้เรียนร่วมกันวิเคราะห์ความบกพร่องทางการใช้ภาษา ทั้งในด้านคำศัพท์ วลี หรือประโยค ที่ใช้ในการรายงานผลหน้าชั้นเรียน จากนั้นผู้สอนให้คำแนะนำและแก้ไขข้อบกพร่อง

3.2 **การฝึกภาษา (Practice)** ผู้สอนนำเสนอคำศัพท์ วลี หรือสำนวนภาษาเพิ่มเติม และให้ผู้เรียนทำกิจกรรมฝึกการใช้ภาษา

Ellis (2003) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานไว้ ดังนี้

1. **ขั้นก่อนปฏิบัติภาระงาน (Pre-task)** คือ ขั้นตอนที่ผู้สอนนำเสนอหัวข้อ ซึ่งต้องเป็นหัวข้อที่เหมาะสมกับผู้เรียน ตรงตามความสนใจของผู้เรียนและไม่ตึงเครียด เพื่อให้ผู้เรียนมีความสนใจในการเรียนรู้ จากนั้นผู้สอนนำเสนอคำศัพท์หรือสำนวนภาษาที่ผู้เรียนต้องใช้ในการปฏิบัติภาระงานเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมให้แก่ผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนสังเกตรูปแบบคำศัพท์หรือสำนวนภาษาผ่านการทำกิจกรรมด้วยตนเอง

2. **ขั้นระหว่างปฏิบัติภาระงาน (During-task)** มีขั้นตอนการปฏิบัติ 2 ขั้นตอน ได้แก่

2.1 **คุณลักษณะภาระงาน (Task performance options)** คือ การกำหนดคุณลักษณะของภาระงานที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติภาระงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยผู้สอนวางแผนไว้ล่วงหน้า เช่น กำหนดเวลาในการปฏิบัติภาระงาน ให้ข้อมูลบางส่วนในขณะที่ผู้เรียนปฏิบัติภาระงาน และให้คำแนะนำเมื่อผู้เรียนเกิดการติดขัดระหว่างปฏิบัติภาระงาน

2.2 **คุณลักษณะด้านกระบวนการ (Process options)** คือ ขั้นตอนที่ผู้เรียนใช้ภาษาเป้าหมายผ่านการปฏิบัติภาระงาน

3. **ขั้นหลังปฏิบัติภาระงาน (Post-task)** คือ ขั้นตอนที่ผู้เรียนประเมินผลการปฏิบัติภาระงานของตนเอง ระบุปัญหา และแนวทางการแก้ไขปัญหา เพื่อเป็นประโยชน์ในการปฏิบัติภาระงานครั้งต่อไป จากนั้นผู้สอนเสนอข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ของผู้เรียนที่เกิดขึ้นระหว่างการปฏิบัติภาระงาน และร่วมกันแก้ไขสำนวนภาษาให้ถูกต้อง และสุดท้ายให้ผู้เรียนปฏิบัติภาระงานซ้ำเพื่อฝึกใช้สำนวนภาษาที่ได้วิเคราะห์แล้ว โดยอาจกำหนดสถานการณ์ให้แตกต่างจากเดิม

จากแนวคิดที่ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดกิจกรรมที่เน้นภาระงานได้กล่าวไว้ข้างต้น ผู้วิจัยได้ยึดตามขั้นตอนของ Willis (1996) และ Ellis (2003) โดยปรับให้เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. **ขั้นก่อนปฏิบัติภาระงาน (Pre-task)** ผู้สอนแนะนำหัวข้อ โดยเป็นหัวข้อที่น่าสนใจ ไม่ตึงเครียด และเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีความสนใจในการเรียนรู้ จากนั้นชี้แจง

วัตถุประสงค์ของบทเรียน นำเข้าสู่บทเรียน แล้วนำเสนอคำศัพท์หรือสำนวนภาษาที่จำเป็นในการปฏิบัติภาระงานผ่านการทำกิจกรรมที่กระตุ้นให้ผู้เรียนนำความรู้เดิมมาใช้

2. ขั้นปฏิบัติการงาน (Task cycle) ผู้สอนมอบหมายให้ผู้เรียนปฏิบัติภาระงานเป็นคู่หรือกลุ่มเล็กๆ โดยมีขั้นตอนการปฏิบัติ 3 ขั้นตอน ได้แก่

2.1 ภาระงาน (Task) โดยผู้สอนมอบหมายภาระงานแก่ผู้เรียน คือ การแสดงบทบาทสมมติตามสถานการณ์ที่กำหนดให้ พร้อมทั้งอธิบายรายละเอียดและวิธีการปฏิบัติภาระงาน

2.2 การวางแผน (Planing) ผู้เรียนเตรียมความพร้อมก่อนการแสดงบทบาทสมมติหน้าชั้นเรียน โดยเตรียมบทบาทตามสถานการณ์ที่กำหนดให้และฝึกซ้อมการสนทนาเพื่อให้เกิดความมั่นใจ ทั้งนี้ผู้สอนจะคอยสังเกตและให้คำแนะนำผู้เรียน

2.3 การรายงาน (Report) ผู้เรียนแต่ละคู่หรือแต่ละกลุ่มแสดงบทบาทสมมติหน้าชั้นเรียน ผู้สอนคอยสังเกตและบันทึกไวยากรณ์ภาษาที่ผู้เรียนใช้ไม่ถูกต้อง

3. ขั้นมุ่งเน้นภาษา (Language Focus) ผู้สอนมุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาได้ถูกต้องตามรูปแบบและโครงสร้างภาษา ประกอบด้วย 2 ขั้นตอน คือ

3.1 การวิเคราะห์ภาษา (Analysis) ผู้เรียนร่วมกันวิเคราะห์ความบกพร่องทางการใช้ภาษาของตนเองระหว่างการแสดงบทบาทสมมติหน้าชั้นเรียน และร่วมกันแก้ไขให้ถูกต้อง จากนั้นให้ผู้เรียนสรุปความรู้ที่ได้รับ ปัญหาที่พบ และแนวทางการแก้ไขปัญหา เพื่อเป็นประโยชน์ในการปฏิบัติภาระงานครั้งต่อไป

3.2 การฝึกภาษา (Practice) ผู้สอนนำเสนอคำศัพท์ วลี หรือสำนวนภาษาเพิ่มเติมและให้ผู้เรียนฝึกฝนร่วมกัน

3.5 ประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นภาระงานเป็นแนวทางการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งมีประโยชน์ตามที่ผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาได้กล่าวไว้ ดังนี้

Frost (2005) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการเรียนแบบเน้นภาระงานไว้ว่า 1) ผู้เรียนมีความมั่นใจในการสื่อสารกับผู้อื่นมากยิ่งขึ้น 2) ผู้เรียนมีแรงจูงใจ มีความสนุกสนานและเกิดความท้าทายในการปฏิบัติงาน 3) ผู้เรียนสามารถสื่อสารโดยใช้ภาษาได้อย่างเป็นธรรมชาติ ตลอดจนสามารถแก้ไขปัญหาทางการใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสม 4) ผู้เรียนได้ดึงความรู้เดิมมาต่อยอดและเพิ่มพูนความรู้ใหม่ 5) ผู้เรียนได้สื่อสารตามบริบทที่สอดคล้องกับสถานการณ์ในชีวิตจริง

Willis (1996) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานมีประโยชน์ต่อผู้เรียน ดังนี้

1) ผู้เรียนมีความมั่นใจในการพูดและมีทัศนคติที่ดีต่อการพูดหลังจากการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

2) ผู้เรียนสนุกสนานกับการปฏิบัติภาระงาน 3) ผู้เรียนสามารถพูดสื่อสารในหัวข้ออื่นๆได้ 4) ผู้เรียนใช้ภาษาพูดได้อย่างเป็นธรรมชาติและสามารถแก้ไขการปัญหาทางการพูดด้วยวิธีการที่เหมาะสมได้

Littlewood (1983) กล่าวว่า ภาระงานเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาและการสื่อสาร ด้วยเหตุผลต่างๆ ได้แก่ 1) ผู้เรียนได้ฝึกภาษาทุกทักษะผ่านการทำกิจกรรมด้วยตนเอง ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่สำคัญของผู้สอนในการจัดกิจกรรมการสอนให้เหมาะสมกับวัยและระดับความสามารถของผู้เรียน 2) ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการสื่อสารเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของภาระงาน ดังนั้นผู้สอนจึงควรจัดบรรยากาศในชั้นเรียนหรือจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน 3) ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในการสื่อสารอย่างเป็นธรรมชาติ โดยเน้นที่ความหมายของถ้อยคำที่พูดมากกว่าโครงสร้างทางภาษา ซึ่งช่วยลดความกังวลใจในการใช้ภาษา 4) ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมชั้นเรียนรวมทั้งผู้สอน ทำให้กล้าแสดงออก กล้าแสดงความคิดเห็น และยังช่วยให้ประสบผลสำเร็จในการเรียนรู้และการใช้ภาษาสื่อสาร

วิภาดา พูลศักดิ์วรสาร (2555) กล่าวถึงประโยชน์ของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานในการสอนภาษา ว่าช่วยให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นโดยการสื่อสารผ่านการปฏิบัติภาระงานที่ร่วมมือกัน ซึ่งผู้เรียนได้เรียนรู้ทั้งทักษะการแก้ปัญหาและรูปแบบโครงสร้างทางภาษา คือได้เรียนรู้ทั้งการสื่อสารโดยเน้นความหมายและเรียนรู้รูปแบบภาษาตามมา อันเป็นการพัฒนาความรู้จากภายใน (Implicit knowledge) ที่ช่วยให้สามารถจดจำได้เป็นเวลานาน เมื่อผู้เรียนได้ปฏิบัติภาระงานนั้น จะช่วยส่งเสริมให้พัฒนาความสามารถทางการสื่อสารได้อย่างเหมาะสมและเป็นธรรมชาติ

สรุปได้ว่า การเรียนรู้โดยเน้นภาระงานมีประโยชน์ต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษหลายประการ กล่าวคือ 1) ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการพูดสื่อสาร โดยใช้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ 2) ผู้เรียนมีแรงจูงใจและเกิดความสนุกสนานในการเรียนภาษาอังกฤษ 3) ผู้เรียนมีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ 4) ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะทางสังคมในการใช้ภาษาสร้างปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นในชั้นเรียน เพื่อให้เกิดประโยชน์ตามที่กล่าวมานี้ ครูผู้สอนควรเลือกกิจกรรมที่เน้นภาระงานให้เหมาะสมกับวัยและระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของผู้เรียน และควรจำลองเหตุการณ์หรือสถานการณ์ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ในชีวิตจริงเพื่อให้ผู้เรียนได้นำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้

3.6 การประเมินผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

ในการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ผู้สอนควรมีการประเมินผลเพื่อติดตามความก้าวหน้าของผู้เรียน และเพื่อนำข้อผิดพลาดไปแก้ไขในการสอนครั้งต่อไป ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาได้นำเสนอวิธีการประเมินผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานไว้ ดังนี้

Estaire and Zanon (2004) อ้างถึงใน วิภาดา พูลศักดิ์วีรสาร (2555) ได้กล่าวถึงการประเมินผลการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานว่าเป็นการประเมินเพื่อให้ข้อมูลย้อนกลับต่อผู้สอนและผู้เรียนสำหรับนำไปปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ควรประเมินอย่างต่อเนื่องตลอดบทเรียน ไม่ใช่ประเมินเฉพาะขั้นตอนสุดท้าย

Ellis (2003) ได้เสนอวิธีการประเมินผลการสอนโดยเน้นภาระงานไว้ 3 ประเภท ได้แก่

1. การประเมินโดยตรงจากผลผลิตทางภาษา (Direct assessment for outcomes) โดยประเมินจากความสำเร็จของชิ้นงานหรือภาระงานที่ว่าผ่านหรือไม่ผ่าน เช่น ให้ผู้เรียนสืบค้นบทความตามหัวข้อที่กำหนดในห้องสมุด และให้ปรึกษาผู้สอนแทนบรรณารักษ์กรณีที่มีปัญหา
2. การประเมินเชิงวิเคราะห์ภาษา (Discourse analytic measure) โดยประเมินจากความสามารถทางภาษาของผู้เรียน เช่น ความถูกต้องทางไวยากรณ์ ความคล่องแคล่วในการพูดหรือความซับซ้อนทางการใช้ภาษา
3. การประเมินจากภายนอก (External rating) โดยประเมินตามเกณฑ์ที่ผู้สอนเป็นผู้กำหนดโดยวัดทั้งด้านการใช้ภาษาและความสามารถในการพูด องค์ประกอบของเกณฑ์การวัดและประเมินผล ได้แก่ ด้านการประเมินและระดับความสามารถ

นอกจากนี้ Ellis (2003) ก็ยังได้คิดวิธีการประเมินผลการสอนอีกรูปแบบหนึ่ง คือ การประเมินผลเชิงประจักษ์ ซึ่งประกอบด้วย 1) การประเมินผลแบบจุลภาค (Micro-evaluation of task) เป็นการประเมินผลระหว่างการเรียนรู้การสอน เพื่อหาข้อบกพร่องและนำไปปรับปรุงในครั้งต่อไป 2) การประเมินผลแบบมหภาค (Macro-evaluation of task) เป็นการประเมินผลเมื่อเสร็จสิ้นการเรียนรู้การสอน เพื่อตรวจสอบว่าผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์หรือไม่

Nunan (1989) ได้เสนอวิธีการประเมินผลตามสภาพจริงจากชิ้นงานหรือภาระงานที่ผู้เรียนปฏิบัติ เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้ทักษะทางภาษาที่ได้เรียนรู้และแสดงความสามารถ โดยมีลักษณะสำคัญของการประเมิน คือ 1) ประเมินผลด้วยวิธีการที่หลากหลาย โดยไม่เน้นการสอบวัดผลสัมฤทธิ์มากนัก โดยเฉพาะการทดสอบที่มีคำตอบที่ถูกต้องเพียงคำตอบเดียว 2) ประเมินจากผลการปฏิบัติภาระงาน เนื่องจากจะสัมพันธ์กับสิ่งที่ผู้เรียนจะทำในชีวิตจริง

Robinson (1991) ได้เสนอวิธีการประเมินผลการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน โดยมีการประเมินตามรายละเอียด ดังนี้ 1) พฤติกรรมระหว่างปฏิบัติภาระงาน 2) ข้อมูลและกระบวนการที่ส่งหรือรับข้อมูลจนสำเร็จ 3) ปฏิบัติภาระงานได้ดีและผู้เรียนพัฒนาความสามารถที่ต้องการได้

จากวิธีการประเมินผลข้างต้นนี้ สรุปได้ว่า การประเมินผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานสามารถประเมินได้จากผลการปฏิบัติภาระงานและกระบวนการปฏิบัติภาระงาน อีกนัยหนึ่ง คือ ประเมินระหว่างบทเรียนและสิ้นสุดบทเรียน เพื่อเป็นข้อมูลสะท้อนกลับต่อผู้สอนและผู้เรียนสำหรับนำไปปรับปรุงเพื่อการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพในครั้งต่อไป ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ปรับใช้วิธีการประเมิน

ตามแนวคิดของ Robinson (1991) เนื่องจากภาระงานคือกิจกรรมบทบาทสมมุติ ซึ่งต้องปฏิบัติเป็นกระบวนการและวางแผนเป็นลำดับขั้น จึงควรประเมินต่อเนื่องตลอดบทเรียน ผู้วิจัยได้กำหนดแนวทางในการประเมินผลโดยประเมินตามประเด็น ดังนี้ 1) พฤติกรรมในชั้นเรียน โดยประเมินจากความร่วมมือร่วมใจในชั้นเรียนและการทำงานร่วมกันเป็นทีม 2) ผลการปฏิบัติภาระงาน โดยประเมินจากการแสดงบทบาทสมมุติว่ามีความถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ที่กำหนดมาน้อยเพียงใด

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้างานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

4.1 งานวิจัยในประเทศ

จากการศึกษาค้นคว้างานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ พบว่ามีงานวิจัยที่น่าสนใจ ดังนี้

ศิรินันท์ เอื้อนโรสงค์ (2560) ได้ศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) เปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร และ 2) ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากรที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 25 คน ที่เรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ 2) แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน 3) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และ 4) แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง ผลการวิจัยพบว่า 1) ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่ได้รับการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดี

ณัฐรัตน์ แยมฉาย (2559) ได้ศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน 2) เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน กลุ่มตัวอย่าง คือ

นักศึกษาปริญญาบัณฑิตชั้นปีที่ 1 คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยศิลปากร เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน จำนวน 4 แผน 2) แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ 3) เกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ 4) แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถด้านการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) ความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานอยู่ในระดับมากที่สุด

หริศศักดิ์ พลตรี (2558) ได้พัฒนาและหาประสิทธิภาพของบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นภาระงานและสาระท้องถิ่นต่อความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนน้ำเกลี้ยงวิทยา มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ 2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นภาระงานและสาระท้องถิ่น กลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนน้ำเกลี้ยงวิทยา จังหวัดศรีสะเกษ เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย ได้แก่ 1) แบบสำรวจความต้องการหัวข้อด้านสาระท้องถิ่น 2) บทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นภาระงานและสาระท้องถิ่นต่อความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ จำนวน 10 บทเรียน 3) แบบทดสอบความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ และ 4) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นภาระงานและสาระท้องถิ่นทั้ง 10 บทเรียน ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นภาระงานและสาระท้องถิ่นต่อความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ มีค่าสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ที่ 76.30/ 77.55 และ 2) ความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการเรียนด้วยบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นภาระงานและสาระท้องถิ่นสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 3) นักเรียนมีความคิดเห็นต่อบทเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นในระดับดี

ทัศนีย์ ธารพร (2556) ได้พัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรมโดยใช้รูปแบบการสอนแบบเน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสาร สำหรับนักศึกษาการโรงแรมชั้นปีที่ 3 คณะอุตสาหกรรมการโรงแรมและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อสำรวจความต้องการจำเป็นของหลักสูตรฝึกอบรมภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม 2) เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรมภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม 3) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษก่อนและหลังการฝึกอบรมด้วยหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม 4) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) ตารางวิเคราะห์ข้อมูลความต้องการ 2) เอกสารและสื่อประกอบการสอน 3) แบบทดสอบความสามารถด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ และ 4) แบบสอบถาม

ความคิดเห็นต่อหลักสูตรฝึกอบรมภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนมีความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรมสูงขึ้นหลังการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีค่าอิทธิพลผลต่างของคะแนนเท่ากับ 5.22 และ 2) นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับดีต่อหลักสูตรฝึกอบรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

สรลณี หลงแยม (2556) ได้ทำการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษและศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเขาไร่ศึกษา จังหวัดมหาสารคาม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน 2) แบบทดสอบการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ และ 3) แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นภาระงาน ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนมีทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 2) ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

สุปรียา เตจ๊ะตา (2552) ได้ศึกษาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและเปรียบเทียบแรงจูงใจก่อนและหลังการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานด้านการท่องเที่ยว กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสันกำแพง เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานด้านการท่องเที่ยว 2) แบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและแบบวัดแรงจูงใจ ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนทั้งหมดผ่านเกณฑ์ 50 % โดยผู้เรียนจำนวนครึ่งหนึ่งมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในระดับดีถึงดีมาก และผู้เรียนจำนวนอีกครึ่งหนึ่งมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในระดับปานกลาง และ 2) ผู้เรียนมีแรงจูงใจสูงขึ้นหลังจากการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานด้านการท่องเที่ยว

ไชยยันต์ โดเทศ (2551) ได้ศึกษาการใช้กิจกรรมมุ่งปฏิบัติงานที่เน้นประสบการณ์เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและความเชื่อมั่นในตนเองของนักศึกษาวิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยว โดยมีวัตถุประสงค์ คือ เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษและความเชื่อมั่นในตนเองของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา จังหวัดเชียงใหม่ เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ 1) แผนการสอนกิจกรรมมุ่งปฏิบัติงานที่เน้นประสบการณ์ จำนวน 3 แผน 2) แบบประเมินความสามารถด้านการพูด และ 3) แบบวัดความเชื่อมั่นในตนเอง ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีระดับความสามารถด้านการพูดสูงขึ้น และมีความมั่นใจในตนเองมากขึ้นหลังการใช้กิจกรรมมุ่งปฏิบัติงานที่เน้นประสบการณ์

สุจินดา คำเงิน (2551) ได้ศึกษาการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานเพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษและพฤติกรรมด้านความกล้าแสดงออก สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียน

ผางชนูปถัมภ์ จังหวัดเชียงใหม่ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงาน 2) แบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และ 3) แบบประเมินตนเองด้านความกล้าแสดงออก ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานมีประสิทธิภาพร้อยละ 84.43/ 72.08 2) ผู้เรียนมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษสูงขึ้นหลังการทดลอง 3) นักเรียนมีความกล้าแสดงออกเพิ่มขึ้นหลังการทดลอง

4.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

จากการศึกษาค้นคว้างานวิจัยในต่างประเทศไทยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ พบว่ามีงานวิจัยที่น่าสนใจ ดังนี้

Visbal and Padilla (2017) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับหลักสูตรการพัฒนาการพูดแบบเน้นภาระงาน (A Task-Based Speaking Course for 9th Grade Students at Institucion Educativa Vista Hermosa de Soledad) มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนเกรด 9 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ เกณฑ์การวัดประเมินผลทักษะการพูด และแบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีทักษะการพูดดีขึ้นหลังจากการเรียนรู้ด้วยหลักสูตรการพัฒนาการพูดแบบเน้นภาระงาน และมีทัศนคติที่ดีต่อวิธีสอน กิจกรรมการสอน เนื้อหาสาระ และสื่อการสอน

Albino (2017) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาความคล่องแคล่วทางการพูดภาษาอังกฤษ โดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (Improving Speaking Fluency in a Task-Based Language Teaching Approach: The Case of EFL Learners at PUNIV-Cazenga) ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้ทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้ แบบเน้นภาระงาน ด้วยการให้ผู้เรียนบรรยายภาพ ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนได้รับการกระตุ้นให้พูดภาษาอังกฤษ จากการปฏิบัติภาระงาน ได้เรียนรู้คำศัพท์และไวยากรณ์ที่จำเป็นในการพูด ทำให้ผู้เรียนพูดได้อย่างถูกต้อง และคล่องแคล่วมากขึ้นหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

Hasan (2014) ได้ศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานในการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูด (The Effect of using Task-Based Learning in Teaching English on the oral performance of the secondary school students) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ หนังสือแบบเรียนภาษาอังกฤษและข้อสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยมีวิธีการวัดผลแบบ Rubric กลุ่มตัวอย่างแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลอง จำนวน 23 คน ซึ่งจัดการเรียนรู้โดยเน้นภาระงานและกลุ่มควบคุม จำนวน 21 คน ซึ่งจัดการเรียนรู้แบบปกติ ผลการวิจัยพบว่านักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานมีผลคะแนนทดสอบการพูดรายบุคคลและการพูดสนทนาสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม จึงสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานมีส่วนช่วยในการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ

Saricoban and Karakurt (2016) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการใช้กิจกรรมการสอนแบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ (The Use of Task-Based Activities to Improve Listening and Speaking Skills in EFL Context) โดยทดลองกับผู้เรียน 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่เรียนด้วยบทเรียนเน้นภาระงานกับกลุ่มที่เรียนด้วยบทเรียนแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่าผู้เรียนกลุ่มที่เรียนด้วยบทเรียนเน้นภาระงานมีคะแนนความสามารถทางการฟังและการพูดสูงกว่าผู้เรียนกลุ่มที่เรียนด้วยบทเรียนแบบปกติ และมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยบทเรียนเน้นภาระงานในระดับดี

Ying (2012) ได้ศึกษาวิจัยถึงวิธีการสอนที่เน้นภาระงานในการสอนการพูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง (Task-Based Approach to teach ESL Speaking) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามความคิดเห็น กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นภาระงาน และสื่อการเรียนรู้ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาเทคโนโลยี มหาวิทยาลัย Cheng Shiu ประเทศไต้หวัน ผลการวิจัยพบว่าผู้เรียนมีความสามารถด้านการพูดและมีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้นหลังการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมที่เน้นภาระงาน อีกทั้งยังมีทัศนคติที่ดีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานที่ช่วยส่งเสริมให้นำภาษาอังกฤษไปใช้สื่อสารในชีวิตจริงได้

Dorathy and Mahalakshmi (2011) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาที่สองโดยจัดกิจกรรมการสอนโดยเน้นภาระงานด้วยเทคนิคการแสดงบทบาทสมมุติ (Second language acquisition through task-based approach - Role play in English language teaching) โดยมีจุดประสงค์เพื่อศึกษาประโยชน์ของการจัดกิจกรรมการสอนแบบเน้นภาระงานและเทคนิคการแสดงบทบาทสมมุติ ผลการวิจัยพบว่า กิจกรรมการสอนแบบเน้นภาระงานและเทคนิคการแสดงบทบาทสมมุติช่วยสร้างความสนุกสนานให้แก่ผู้เรียน ได้ฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์ในชีวิตประจำวันโดยไม่ต้องกังวลเรื่องหลักภาษา อีกทั้งยังเป็นการสร้างความมั่นใจและสร้างทักษะสังคมให้แก่ผู้เรียนอีกด้วย

จากการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานทั้งในประเทศและต่างประเทศ จะพบว่าการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานด้วยกิจกรรมประเภทต่างๆ ช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ มีความกล้าแสดงออกและมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น อาทิ การอภิปราย การพูดนำเสนอ การสัมภาษณ์ การแสดงบทบาทสมมุติ การแสดงความคิดเห็น ซึ่งถือเป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญที่สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยเลือกใช้หัวข้อและเนื้อหาสาระให้เหมาะสมกับระดับชั้นและระดับความสามารถทางภาษาของผู้เรียน เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและนำไปสู่การตั้งสมมุติฐานการวิจัยได้ว่า กลุ่มตัวอย่างมีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษสูงขึ้นภายหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน แสดงให้เห็นถึงคุณประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานที่ช่วยเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษให้แก่ผู้เรียน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Pre-experimental Research) มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 2) เพื่อศึกษา ระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การกำหนดขอบเขตและรูปแบบการวิจัย

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน

ขั้นตอนที่ 3 การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขั้นตอนที่ 4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ขั้นตอนที่ 1 การกำหนดขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียน ภ.ป.ร. ราชวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดนครปฐม ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ 2 (อ21102) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 4 ห้องเรียน มีจำนวนนักเรียน 121 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/4 โรงเรียน ภ.ป.ร. ราชวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดนครปฐม ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ 2 (อ21102) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 มีจำนวนนักเรียน 34 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับสลาก โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ได้แก่ การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

2.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่

2.2.1 ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

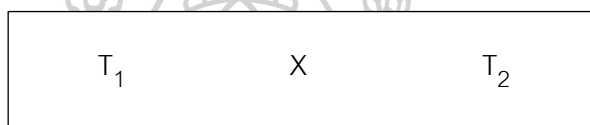
2.2.2 ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

3. ระยะเวลาในการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โดยใช้เวลาในการทดลอง 12 คาบเรียน คาบเรียนละ 50 นาที โดยแบ่งเป็นขั้นการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) 2 คาบเรียน ขั้นการทดลอง 8 คาบเรียน และขั้นการทดสอบหลังเรียน (Post-test) 2 คาบเรียน

4. รูปแบบการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Pre-experimental Research) รูปแบบการวิจัยคือ One Group Pretest Posttest Design คือการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างเพียงกลุ่มเดียว โดยมีการประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษและความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานก่อนเรียนและหลังเรียน ซึ่งมีแบบแผนการทดลอง ดังนี้ (ชูศรี วงศ์รัตน์ และองอาจ นัยพัฒน์, 2551)

เมื่อ T_1 หมายถึง การทดสอบก่อนเรียน (Pre-test)
 X หมายถึง การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน
 T_2 หมายถึง การทดสอบหลังเรียน (Post-test)

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน

ในการวิจัย ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อนำข้อมูลไปสร้างและพัฒนาเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน 3 ส่วน คือ 1) ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 2) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ 3) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ ทฤษฎี หลักการ และแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน โดยมีรายละเอียดในขั้นตอนต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ในการวิจัย ผู้วิจัยได้ศึกษารายละเอียดของเนื้อหาในการสอนจากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ รวมทั้งคำอธิบายรายวิชา มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สำหรับออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้

เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ทั้งนี้ผู้วิจัยได้มุ่งเน้นที่สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร ที่เน้นการสอนเพื่อให้นักเรียนมีทักษะการสื่อสารในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก แสดงความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนการเล่าเรื่องเกี่ยวกับตนเอง กิจกรรมประจำวัน ประสบการณ์ และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว

2. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ

ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการพูดภาษาอังกฤษ แล้วนำข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญทางภาษาหลายๆท่านมาสังเคราะห์ในประเด็นต่างๆ ได้แก่ ความหมายของการพูด องค์ประกอบของความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ กิจกรรมการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ขั้นตอนการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และเกณฑ์การประเมินผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

3. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการพูดโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน แล้วนำข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญทางภาษาหลายๆท่านมาสังเคราะห์ในประเด็นต่างๆ ได้แก่ ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน กิจกรรมการจัดการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน การประเมินผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน และประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

ขั้นตอนที่ 3 การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในขั้นตอนนี้การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยแบ่งรายละเอียดออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ 1) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 2) การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และ 3) การศึกษานำร่อง โดยมีรายละเอียดตามหัวข้อต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ใช้เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน
2. แบบทดสอบการพูดภาษาอังกฤษ
3. เกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ
4. แบบประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

2. การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

ผู้วิจัยได้ออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ จำนวน 4 บทเรียน โดยมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

2.1.1 ชั้นวิเคราะห์เนื้อหา

1) ศึกษาโครงสร้างหลักสูตร คำอธิบายรายวิชา มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการและเนื้อหาสาระ และเป็นแนวทางในการออกแบบการเรียนรู้ให้เหมาะสม

2) ศึกษาหน้าที่ภาษา (Language functions) จากหนังสือเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 3 เล่ม ได้แก่ 1) Access 2) Your Space 3) New World ซึ่งศึกษาในส่วนที่ใช้สอนในภาคเรียนที่ 2 แล้วนำมาสังเคราะห์สำหรับใช้ออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 4 แผน โดยคัดเลือกหน้าที่ภาษาที่หนังสือเรียนทุกเล่มมีตรงกันจำนวน 4 หัวข้อ ดังแสดงในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 การสังเคราะห์หน้าที่ภาษาสำหรับการออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

หนังสือเรียน Access	หนังสือเรียน Your Space	หนังสือเรียน New World
Talking about free time activities	Talking about free time activities	Talking about hobbies
Ordering food	Ordering food	Ordering food
Asking for/ giving directions	Asking the way and giving direction	Asking and giving directions
Making plans for summer	Planning a holiday trip	Talking about weekend
Talking about people	Talking about quantity	Describing people
Describing clothes	Talking about food	Talking about food
Making suggestion	Saying when you do things	Talking about sports
Talking about festival	Talking about action in progress	Expressing likes and dislikes
Talking about last birthday	Talking about past events	Talking about jobs
Talking about films	Buying train and bus tickets	Describing location of objects
Giving advice	Talking about future	Talking about time

การวิเคราะห์หน้าที่ภาษาดังรายละเอียดในตารางที่ 5 นั้น ผู้วิจัยได้คัดเลือกหน้าที่ภาษาที่หนังสือเรียนทุกเล่มมีตรงกัน 4 หัวข้อ และได้ปรับเปลี่ยนชื่อให้เหมาะสม ดังนี้ 1) Free time activity 2) Ordering food 3) Asking and giving directions 4) Planning a trip จากนั้นจึงใช้เป็นหัวข้อสำหรับออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้

2.1.2 ชั้นออกแบบ

ผู้วิจัยได้ออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ โดยยึดตามขั้นตอนของ Willis (1996) และ Ellis (2003) แล้วปรับให้เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่าง มีจำนวน 4 แผน แต่ละแผนใช้เวลาสอน 2 คาบเรียน คาบเรียนละ 50 นาที

ตารางที่ 6 หัวข้อ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง เนื้อหาภาษา และผลผลิตของภาระงานของแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

Topic	Learning Outcome	Language Focus	Task Product
1) Free time activity	- Students are able to use English for talking about free time activity	1) Vocabulary - Free time activity 2) Structure - Using “do, play, go” - Adverb of frequency - Adverb of definite frequency	Role play from provided situation (2-3 minutes)
2) Ordering food	- Students are able to use English for ordering food at a restaurant.	1) Vocabulary - Food menu (starter, main course, drinks, dessert) 2) Language Function - greeting, offering, accepting and refusing help, asking for the menu, choosing the menu, asking and telling prices	Role play from provided situation (2-3 minutes)

ตารางที่ 6 หัวข้อ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง เนื้อหาภาษา และผลผลิตของภาระงานของแผนการจัดการ
การเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (ต่อ)

Topic	Learning Outcome	Language Focus	Task Product
3) Asking and giving directions	- Students are able to use English for asking and giving directions	1) Vocabulary - Giving directions 2) Language Function - Asking for directions - Accepting help - Refusing help	Role play from provided situation (2-3 minutes)
4) Planning a trip	- Students are able to use English for talking about holiday plan	1) Vocabulary - Action Verb 2) Structure - Be going to	Role play from provided situation (2-3 minutes)

2.1.3 ชั้นตรวจสอบคุณภาพ

1) นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น จำนวน 4 แผน ไปปรึกษาต่ออาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ และนำเสนอผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของจุดประสงค์การเรียนรู้และรูปแบบการจัดการเรียนรู้

2) นำผลการตรวจสอบคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญ มาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) จากการวิเคราะห์ ได้ผลว่าค่าดัชนีความสอดคล้องรายข้ออยู่ระหว่าง 0.67-1.00 และค่าดัชนีความสอดคล้องทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ 0.93 (ตั้งภาคผนวก ค: 100)

3) ปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ตามคำแนะนำและข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 คน แล้วนำไปทดลองใช้ในชั้นศึกษานำร่อง

4) นำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง

2.2 แบบทดสอบการพูดภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนำไปทดสอบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง โดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

2.2.1 ชั้นวิเคราะห์เนื้อหา

ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสร้างแบบทดสอบการพูดภาษาอังกฤษเพื่อใช้เป็นแนวทางในการออกแบบแบบทดสอบการพูดภาษาอังกฤษทางตรง

2.2.2 ชั้นออกแบบ

ผู้วิจัยออกแบบแบบทดสอบการพูดภาษาอังกฤษทางตรง โดยยึดหัวข้อตามแผนการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ 1) Free time activity 2) Ordering food 3) Asking and giving directions 4) Planning a trip โดยให้ผู้เรียนจับคู่กันแล้วจับสลากเลือกหัวข้อที่จะพูด 1 หัวข้อ ใช้เวลาในการเตรียมตัวพูด 15 นาที ใช้เวลาในการทดสอบการพูดตามสถานการณ์ที่จับสลากได้ 2-3 นาที และกำหนดให้มีกรรมการการสอบเพื่อให้คะแนนจำนวน 3 คน ประกอบด้วยผู้วิจัยและครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นอีก 2 คน แบบทดสอบมีคะแนนเต็ม 20 คะแนน ซึ่งจะนำคะแนนจากกรรมการการสอบทั้ง 3 คน มาหาค่าเฉลี่ยเพื่อคิดเป็นคะแนนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน

ตารางที่ 7 คุณลักษณะเฉพาะของแบบทดสอบการพูดภาษาอังกฤษ

Objectives	Detail	Number of items	Test Type	Evaluation
To evaluate students' speaking performance	Work with your partner. Pick up a topic to make a conversation for role playing. You have 15 minutes for preparation and 2-3 minutes for role playing. You are allowed to use some objects if you need. <u>The provided topics:</u> 1) Free time activity 2) Ordering food 3) Asking and giving directions 4) Planning a trip	1	Oral Test	The rubrics for evaluating speaking performance 1) Accuracy in Pronunciation 2) Vocabulary 3) Accuracy in Grammar 4) Fluency 5) Comprehension
Total				20 points

2.2.3 ขั้นตรวจสอบคุณภาพ

1) นำแบบทดสอบการพูดภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น ไปปรึกษาต่ออาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ และนำเสนอผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของจุดประสงค์การเรียนรู้และความถูกต้องเหมาะสมของภาษาที่ใช้ในการทดสอบ

2) นำผลการตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบการพูดภาษาอังกฤษที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) จากการวิเคราะห์ ได้ผลว่าค่าดัชนีความสอดคล้องมีค่าเท่ากับ 1.00 (ดังภาคผนวก ค: 102)

3) ปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบการพูดภาษาอังกฤษตามคำแนะนำและข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 คน แล้วนำไปทดลองใช้ในชั้นศึกษานำร่อง

4) นำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง

2.3 เกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ

ขั้นตอนในการสร้างเกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษที่ใช้ในการให้คะแนนในแบบทดสอบการพูดภาษาอังกฤษ มีดังนี้

2.3.1 ขั้นวิเคราะห์เนื้อหา

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพูดภาษาอังกฤษโดยศึกษาความหมาย องค์ประกอบ กิจกรรมการสอน ขั้นตอนการสอน และเกณฑ์การประเมินผลเพื่อนำมาใช้ออกแบบเกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง

2.3.2 ขั้นออกแบบ

ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับเกณฑ์การประเมินผลทักษะการพูดที่ผู้เชี่ยวชาญทางภาษาหลายๆท่านได้เสนอไว้ และออกแบบเกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ โดยมีองค์ประกอบในการให้คะแนนและระดับการให้คะแนน ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 8 เกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง

คะแนน องค์ประกอบ	4	3	2	1
1) การออกเสียง (Accuracy in Pronunciation)	ออกเสียงถูกต้อง ตามหลัก ภาษาศาสตร์	ออกเสียงผิดบ้าง แต่ผู้ฟังเข้าใจได้	ออกเสียงผิดบ่อย ทำให้ผู้ฟังสับสน	ออกเสียงไม่ ถูกต้อง ทำให้ ผู้ฟังไม่เข้าใจ
2) การใช้คำศัพท์ (Vocabulary)	ใช้คำศัพท์ หลากหลาย ถูกต้องตาม สถานการณ์	ใช้คำศัพท์ได้ พอสมควร แต่บางครั้ง ไม่เหมาะสม กับสถานการณ์	ใช้คำศัพท์ผิด บ่อย หรือใช้เวลา คิदनาน	ไม่รู้คำศัพท์ ทำให้ผู้ฟังไม่ เข้าใจเนื้อหา ที่พูด
3) ความถูกต้อง ทางไวยากรณ์ (Accuracy in Grammar)	ใช้ไวยากรณ์ ภาษาผิดน้อย มาก	ใช้ไวยากรณ์ ภาษาผิดบ้าง แต่สื่อ ความหมาย ให้ผู้ฟังเข้าใจได้	ใช้ไวยากรณ์ ภาษาผิดมาก แต่สื่อ ความหมาย ให้ผู้ฟังเข้าใจได้	ใช้ไวยากรณ์ ภาษาผิดเสมอ ทำให้ผู้ฟัง ไม่เข้าใจ
4) ความคล่องแคล่ว ในการใช้ภาษา (Fluency)	พูดได้ราบรื่น ไม่ติดขัด	พูดค่อนข้าง ราบรื่น มีติดขัด บางครั้ง	เว้นช่วงบ่อย ไม่ค่อยเป็น ธรรมชาติ	หยุดคิदनาน พูดสื่อสารไม่ได้
5) ความเข้าใจ ของผู้ฟัง (Comprehension)	ผู้ฟังเข้าใจข้อมูล ได้ง่ายตลอด การพูด	ผู้ฟังพอเข้าใจ ข้อมูลได้จากการ พูดซ้ำในบางครั้ง	ผู้ฟังเข้าใจข้อมูล ได้ยาก เนื่องจาก พูดติดขัดหรือ พูดซ้ำ	ผู้ฟังไม่สามารถ เข้าใจเนื้อหา ได้เลย

2.3.3 ขั้นตรวจสอบคุณภาพ

1) นำเกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น ไปปรึกษาต่ออาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ และนำเสนอผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของจุดประสงค์การเรียนรู้และความถูกต้องเหมาะสมของภาษาที่ใช้

2) นำผลการตรวจสอบคุณภาพของเกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) จากการวิเคราะห์ ได้ผลว่าค่าดัชนีความสอดคล้องมีค่าเท่ากับ 1.00 (ตั้งภาคผนวก ค: 103)

3) ปรับปรุงแก้ไขเกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษตามคำแนะนำและข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 คน แล้วนำไปทดลองใช้ในชั้นศึกษานำร่อง

4) นำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง

2.4 แบบประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

ในการสร้างและพัฒนาแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

2.4.1 ชั้นวิเคราะห์เนื้อหา

ศึกษาหลักเกณฑ์และวิธีการสร้างแบบประเมินความพึงพอใจตามรูปแบบของ Likert (1996) เพื่อกำหนดกรอบการให้คะแนนในแบบประเมินความพึงพอใจ ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบประเมินค่า 5 ระดับ ดังนี้

ความพึงพอใจระดับ 5	หมายถึง	มีความพึงพอใจมากที่สุด
ความพึงพอใจระดับ 4	หมายถึง	มีความพึงพอใจมาก
ความพึงพอใจระดับ 3	หมายถึง	มีความพึงพอใจปานกลาง
ความพึงพอใจระดับ 2	หมายถึง	มีความพึงพอใจน้อย
ความพึงพอใจระดับ 1	หมายถึง	มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

2.4.2 ชั้นออกแบบ

ผู้วิจัยได้ออกแบบแบบประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อให้ผู้เรียนประเมินหลังจากการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเสร็จสิ้นทุกบทเรียนแล้ว เนื้อหาการประเมินในประเด็นต่างๆที่ได้จากชั้นวิเคราะห์เนื้อหา ได้แก่ 1) ด้านเนื้อหาการสอน 2) ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ 3) ด้านการวัดและประเมินผล และ 4) ด้านประโยชน์ที่ได้รับ ทั้งนี้จะมีหัวข้อในการประเมินประเด็นละ 5 ข้อ โดยมีรายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 9 โครงสร้างเนื้อหาและรายการประเมินในแบบประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้
แบบเน้นภาระงาน

โครงสร้างเนื้อหา	รายการประเมิน
ด้านเนื้อหาการสอน	1. หัวข้อมีความเหมาะสมและตรงตามความสนใจของนักเรียน
	2. เนื้อหาการสอนมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
	3. เนื้อหาการสอนมีความยากง่ายเหมาะสมกับนักเรียน
	4. เนื้อหาการสอนช่วยส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ
	5. ภาระงานในบทเรียนมีความยากง่ายเหมาะสมกับนักเรียน
ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้	6. ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้เหมาะสม
	7. กิจกรรมการสอนช่วยให้นักเรียนเรียนรู้และเข้าใจเนื้อหาในบทเรียน
	8. กิจกรรมการสอนช่วยส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ
	9. กิจกรรมการสอนช่วยให้นักเรียนมีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น
	10. สื่อการสอนถูกต้องเหมาะสมและช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาในบทเรียน
ด้านการวัดและประเมินผล	11. แบบทดสอบมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
	12. แบบทดสอบมีความยากง่ายเหมาะสมกับนักเรียน
	13. แบบทดสอบสอดคล้องกับเนื้อหาในบทเรียน
	14. เกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษมีความเหมาะสม
	15. ระยะเวลาในการเตรียมความพร้อมและการทดสอบมีความเหมาะสมเพียงพอ
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ	16. การจัดการเรียนรู้ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
	17. การจัดการเรียนรู้ช่วยพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ
	18. นักเรียนได้พัฒนาทักษะการคิดและการแก้ปัญหา
	19. นักเรียนได้พัฒนาทักษะการทำงานร่วมกันในหมู่คณะ
	20. นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้

2.4.3 ขั้นตอนตรวจสอบคุณภาพ

- 1) นำแบบประเมินความพึงพอใจที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น ไปปรึกษาต่ออาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ และนำเสนอผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของจุดประสงค์การเรียนรู้และความถูกต้องเหมาะสมของภาษาที่ใช้
- 2) นำผลการตรวจสอบคุณภาพของแบบประเมินความพึงพอใจที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) จากการวิเคราะห์ ได้ผลว่าค่าดัชนีความสอดคล้องรายข้ออยู่ระหว่าง 0.67-1.00 และค่าดัชนีความสอดคล้องทั้งหมดมีค่าเท่ากับ 0.93 (ดังภาคผนวก ค: 104)
- 3) ปรับปรุงแก้ไขแบบประเมินความพึงพอใจตามคำแนะนำและข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 คน แล้วนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง

3. การศึกษานำร่อง

ผู้วิจัยนำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยไปทดลองใช้กับผู้เรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างเพื่อหาข้อบกพร่องของเครื่องมือแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขต่อไป โดยมีการทดลอง 3 ขั้นตอน ดังนี้

3.1 การทดลองแบบหนึ่งต่อหนึ่ง (One-to-one tryout)

ผู้วิจัยทำการทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 3 คน ด้วยวิธีการเลือกแบบเจาะจง โดยเลือกผู้เรียนที่มีผลการเรียนระดับเก่ง ปานกลาง และอ่อน อย่างละ 1 คน ผู้วิจัยให้ผู้เรียนทดสอบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียน (Pre-test) โดยจับสลากเลือกหัวข้อที่จะพูด 1 หัวข้อ ให้เวลาในการเตรียมตัวพูด 15 นาที ผู้วิจัยเป็นกรรมการการสอบให้คะแนน หลังจากนั้นได้ดำเนินการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานจำนวน 4 บทเรียน เมื่อดำเนินการสอนเสร็จสิ้นแล้ว จึงให้ผู้เรียนทดสอบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียน (Post-test) โดยปฏิบัติตามขั้นการทดสอบก่อนเรียน จากนั้นจึงนำคะแนนการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานมาเปรียบเทียบกัน มีรายละเอียดดังตารางที่ 10

ตารางที่ 10 คะแนนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ในการทดลองแบบหนึ่งต่อหนึ่ง

ผู้เรียนคนที่	คะแนน (20)		ผลต่างของคะแนน
	ก่อนเรียน	หลังเรียน	
1	5	12	6
2	12	17	5
3	9	15	6
ผลรวมของคะแนนเฉลี่ย	8.6	14.6	5.6

จากตารางที่ 10 แสดงให้เห็นว่า ในการทดลองใช้เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยกับกลุ่มทดลองแบบหนึ่งต่อหนึ่ง จำนวน 3 คน จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน คะแนนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนก่อนเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน มีคะแนนสูงสุดเท่ากับ 12 คะแนน และคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 5 คะแนน และหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน มีคะแนนสูงสุดเท่ากับ 17 คะแนน และคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 12 คะแนน จากการเปรียบเทียบผลต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่าค่าผลต่างสูงสุดเท่ากับ 6 คะแนน และค่าผลต่างต่ำสุดเท่ากับ 5 คะแนน

จากการทดลอง ผู้วิจัยพบข้อบกพร่องและได้หาแนวทางการปรับปรุงแก้ไข ดังรายละเอียดต่อไปนี้

- 1) ใช้เวลาในการทำบางกิจกรรมมากเกินไป จึงทำให้ผู้เรียนมีเวลาเตรียมความพร้อมสำหรับการแสดงบทบาทสมมุติ น้อย ผู้วิจัยจึงปรับเปลี่ยนเวลาในแต่ละกิจกรรมให้เหมาะสม เพื่อให้ผู้เรียนมีเวลาเพียงพอในการเตรียมความพร้อมสำหรับการพูด
- 2) คำสั่งในบางกิจกรรมเข้าใจได้ยากและไม่ค่อยชัดเจน จึงทำให้ผู้เรียนเกิดความสงสัยและต้องซักถาม ผู้วิจัยจึงแก้ไขคำสั่งโดยใช้ภาษาที่เข้าใจง่ายและชัดเจนมากยิ่งขึ้น
- 3) ผู้เรียนยังไม่คุ้นเคยกับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน และไม่ทราบแนวทางในการปฏิบัติภาระงาน ผู้วิจัยจึงปรับปรุงแก้ไขบทเรียนในส่วนของภาระงาน โดยเพิ่มโครงร่างภาระงาน (Task Outline) เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้เรียนในการคิดบทสนทนาสำหรับการแสดงบทบาทสมมุติได้ง่ายขึ้น

3.2 การทดลองแบบกลุ่มเล็ก (Small group tryout)

ผู้วิจัยทำการทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 9 คน โดยจับสลากจากผู้เรียนที่มีผลการเรียนระดับเก่ง ปานกลาง และอ่อน อย่างละ 3 คน ผู้วิจัยให้ผู้เรียนแบ่งออกเป็นกลุ่มละ 3 คนแบบคละความสามารถกัน แล้วทดสอบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ

ก่อนเรียน (Pre-test) โดยจับสลากเลือกหัวข้อที่จะพูด 1 หัวข้อ ให้เวลาในการเตรียมตัวพูด 15 นาที ผู้วิจัยเป็นกรรมการการสอบให้คะแนน หลังจากนั้นได้ดำเนินการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน จำนวน 4 บทเรียน เมื่อดำเนินการสอนเสร็จสิ้นแล้ว จึงให้ผู้เรียนทดสอบความสามารถด้านการพูด ภาษาอังกฤษหลังเรียน (Post-test) โดยปฏิบัติตามขั้นการทดสอบก่อนเรียน จากนั้นจึงนำคะแนนการ ทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานมาเปรียบเทียบกัน มีรายละเอียดดังตารางที่ 11

ตารางที่ 11 คะแนนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้น ภาระงาน ในการทดลองแบบกลุ่มเล็ก

ผู้เรียนคนที่	คะแนน (20)		ผลต่างของคะแนน
	ก่อนเรียน	หลังเรียน	
1	5	10	5
2	8	16	8
3	13	18	5
4	12	18	6
5	5	11	6
6	9	15	6
7	9	16	7
8	13	18	5
9	6	11	5
ผลรวมของคะแนนเฉลี่ย	8.8	14.7	5.8

จากตารางที่ 11 แสดงให้เห็นว่า ในการทดลองใช้เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยกับกลุ่มทดลอง แบบกลุ่มเล็ก จำนวน 9 คน จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน คะแนนความสามารถด้านการพูด ภาษาอังกฤษของผู้เรียนก่อนเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน มีคะแนนสูงสุดเท่ากับ 13 คะแนน และคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 5 คะแนน และหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน มีคะแนนสูงสุดเท่ากับ 18 คะแนน และคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 10 คะแนน จากการเปรียบเทียบผลต่าง ของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่าค่าผลต่างสูงสุดเท่ากับ 8 คะแนน และค่าผลต่างต่ำสุด เท่ากับ 5 คะแนน

จากการทดลอง ผู้วิจัยพบข้อบกพร่องและได้หาแนวทางการปรับปรุงแก้ไข ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1) เวลาในการเตรียมความพร้อมสำหรับการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนไม่เพียงพอสำหรับผู้เรียนหลายกลุ่ม ผู้วิจัยจึงปรับเปลี่ยนเวลาจาก 15 นาที เป็น 20 นาที เพื่อให้มีความเหมาะสมและเพียงพอต่อผู้เรียน

2) ใช้เวลาค่อนข้างมากกับการเฉลยคำตอบด้วยวิธีการเขียนบนกระดาน ผู้วิจัยจึงเปลี่ยนวิธีการเฉลยคำตอบโดยแสดงผ่านจอ Smart TV เพื่อให้สะดวกและรวดเร็วมากขึ้น

3) ผู้เรียนบางคนไม่ตั้งใจฟังและชมการแสดงบทบาทสมมุติของเพื่อน ผู้วิจัยจึงแก้ปัญหาโดยให้ผู้เรียนทุกคนจดบันทึกข้อดีและข้อบกพร่องของผู้เรียนกลุ่มอื่นๆ พร้อมทั้งตัดสินใจเลือกกลุ่มที่แสดงบทบาทสมมุติได้ดีที่สุด เพื่อให้ผู้เรียนตั้งใจชมการแสดงบทบาทสมมุติของเพื่อน และเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียนตลอดกิจกรรมการเรียนการสอน

3.3 การทดลองแบบภาคสนาม (Field group tryout)

ผู้วิจัยทำการทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่ายด้วยวิธีการจับสลาก โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม ผู้วิจัยให้ผู้เรียนจับคู่เพื่อทดสอบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียน (Pre-test) โดยจับสลากเลือกหัวข้อที่จะพูด 1 หัวข้อ ให้เวลาในการเตรียมตัวพูด 20 นาที มีกรรมการการสอบเพื่อให้คะแนนจำนวน 3 คน ประกอบด้วยผู้วิจัยและครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นอีก 2 คน แบบทดสอบมีคะแนนเต็ม 20 คะแนน ซึ่งจะนำคะแนนจากกรรมการการสอบทั้ง 3 คน มาหาค่าเฉลี่ยเพื่อคิดเป็นคะแนนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน หลังจากนั้นได้ดำเนินการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานจำนวน 4 บทเรียน เมื่อดำเนินการสอนเสร็จสิ้นแล้ว จึงให้ผู้เรียนทดสอบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียน (Post-test) โดยปฏิบัติตามขั้นการทดสอบก่อนเรียน จากนั้นจึงนำคะแนนการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานมาเปรียบเทียบกัน มีรายละเอียดดังตารางที่ 12

ตารางที่ 12 คะแนนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ในการทดลองแบบภาคสนาม

ผู้เรียน คนที่	คะแนน (20)		ผลต่างของ คะแนน	ผู้เรียน คนที่	คะแนน (20)		ผลต่างของ คะแนน
	ก่อนเรียน	หลังเรียน			ก่อนเรียน	หลังเรียน	
1	9.00	13.67	4.67	16	10.67	14.33	3.66
2	5.67	10.33	4.66	17	7.00	13.67	6.67
3	9.67	15.33	5.66	18	10.00	15.00	5
4	7.33	13.67	6.34	19	8.33	13.00	4.67
5	10.33	14.67	4.34	20	9.00	13.67	4.67
6	6.33	12.00	5.67	21	8.00	15.00	7
7	7.67	14.67	7	22	10.33	16.33	6
8	8.33	16.00	7.67	23	8.00	14.33	6.33
9	10.00	15.33	5.33	24	9.00	15.67	6.67
10	6.67	11.00	4.33	25	11.00	17.33	6.33
11	8.33	12.33	4	26	6.33	11.33	5
12	8.00	13.67	5.67	27	8.00	14.33	6.33
13	9.33	13.33	4	28	7.33	12.00	4.67
14	8.67	14.67	6	29	9.33	15.33	6
15	11.00	16.00	5	30	8.33	13.33	5
ผลรวมของคะแนนเฉลี่ย					8.57	14.04	5.48

จากตารางที่ 12 แสดงให้เห็นว่า ในการทดลองใช้เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยกับกลุ่มทดลองแบบภาคสนาม จำนวน 30 คน จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน คะแนนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนก่อนเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน มีคะแนนสูงสุดเท่ากับ 11 คะแนน และคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 5.67 คะแนน และหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน มีคะแนนสูงสุดเท่ากับ 17.33 คะแนน และคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 10.33 คะแนน จากการเปรียบเทียบผลต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่าค่าผลต่างสูงสุดเท่ากับ 7.67 คะแนน และค่าผลต่างต่ำสุดเท่ากับ 3.66 คะแนน

จากการทดลอง ผู้วิจัยพบข้อบกพร่องและได้หาแนวทางการปรับปรุงแก้ไข ดังรายละเอียดต่อไปนี้

- 1) ผู้เรียนบางกลุ่มไม่ร่วมมือกันทำกิจกรรม ผู้วิจัยจึงคอยกระตุ้นผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มปฏิบัติภาระงานได้สำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์
- 2) ผู้เรียนไม่ทราบข้อบกพร่องทางการใช้ไวยากรณ์ระหว่างการแสดงบทบาทสมมติ ผู้วิจัยจึงปรับปรุงแก้ไขด้วยการบันทึกวิดีโอระหว่างที่ผู้เรียนแสดงบทบาทสมมติหน้าชั้นเรียน แล้วนำมาแสดงในชั้นมุ่งเน้นภาษา (Language Focus) เพื่อให้ผู้เรียนสังเกตและหาข้อบกพร่องทางการใช้ไวยากรณ์ภาษาของตนเองแล้วนำมาวิเคราะห์ให้ถูกต้องร่วมกัน
- 3) ลำดับขั้นตอนในการทดสอบไม่ค่อยเป็นระบบเนื่องจากผู้เรียนมีจำนวนหลายกลุ่ม จึงทำให้เกิดความวุ่นวายระหว่างการเตรียมความพร้อมและการทดสอบ เช่น มีเวลาเหลื่อมล้ำกัน ในการเตรียมความพร้อม หรือนำแบบทดสอบไปบอกเพื่อนที่ยังไม่ได้ทดสอบ ผู้วิจัยจึงปรับเปลี่ยนวิธีการจัดลำดับการสอบโดยให้ผู้เรียนจับคู่กันแล้วจับสลากเลือกลำดับในการทดสอบ จากนั้นให้แต่ละคู่จับหัวข้อที่จะพูดตามลำดับที่ได้ ซึ่งผู้วิจัยต้องจัดสรรอย่างเหมาะสมโดยคำนวณระยะเวลาให้แต่ละกลุ่มมีเวลาในการเตรียมความพร้อม 20 นาทีเท่าๆกันเพื่อความยุติธรรม จัดห้องสำหรับการทดสอบอีก 1 ห้องให้ผู้เรียนที่ยังไม่ได้ทดสอบอยู่ในห้องเรียน เมื่อดำเนินการทดสอบเสร็จสิ้นแล้ว ไม่อนุญาตให้ผู้เรียนกลับเข้าไปในห้องเรียน เพื่อป้องกันการบอกแนวข้อสอบกับเพื่อนที่ยังไม่ได้ทดสอบ

ขั้นตอนที่ 4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างตามขั้นตอน ต่อไปนี้

4.1 ผู้วิจัยปฐมนิเทศผู้เรียนกลุ่มตัวอย่าง ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนรู้ รูปแบบการเรียนรู้อ วิธีการทดสอบ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ใช้เวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล 12 คาบเรียน คาบเรียนละ 50 นาที โดยแบ่งเป็นขั้นการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) 2 คาบเรียน ขั้นการทดลอง 8 คาบเรียน ซึ่งผู้เรียนจะได้เรียนภาษาอังกฤษด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน จำนวน 4 บทเรียน และขั้นการทดสอบหลังเรียน (Post-test) 2 คาบเรียน

4.2 ผู้เรียนทดสอบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียน (Pre-test) ด้วยแบบทดสอบการพูดภาษาอังกฤษและเกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น หัวข้อในการพูดมี 4 หัวข้อ ได้แก่ 1) Free time activity 2) Ordering food 3) Asking and giving directions 4) Planning a trip โดยให้ผู้เรียนจับคู่กันแล้วจับสลาก 1 หัวข้อ มีเวลาในการเตรียมตัวพูด 20 นาที ใช้เวลาทดสอบคู่ละ 2-3 นาที มีกรรมการการสอบเพื่อให้คะแนน จำนวน 3 คน และใช้เกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น ในการให้คะแนน

4.3 ผู้วิจัยดำเนินการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นภาระงาน จำนวน 4 บทเรียน โดยปฏิบัติตามแผนการสอนที่ได้สร้างและพัฒนาไว้อย่างเป็นขั้นตอน

4.4 ผู้เรียนทดสอบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียน (Post-test) ด้วยแบบทดสอบการพูดภาษาอังกฤษและเกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษฉบับเดียวกันและปฏิบัติตามขั้นตอนเดียวกันกับการทดสอบก่อนเรียน มีกรรมการการสอบเพื่อให้คะแนนจำนวน 3 คน

4.5 ผู้วิจัยนำผลการสอบพูดก่อนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานมาเปรียบเทียบคะแนนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน

4.6 ผู้เรียนทำแบบประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จากนั้นนำไปวิเคราะห์และแปลผลเพื่อสรุประดับความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

ขั้นตอนที่ 5 สถิติและการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานของการวิจัย ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

5.1 การหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยใช้สถิติในการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ของเครื่องมือวิจัย จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ซึ่งถือว่าค่าที่คำนวณได้ตั้งแต่ 0.5 มีความสอดคล้อง อยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้โดยใช้สูตร ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC หมายถึง ค่าดัชนีความสอดคล้อง

$\sum R$ หมายถึง ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N หมายถึง จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

5.2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน โดยใช้สูตรการคำนวณ t-test for dependent Samples ดังนี้

$$t = \frac{\bar{d}}{S_d / \sqrt{n}}$$

เมื่อ	d	หมายถึง	ความแตกต่างของค่าความแปรปรวนแต่ละคู่
	n	หมายถึง	จำนวนคู่
	\bar{d}	หมายถึง	ค่าเฉลี่ยของ d
	S_d	หมายถึง	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของ d

5.3 การวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ผู้วิจัยใช้สูตรการคำนวณหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ดังนี้

การหาค่าเฉลี่ย

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ	\bar{x}	หมายถึง	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
	$\sum x$	หมายถึง	ผลรวมของคะแนน
	N	หมายถึง	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

การหาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum (x - \bar{x})^2}{n-1}}$$

เมื่อ	S.D.	หมายถึง	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	X	หมายถึง	คะแนนแต่ละตัวในกลุ่มข้อมูล
	\bar{x}	หมายถึง	ค่าเฉลี่ยของคะแนนในกลุ่มข้อมูล
	n	หมายถึง	จำนวนทั้งหมด

5.4 การแปลความหมายระดับความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ผู้วิจัยนำผลคะแนนจากแบบประเมินความพึงพอใจไปเทียบกับเกณฑ์ของ Best and Kahn (1986) เพื่อแปลความหมายระดับความพึงพอใจ โดยมีเกณฑ์การแปลความหมายตามระดับช่วงคะแนน ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	4.51 – 5.00	หมายถึง	มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.51 – 4.50	หมายถึง	มีความพึงพอใจในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย	2.51 – 3.50	หมายถึง	มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.51 – 2.50	หมายถึง	มีความพึงพอใจในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00 – 1.50	หมายถึง	มีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

งานวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน 2) ศึกษาระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 34 คน ทดสอบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียน (Pre-test) โดยใช้แบบทดสอบการพูดภาษาอังกฤษทางตรง หัวข้อในการพูด คือ 1) Free time activity 2) Ordering food 3) Asking and giving directions 4) Planning a trip ซึ่งให้ผู้เรียนจับคู่กัน แล้วจับสลาก 1 หัวข้อ มีเวลาในการเตรียมตัวพูด 20 นาที และใช้เวลาทดสอบคู่ละประมาณ 2-3 นาที ทั้งนี้ผู้วิจัยใช้เกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษในการให้คะแนน มีคะแนนเต็ม 20 คะแนน โดยมีกรรมการผู้ให้คะแนนจำนวน 3 คน จากนั้นผู้วิจัยดำเนินการจัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน จำนวน 4 บทเรียน เมื่อผู้วิจัยดำเนินการจัดการเรียนการสอนครบทุกบทเรียนแล้ว ได้ให้กลุ่มตัวอย่างทดสอบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียน (Post-test) ซึ่งเป็นแบบทดสอบฉบับเดียวกันและดำเนินการทดสอบตามขั้นตอนเดียวกันกับการทดสอบก่อนเรียน หลังจากนั้นผู้วิจัยนำคะแนนการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่างแต่ละคนมาหาผลต่างของคะแนน เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ได้ผลปรากฏดังตารางที่ 13

ตารางที่ 13 คะแนนการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

ผู้เรียน คนที่	คะแนน (20)		ผลต่างของ คะแนน	ผู้เรียน คนที่	คะแนน (20)		ผลต่างของ คะแนน
	ก่อนเรียน	หลังเรียน			ก่อนเรียน	หลังเรียน	
1	7.67	13.67	6	18	9.33	14.33	5
2	7.67	12.67	5	19	9.33	16.33	7
3	7.33	13.33	6	20	12.67	16.67	4
4	10.67	15	4.33	21	8.67	15.33	6.66
5	9.33	16.33	7	22	11.33	17.67	6.34
6	8.33	14.67	6.34	23	8.67	13.67	5
7	8.33	16.33	8	24	11	17.67	6.67
8	9.67	15.33	5.66	25	12	18.67	6.67
9	8.67	14	5.33	26	8	14	6
10	8.33	14.33	6	27	9.33	17.33	8
11	9.67	15.33	5.66	28	7.67	15.33	7.66
12	7.67	14	6.33	29	9.33	16	6.67
13	9.67	15.67	6	30	6.67	12.33	5.66
14	10	15.33	5.33	31	13.67	19.33	5.66
15	9.67	16.33	6.66	32	9.33	15.33	6
16	8	12.67	4.67	33	10	16.67	6.67
17	7.33	13.33	6	34	9.67	15	5.33
ผลรวมของคะแนนเฉลี่ย					9.26	15.29	6.03

จากตารางที่ 13 แสดงให้เห็นว่า จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน คะแนนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างก่อนเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน มีคะแนนสูงสุดเท่ากับ 13.67 คะแนน และคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 7.33 คะแนน คะแนนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน มีคะแนนสูงสุดเท่ากับ 19.33 คะแนน และคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 12.67 คะแนน จากการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานพบว่า คะแนนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างหลังเรียนด้วย

การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีผลต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน สูงสุดเท่ากับ 8 คะแนน และต่ำสุดเท่ากับ 4 คะแนน ผู้วิจัยได้ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของ ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ด้วยค่า t แบบจับคู่ (Paired Samples) ปรากฏผลดังตารางที่ 14

ตารางที่ 14 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนด้วย การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและผลการทดสอบด้วยค่าที (t-test)

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	\bar{x}	S.D.	\bar{D}	t	df	p-value
ก่อนเรียน	20	9.26	1.57	6.03	-37.51*	33	.000
หลังเรียน	20	15.29	1.70				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 14 แสดงให้เห็นว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 34 คน หลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน มีค่าเท่ากับ 15.29 ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 9.26 คะแนนเฉลี่ยของผลต่างมีค่าเท่ากับ 6.03 ค่าทดสอบ t เท่ากับ *-37.51 ($P < 0.05$) จากค่าสถิติ ดังกล่าว แสดงว่า ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง หลังเรียนด้วยการจัดการ เรียนรู้แบบเน้นภาระงานสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ของการวิจัยข้อที่ 1

2. ผลการศึกษาระดับความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 34 คน ทำแบบประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบ เน้นภาระงานหลังจากที่จัดการเรียนรู้ครบทั้ง 4 บทเรียน จากนั้นนำผลที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำไปแปลความหมาย ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจ ของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ปรากฏผลดังตารางที่ 15

ตารางที่ 15 ผลการวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

ข้อ	รายการประเมิน	\bar{x}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ	ลำดับที่
ด้านเนื้อหาการสอน					
1	หัวข้อมีความเหมาะสมและตรงตามความสนใจของนักเรียน	4.41	0.77	มาก	2
2	เนื้อหาการสอนมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	4.32	0.67	มาก	5
3	เนื้อหาการสอนมีความยากง่ายเหมาะสมกับนักเรียน	4.38	0.69	มาก	3
4	เนื้อหาการสอนช่วยส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ	4.44	0.65	มาก	1
5	ภาระงานในบทเรียนมีความยากง่ายเหมาะสมกับนักเรียน	4.35	0.76	มาก	4
รวมด้านเนื้อหาการสอน		4.38	0.70	มาก	4
ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้					
6	ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้เหมาะสม	4.47	0.61	มาก	4
7	กิจกรรมการสอนช่วยให้นักเรียนเรียนรู้และเข้าใจเนื้อหาในบทเรียน	4.53	0.65	มากที่สุด	2
8	กิจกรรมการสอนช่วยส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ	4.51	0.64	มากที่สุด	3
9	กิจกรรมการสอนช่วยให้นักเรียนมีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น	4.56	0.60	มากที่สุด	1
10	สื่อการสอนถูกต้อง เหมาะสมและช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาในบทเรียน	4.40	0.76	มาก	5
รวมด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้		4.49	0.65	มาก	1

ตารางที่ 15 ผลการวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (ต่อ)

ข้อ	รายการประเมิน	\bar{x}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ	ลำดับที่
ด้านการวัดและประเมินผล					
11	แบบทดสอบมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	4.47	0.61	มาก	2
12	แบบทดสอบมีความยากง่ายเหมาะสมกับนักเรียน	4.41	0.65	มาก	3
13	แบบทดสอบสอดคล้องกับเนื้อหาในบทเรียน	4.53	0.61	มากที่สุด	1
14	เกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ มีความเหมาะสม	4.38	0.64	มาก	4
15	ระยะเวลาในการเตรียมความพร้อมและการทดสอบมีความเหมาะสมเพียงพอ	4.26	0.70	มาก	5
รวมด้านการวัดและประเมินผล		4.41	0.64	มาก	3
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ					
16	การจัดการเรียนรู้ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	4.53	0.61	มากที่สุด	2
17	การจัดการเรียนรู้ช่วยพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ	4.41	0.69	มาก	4
18	นักเรียนได้พัฒนาทักษะการคิดและการแก้ปัญหา	4.38	0.64	มาก	5
19	นักเรียนได้พัฒนาทักษะการทำงานร่วมกันในหมู่คณะ	4.59	0.60	มากที่สุด	1
20	นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้	4.44	0.74	มาก	3
รวมด้านประโยชน์ที่ได้รับ		4.47	0.66	มาก	2
สรุปรวมทุกด้าน		4.44	0.66	มาก	

จากตารางที่ 15 แสดงให้เห็นว่า ความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน รวมทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.44$, S.D. = 0.66) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้ โดยมีรายละเอียดความพึงพอใจในแต่ละด้านเรียงตามลำดับจากค่าเฉลี่ยสูงสุดไปต่ำสุด ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ ผู้เรียนมีความพึงพอใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.49$, S.D. = 0.65) เมื่อพิจารณารายการประเมินรายข้อ พบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจสูงสุดต่อกิจกรรมการสอนที่ช่วยให้นักเรียนมีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น ($\bar{x} = 4.56$, S.D. = 0.60) และมีความพึงพอใจต่ำสุดต่อสื่อการสอนถูกต้องเหมาะสมและช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาในบทเรียน ($\bar{x} = 4.40$, S.D. = 0.76)

2. ด้านประโยชน์ที่ได้รับ ผู้เรียนมีความพึงพอใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.47$, S.D. = 0.66) เมื่อพิจารณารายการประเมินรายข้อ พบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจสูงสุดต่อการที่นักเรียนได้พัฒนาทักษะการทำงานร่วมกันในหมู่คณะ ($\bar{x} = 4.59$, S.D. = 0.60) และมีความพึงพอใจต่ำสุดต่อการที่นักเรียนได้พัฒนาทักษะการคิดและการแก้ปัญหา ($\bar{x} = 4.38$, S.D. = 0.64)

3. ด้านการวัดและประเมินผล ผู้เรียนมีความพึงพอใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.41$, S.D. = 0.64) เมื่อพิจารณารายการประเมินรายข้อ พบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจสูงสุดต่อแบบทดสอบสอดคล้องกับเนื้อหาในบทเรียน ($\bar{x} = 4.53$, S.D. = 0.61) และมีความพึงพอใจต่ำสุดต่อระยะเวลาในการเตรียมความพร้อมและการทดสอบมีความเหมาะสมเพียงพอ ($\bar{x} = 4.26$, S.D. = 0.70)

4. ด้านเนื้อหาการสอน ผู้เรียนมีความพึงพอใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.38$, S.D. = 0.70) เมื่อพิจารณารายการประเมินรายข้อ พบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจสูงสุดต่อเนื้อหาการสอนช่วยส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ($\bar{x} = 4.44$, S.D. = 0.65) และมีความพึงพอใจต่ำสุดต่อเนื้อหาการสอนมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ($\bar{x} = 4.32$, S.D. = 0.67)

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

งานวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Pre-experimental Research) มีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 2) ศึกษาระดับความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน โดยผู้วิจัยได้ทำการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับสลากเลือกมา 1 ห้องเรียน ได้นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/4 จำนวน 34 คน ที่กำลังศึกษาวิชาภาษาอังกฤษ 2 (อ21102) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน 2) แบบทดสอบการพูดภาษาอังกฤษ 3) เกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ 4) แบบประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้การทดสอบค่าที (t-test) เพื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน และใช้สถิติค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

ในการดำเนินการวิจัยเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานและหนังสือเรียนวิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 3 เล่ม เพื่อคัดเลือกหัวข้อสำหรับบทเรียน จากการศึกษาข้อมูล ผู้วิจัยได้คัดเลือกหัวข้อจากหนังสือเรียนที่ใช้สอนในภาคเรียนที่ 2 ซึ่งมีหัวข้อตรงกัน ได้แก่ 1) Free time activity 2) Ordering food 3) Asking and giving direction 4) Planning a trip
2. ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานจำนวน 4 บทเรียนตามแนวคิดที่ได้มาจากรูปแบบการสอนแบบเน้นภาระงาน โดยมีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นก่อนปฏิบัติภาระงาน 2) ขั้นปฏิบัติภาระงาน 3) ขั้นมุ่งเน้นภาษา
3. ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างทดสอบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียน (Pre-test) ด้วยแบบทดสอบการพูดภาษาอังกฤษและใช้เกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการพูดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ใช้เวลาในการทดสอบ 2 คาบเรียน หัวข้อในการพูด ได้แก่ 1) Free time activity 2) Ordering food 3) Asking and giving directions 4) Planning a trip โดยให้ผู้เรียนจับคู่กันแล้วจับสลาก

1 หัวข้อ มีเวลาในการเตรียมตัวพูด 20 นาที และใช้เวลาทดสอบคู่ละ 2-3 นาที โดยมีกรรมการสอบจำนวน 3 คน

4. ผู้วิจัยดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ตามรูปแบบการสอนแบบเน้นภาระงานที่สร้างขึ้น จำนวน 4 บทเรียน บทเรียนละ 2 คาบ คาบละ 50 นาที

5. ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างทดสอบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียน (Post-test) ด้วยแบบทดสอบการพูดภาษาอังกฤษฉบับเดิมและมีวิธีปฏิบัติเหมือนกับการทดสอบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียน (Pre-test) ใช้เวลาจำนวน 2 คาบเรียน โดยมีกรรมการสอบจำนวน 3 คน เมื่อเสร็จสิ้นการทดสอบหลังเรียน ผู้วิจัยจึงให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

6. ผู้วิจัยนำผลการทดสอบก่อนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานของกลุ่มตัวอย่างมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติเพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน โดยใช้สถิติ t-test แบบ One Group Pretest-Posttest Design และวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานโดยใช้ค่าสถิติค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย สามารถสรุปผลได้ ดังนี้

1. ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัยข้อที่ 1

2. ความพึงพอใจของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.44$, S.D. = 0.66) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัยข้อที่ 2

การอภิปรายผล

1. จากผลการวิจัยข้อที่ 1 จะเห็นได้ว่าความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างสูงขึ้นหลังจากที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาจเกิดจากสาเหตุดังต่อไปนี้

1.1 ขั้นก่อนปฏิบัติภาระงาน (Pre-task) คือ ขั้นตอนการเตรียมความพร้อมทางด้านภาษาให้แก่ผู้เรียนก่อนการปฏิบัติภาระงาน ผู้วิจัยเริ่มต้นด้วยการแนะนำหัวข้อในบทเรียน ชี้แจงวัตถุประสงค์ นำเสนอคำศัพท์ วลีหรือสำนวนภาษาที่จำเป็นต่อการปฏิบัติภาระงานให้แก่ผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนร่วมกันทำกิจกรรมเป็นคู่หรือเป็นกลุ่มเล็ก ได้แก่ การฟังและเติมบทสนทนาให้สมบูรณ์และการแยกคำศัพท์ตามหมวดหมู่ สอดคล้องกับแนวคิดของ Willis (1996) ที่อธิบายว่า ขั้นก่อนปฏิบัติภาระงาน

เป็นขั้นตอนที่ผู้สอนนำเสนอคำศัพท์หรือสำนวนภาษาที่เป็นประโยชน์ ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในการวางแผนและปฏิบัติภาระงานได้ โดยผู้เรียนดึงความรู้เดิมมาใช้ในการเรียนรู้ผ่านการทำกิจกรรม จากการทดลองพบว่า ผู้เรียนสามารถนำความรู้เดิมมาใช้ในการทำกิจกรรมได้จนสำเร็จโดยอาศัยความร่วมมือร่วมใจกัน และการทำกิจกรรมนี้ช่วยให้ผู้เรียนสังเกตเห็นรูปแบบสำนวนภาษาเพื่อเป็นประโยชน์ในการปฏิบัติภาระงานในขั้นต่อไป

1.2 ขั้นปฏิบัติภาระงาน (Task cycle) คือ ขั้นตอนที่ผู้เรียนใช้ภาษาเป้าหมายในการปฏิบัติภาระงานให้สำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ ผู้วิจัยได้มอบหมายภาระงานโดยให้ผู้เรียนแสดงบทบาทสมมุติที่มีสถานการณ์สอดคล้องกับชีวิตจริงของผู้เรียน สอดคล้องกับแนวคิดของ Nunan (1989) ที่อธิบายว่า ภาระงานเป็นตัวกลางที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในการสื่อสาร จึงควรเป็นเรื่องราวที่สอดคล้องกับสถานการณ์จริง ต่อมาผู้วิจัยให้ผู้เรียนเตรียมบทสนทนา ฝึกซ้อม และแสดงบทบาทสมมุติหน้าชั้นเรียน สอดคล้องกับแนวคิดของ Willis (1996) ที่อธิบายว่า เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนเตรียมความพร้อมและนำเสนอผลการปฏิบัติภาระงานหน้าชั้นเรียน ผู้สอนจะคอยให้คำแนะนำและช่วยเหลือทางด้านภาษาและช่วยชี้แนะระหว่างการซักซ้อมเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจ ในขั้นตอนนี้ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถพูดได้อย่างอิสระ โดยที่ผู้สอนคอยสังเกตและบันทึกไวยากรณ์ภาษาที่ผู้เรียนใช้ไม่ถูกต้อง ส่งผลให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของ ที่อธิบายว่า การผลิตภาษาของผู้เรียนในขั้นตอนนี้จะมุ่งเน้นไปที่การถ่ายทอดความหมายมากกว่าโครงสร้างไวยากรณ์ โดยให้ผู้เรียนใช้ภาษาอย่างอิสระ จากการทดลองพบว่า การที่ผู้เรียนได้ปฏิบัติภาระงานร่วมกับเพื่อน มีการวางแผน ฝึกซ้อม และแสดงบทบาทสมมุติที่ใช้ภาษาพูดได้อย่างอิสระ โดยมีครูผู้สอนคอยให้คำแนะนำและให้ความช่วยเหลือ ทำให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้นและสามารถปฏิบัติภาระงานให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์

1.3 ขั้นมุ่งเน้นภาษา (Language Focus) คือ ขั้นตอนที่ผู้เรียนวิเคราะห์ภาษาและฝึกใช้สำนวนภาษาที่ถูกต้อง ผู้วิจัยได้ออกแบบการจัดการเรียนรู้โดยให้ผู้เรียนร่วมกันวิเคราะห์ความบกพร่องทางการใช้ภาษาของตนเองระหว่างการแสดงบทบาทสมมุติหน้าชั้นเรียน และแก้ไขให้ถูกต้อง จากนั้นให้ผู้เรียนระดมความคิดในการสรุปความรู้ที่ได้รับ ปัญหาที่พบ ตลอดจนแนวทางการแก้ไข ปัญหา ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนทราบข้อบกพร่องของตนเอง และป้องกันไม่ให้เกิดความผิดพลาดในการปฏิบัติภาระงานครั้งต่อไป สอดคล้องกับแนวคิดของ Ellis (2003) ที่อธิบายว่า การให้ผู้เรียนประเมินผลการปฏิบัติภาระงาน ระบุนปัญหา และแนวทางการแก้ไขปัญหา เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขการปฏิบัติภาระงานในครั้งต่อไป หลังจากให้ผู้เรียนร่วมกันวิเคราะห์ภาษาแล้ว ผู้วิจัยได้นำเสนอสำนวนภาษาที่หลากหลาย ซึ่งสอดคล้องกับสถานการณ์ในบทเรียน และให้ผู้เรียนฝึกฝนร่วมกัน สอดคล้องกับแนวคิดของ Willis (1996) ที่อธิบายว่า เป็นขั้นตอนที่ผู้สอนนำเสนอคำศัพท์ วลี

หรือสำนวนภาษาเพิ่มเติมและให้ผู้เรียนฝึกฝนร่วมกัน ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนเกิดองค์ความรู้ใหม่และนำไปสู่การพัฒนาทักษะทางภาษาต่อไป จากการทดลองพบว่า การที่ผู้เรียนได้วิเคราะห์ภาษา วิเคราะห์ข้อบกพร่องทางการใช้ภาษา เรียนรู้และฝึกใช้สำนวนภาษาให้ถูกต้อง เป็นการช่วยเพิ่มความมั่นใจในการพูดให้แก่ผู้เรียน อันนำไปสู่พัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนอีกด้วย

2. จากผลการวิจัยข้อที่ 2 จะเห็นได้ว่าระดับความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานอยู่ในระดับมาก อาจเกิดจากสาเหตุต่อไปนี้

2.1 ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ เป็นด้านที่ผู้เรียนมีความพึงพอใจสูงสุด โดยมีความพึงพอใจในระดับมาก ($\bar{x} = 4.49$, S.D. = 0.65) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้วิจัยได้ออกแบบการเรียนรู้ตามขั้นตอนที่เหมาะสม โดยเริ่มจากการแนะนำหัวข้อ ชี้แจงวัตถุประสงค์ นำเสนอความรู้ทางด้านภาษาที่จำเป็นต่อการนำไปใช้ในภาระงาน ทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจเนื้อหาและมีข้อมูลทางภาษาเพียงพอในการปฏิบัติภาระงาน ต่อมาผู้วิจัยให้ผู้เรียนวางแผน ฝึกซ้อมและแสดงบทบาทสมมติโดยใช้ภาษาพูดอย่างอิสระ ไม่ต้องกังวลเรื่องไวยากรณ์ภาษา ซึ่งทำให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น สุดท้ายจึงให้ผู้เรียนร่วมกันวิเคราะห์ภาษาและฝึกใช้ภาษาที่ถูกต้อง ทำให้ผู้เรียนมีองค์ความรู้ใหม่ทางด้านภาษาและสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษได้ ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับแนวคิดของ Willis (1996) และ Ellis (2003) ที่อธิบายในทำนองเดียวกันว่า การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน มีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ 1) ขั้นก่อนปฏิบัติภาระงาน (Pre-task) เป็นขั้นตอนในการนำเข้าสู่บทเรียนและนำเสนอคำศัพท์หรือสำนวนภาษาที่เป็นประโยชน์ที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถวางแผนและปฏิบัติภาระงานได้ 2) ขั้นปฏิบัติภาระงาน (Task cycle) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนใช้ภาษาเป้าหมายในการปฏิบัติภาระงานให้สำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ 3) ขั้นมุ่งเน้นภาษา (Language focus) เป็นขั้นตอนที่ช่วยให้ผู้เรียนมีการพัฒนาด้านในการใช้ภาษาให้ถูกต้องตามโครงสร้างทางไวยากรณ์

2.2 ด้านประโยชน์ที่ได้รับ เป็นด้านที่ผู้เรียนมีความพึงพอใจรองลงมา โดยมีความพึงพอใจในระดับมาก ($\bar{x} = 4.47$, S.D. = 0.66) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานของผู้วิจัยช่วยให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ และสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้ สอดคล้องกับแนวคิดของ Frost (2005) ที่กล่าวถึงประโยชน์ของการเรียนแบบเน้นภาระงานว่าช่วยให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการสื่อสารกับผู้อื่นมากยิ่งขึ้น โดยใช้ภาษาได้อย่างอิสระและเป็นธรรมชาติ สามารถแก้ไขปัญหาทางการใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสม และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้สื่อสารตามบริบทที่สอดคล้องกับสถานการณ์ในชีวิตจริง นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ออกแบบการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานที่ให้ผู้เรียนทำงานร่วมกันเป็นทีม จึงช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการคิดและการแก้ปัญหา

ตามสถานการณ์จริงอีกด้วย สอดคล้องกับแนวคิดของวิภาดา พูลศักดิ์วีรสาร (2555) ที่กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานช่วยให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นโดยผ่านการทำงานร่วมกัน ซึ่งช่วยพัฒนาทั้งทักษะการคิดและทักษะทางภาษา นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวคิดของ Littlewood (1983) ที่กล่าวว่า การปฏิบัติภาระงานช่วยให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมชั้นและผู้สอน ช่วยให้มี ความกล้าแสดงออก กล้าคิด กล้าแสดงความคิดเห็น จึงช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จทางการเรียนรู้และการใช้ภาษาเป้าหมายในการสื่อสาร

2.3 ด้านการวัดและประเมินผล เป็นด้านที่ผู้เรียนมีระดับความพึงพอใจในระดับมาก ($\bar{x} = 4.41$, S.D. = 0.64) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้วิจัยได้ออกแบบแบบทดสอบที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของแผนการจัดการเรียนรู้ สอดคล้องกับเนื้อหาในบทเรียน และมีสถานการณ์ที่สอดคล้องกับชีวิตประจำวันของผู้เรียน ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถคิดวิเคราะห์ ตัดใจสนใจแก้ปัญหา และวางแผนในการแต่งบทสนทนาจนสามารถปฏิบัติภาระงานได้อย่างสำเร็จ สอดคล้องกับแนวคิดของ Harmer (2007) ที่กล่าวว่า ในการทำกิจกรรมเพื่อการสื่อสารควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้ภาษา โดยมีบริบทที่สมจริง ตามสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถผลิตภาษาได้อย่างอิสระและเป็นธรรมชาติ

2.4 ด้านเนื้อหาการสอน เป็นด้านที่ผู้เรียนมีความพึงพอใจเป็นลำดับสุดท้าย โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.38$, S.D. = 0.70) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้วิจัยได้คัดเลือกหัวข้อในบทเรียนโดยศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน คำอธิบายรายวิชา ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง และศึกษาหนังสือเรียน รายวิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 3 เล่ม แล้วคัดเลือกหัวข้อที่หนังสือแต่ละเล่มมีตรงกัน จากนั้นจึงนำมาออกแบบแผนการเรียนรู้ ซึ่งหัวข้อเหล่านี้มีความสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานและระดับความรู้ของผู้เรียน แต่อาจไม่ตรงตามความสนใจหรือความต้องการของผู้เรียนมากนัก ซึ่งในการเลือกหัวข้อสำหรับบทเรียนควรตรงตามความสนใจของผู้เรียน สอดคล้องกับแนวคิดของ Ellis (2003) ที่กล่าวว่า หัวข้อในบทเรียนควรเป็นหัวข้อที่เหมาะสมกับผู้เรียน ตรงตามความสนใจของผู้เรียน และไม่ตึงเครียดจนเกินไป เพื่อให้ผู้เรียนมีความสนใจใฝ่รู้ในการเรียน

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยเรื่องผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังรายละเอียดต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอน

1. ผู้สอนควรควบคุมดูแลและให้คำแนะนำแก่ผู้เรียนอย่างทั่วถึงในช่วงแรกของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เนื่องจากผู้เรียนยังไม่คุ้นเคยกับการปฏิบัติภาระงานรวมทั้งการคิดบทสนทนาสำหรับการแสดงบทบาทสมมติหน้าชั้นเรียน
2. ผู้สอนควรมอบหมายให้ผู้เรียนจัดบันทึกข้อดีและข้อบกพร่องของผู้เรียนกลุ่มอื่นๆ รวมทั้งตัดสินใจเลือกกลุ่มที่แสดงบทบาทสมมติได้ดีที่สุด เพื่อให้ผู้เรียนตั้งใจฟังในขณะที่เพื่อนแสดงบทบาทสมมติหน้าชั้นเรียน
3. ผู้สอนควรบันทึกวิดีโอระหว่างที่ผู้เรียนแสดงบทบาทสมมติหน้าชั้นเรียนแล้วนำมาแสดงในชั้นมุ่งเน้นภาษา (Language Focus) เพื่อให้ผู้เรียนสังเกตและหาข้อบกพร่องทางการใช้ไวยากรณ์ภาษาของตนเองแล้วนำมาวิเคราะห์ให้ถูกต้องร่วมกัน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรเลือกใช้กิจกรรมภาระงานประเภทอื่นๆ เพื่อพัฒนาความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ เช่น การเล่าเรื่อง การสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็น หรือการสนทนาแลกเปลี่ยนประสบการณ์ เป็นต้น ทั้งนี้ผู้วิจัยควรออกแบบภาระงานให้เหมาะสมกับวัยและระดับความสามารถทางภาษาของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรวิจัยเปรียบเทียบตัวแปรอื่นๆ ที่เป็นผลอันเนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เช่น แรงจูงใจในการเรียนรู้ ความกล้าแสดงออก และความเชื่อมั่น ในตนเอง เป็นต้น
3. ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรเลือกหัวข้อสำหรับบทเรียนที่ตรงตามความสนใจและความต้องการของผู้เรียน โดยทำแบบสำรวจความต้องการของผู้เรียน ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ ซึ่งจะช่วยให้เกิดความสนใจใฝ่รู้และร่วมกิจกรรมการเรียนมากยิ่งขึ้น

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ. (2554). คู่มือการให้คำปรึกษาและตอบข้อซักถามสำหรับเจ้าหน้าที่ AEC Information Center. เข้าถึงเมื่อ 14 เมษายน 2562. เข้าถึงได้จาก http://www.dtn.go.th/files/govinfo/AEC_manual.pdf.
- กรมวิชาการ. (2546). การศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มุ่งเน้นทักษะการสื่อสาร ตามหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- จารึก อยะวงศ์. (2556). เด็กไทยอ่อนภาษาอังกฤษ “ผิดทีหลักสูตร”. เข้าถึงเมื่อ 25 มีนาคม 2562. เข้าถึงได้จาก <https://www.sanook.com/campus/1233428>
- ชูศรี วงศ์รัตน์, และ องอาจ นัยพัฒน์. (2551). แบบแผนการวิจัยเชิงทดลองและสถิติวิเคราะห์: แนวคิดพื้นฐานและวิธีการ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไชยยันต์ โดเทศ. (2551). การใช้กิจกรรมมุ่งปฏิบัติงานที่เน้นประสบการณ์เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและความเชื่อมั่นในตนเองของนักศึกษาวิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยว. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต), บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ณัฐริกา ทัศนแก้ว. (2549). การเปรียบเทียบความสามารถทางการเรียนด้านการฟังและความสนใจต่อการเรียน วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารระหว่างการสอนโดยใช้เกมประกอบการสอนกับการสอนตามปกติของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต), บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- ณัฐชญา บุปผาชาติ. (2561). การใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนยอแซฟอุปถัมภ์ อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม. (ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต), บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ณัฐรัตน์ แยมฉาย. (2559). การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต), บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ทัศนีย์ ธรพร. (2556). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรมโดยใช้รูปแบบการสอนแบบเน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสาร. (วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎี

- บัณฑิต), บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ธวัชร ดันตระกูล. (2555). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้บทฝึกการสนทนาภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- ประเทือง ใจหาญ. (2546). การเปรียบเทียบความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้และไม่ใช้กิจกรรมการละคร. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต), บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วิภาดา พูลศักดิ์วารสาร. (2555). การพัฒนารูปแบบการสอนอ่านเน้นภาระงานโดยใช้กลวิธีอภิปัญญาสำหรับผู้ใหญ่เพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ. (วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต), บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ศิริพันธ์ เอื้อนโรสงศ์. (2560). การจัดการเรียนแบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร. (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต), บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. (2561). สรุปผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2561. เข้าถึงเมื่อ 23 มกราคม 2562. เข้าถึงได้จาก http://www.newonetestresult.niets.or.th/AnnouncementWeb/PDF/SummaryONETP6_2561.pdf
- สรลาลี หลงแย้ม. (2556). การพัฒนาการฟัง พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการใช้กิจกรรมการเรียนแบบเน้นภาระงาน. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต), บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2551). ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สุจินดา คำเงิน. (2551). การส่งเสริมทักษะการพูดและความกล้าแสดงออกด้านภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มความเป็นเลิศ โรงเรียนฝางชนูปถัมภ์. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต), บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏ เชียงราย.
- สุนีตา โฆษิตชัยวัฒน์. (2555). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ความรู้ด้านกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษและทักษะสังคมสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร. (วิทยานิพนธ์ปริญญา ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต), บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- สุปรียา เตจ๊ะตา. (2552). การส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและแรงจูงใจของผู้เรียน ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานด้านการท่องเที่ยว. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต), บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- หริศศักดิ์ พลตรี. (2558). ผลการใช้บทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นภาระงานและสาระท้องถิ่นต่อความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียน น้ำเกลี้ยงวิทยา. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต), บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อารีรักษ์ มีแจ้ง, ดุษฎี รุ่งรัตนกุล, นันทวัน ชุมตันติ, และ อภิชัย รุ่งเรือง. (2554). การวิจัยเพื่อประเมินผลการดำเนินงานของศูนย์พัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์, 13(2).

ภาษาอังกฤษ

- Albino, G. (2017). Improving Speaking Fluency in a Task-Based Language Teaching Approach: The Case of EFL Learners at PUNIV-Cazenga. *SAGE Open*, 7(2).
- Best, J. W., and Kahn, J. V. (1986). *Research in Education*. New Jersey: Prentice Hall Incorporate.
- Breen, M. (1987). Learner contributions to task design. *Language learning tasks*, 7, 23-46.
- Bygate, M., Skehan, P., and Swain, M. (2013). *Researching Pedagogic Tasks: Second Language Learning, Teaching, and Testing*. Harlow: Longman.
- Byrne, D. (1986). *Teaching oral english*. (Vol. 2). United Kingdom: Longman Harlow.
- Canale, M., and Swain, M. (1980). *Theoretical bases of communicative approaches to second language teaching and testing*. *Applied linguistics*, 1(1).
- Clark, J. L. (1972). *Foreign Language Testing: Theory and Practice*. Language and the Teacher: A Series in Applied Linguistics. *ERIC Digest*, 15(1).
- Dorathy, A. A., and Mahalakshmi, S. (2011). Second Language Acquisition Through Task-Based Approach–Role-Play in English Language Teaching. *English for specific purposes world*, 11(33).
- Efthymiou, G. (2012). Portfolio Assessment of Speaking Skills in English as a Foreign Language in Primary Education. *Research Papers in Language Teaching & Learning*, 3(1).
- Ellis, R. (2003). *Task-based language learning and teaching*. Oxford: Oxford University Press.

- Estaire, S., and Zanon, J. (2004). **Handbooks for the English Classroom: Planning Classwork a Task Based Approach**. United Kingdom: Macmillan Heinemann.
- Finocchiaro, M., and Brumfit, C. (1983). **The functional-notional approach: From theory to practice**. New York: Oxford University Press.
- Florez, M. C. (1999). Improving Adult English Language Learners' Speaking Skills. **ERIC Digest**.
- Frost, R. (2005). **A Task-Based Approach**. Accessed 29 March 2018. Available from <https://www.teachingenglish.org.uk/article/a-task-based-approach>.
- Harmer, J. (2007). **The practice of English language teaching**. Harlow: Pearson Longman.
- Harris, D. P. (1990). **Testing English as a Second Language**. New York: McGraw-Hill.
- Hasan, A. A. (2014). The Effect of Using Task-Based Learning in Teaching English on the Oral Performance of the Secondary School Students. **International interdisciplinary journal of education**, 1.
- Heaton, J. B. (1990). **Classroom testing**. London: Pearson PTR.
- Jorgen, K. (1999). **Sample Assessment Rubric**. Accessed 22 February 2018. Available from <http://www.nj.gov/education/cccs/frameworks/resources/ELAGuidance.pdf>
- Likert, R. A. (1996). **New Patterns of Management**. New York: McGraw-Hill Book Company Inc.
- Littlewood, W. T. (1983). **A Communicative Approach to Language Teaching Methodology**. New York: Cambridge University Press.
- Nunan, D. (1989). **Designing tasks for the communicative classroom**. Cambridge: Cambridge University Press.
- _____, D. (1999). **Second Language Teaching & Learning**. Boston: Heinle & Heinle Publishers.
- _____, D. (2004). **Task-Based Language Teaching: A Comprehensively Revised Edition of Designing Tasks for the Communicative Classroom**. Cambridge: Cambridge University Press.
- O'Sullivan, B. (2008). **Notes on assessing speaking**. Accessed 31 March 2018. Available from <http://lrc.cornell.edu/events/past/2008-2009/papers08/osull1.pdf>.
- Oller, J. W. (1979). **Language Tests at School: a Pragmatic Approach**. London:

Longman.

- Pattison, P. (1987). **Developing Communication Skills: a practical handbook for language teachers, with examples in English, French and German.** Cambridge: Cambridge University Press.
- Pica, T., Kanagy, R., and Falodun, J. (1993). **Choosing and using communication tasks for second language instruction.** Bristol: Long Dunn Press.
- Prabhu, N. S. (1987). **Second language pedagogy.** Oxford: Oxford University Press
- Rao, P. S. (2019). The Role of English as a Global Language. **Research Journal of English**, 4(1).
- Richards, J. (2001). **Curriculum Development in Language Teaching.** Cambridge: Cambridge University Press.
- Richards, J., Platt, J., and Weber, H. (1986). **Longman Dictionary of Applied Linguistics.** London: Longman.
- Robinson, P. (1991). **ESP today: A Practitioner's Guide.** New York: Prentice Hall.
- Sarcoban, A., and Karakurt, L. (2016). **The Use of Task-Based Activities to Improve Listening and Speaking Skills in EFL Context.** *Sino-US English Teaching*, 13(6).
- Schulz, R. A., and Bartz, W. H. (1975). Free to communicate. *Perspective: A new freedom*, 7, 47-92.
- Scott, R. (1981). **Speaking in Keith'Johnson and Keith Morrow in Communication in the Classroom.** Cambridge: Longman.
- Valette, R. M. (1977). **Modern language testing.** New York: Harcourt Brace Jovanovich.
- Visbal, J. C., and Padilla, K. G. (2017). **A Task-Based Speaking Course for 9th Grade Students at Institucion Educativa Vista Hermosa de Soledad.** Universidad del Norte.
- Weir, C. J. (1993). **Understanding and Developing Language Tests.** New York: Prentice Hall
- Willis, J. (1996). **A framework for task-based learning.** London: Longman.
- Ying, C. (2012). **Task-based approach to teach ESL speaking.** Cheng Shiu University.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. นางธนัชชา กาญจนเมธี ครูชำนาญการพิเศษ สอนภาษาอังกฤษ
หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
โรงเรียน ภ.ป.ร. ราชวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์
2. นางศรีกรดา จันทร์รงค์ ครูชำนาญการพิเศษ สอนภาษาอังกฤษ
โรงเรียน ภ.ป.ร. ราชวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์
3. Mr.Reymar John Sardon ครูสอนภาษาอังกฤษ
โรงเรียน ภ.ป.ร. ราชวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์

ภาคผนวก ข

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของความตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน
2. ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของความตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบการพูดภาษาอังกฤษ
3. ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของความตรงเชิงเนื้อหาของเกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ
4. ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของความตรงเชิงเนื้อหาของแบบประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

ตารางที่ 16 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของความตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้น
ภาระงาน

หน่วยการเรียนรู้	ข้อ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	ค่า IOC	การแปลผล
		1	2	3			
1 Free time activity	1	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
	2	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
	3	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
	4	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
	5	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
	6	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
	7	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
	8	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
	9	1	0	1	2	0.67	สอดคล้อง
	10	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
	11	1	0	1	2	0.67	สอดคล้อง
	12	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
	13	0	1	1	2	0.67	สอดคล้อง
	14	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
	15	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
2 Ordering food	1	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
	2	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
	3	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
	4	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
	5	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
	6	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
	7	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
	8	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
	9	1	0	1	2	0.67	สอดคล้อง
	10	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 16 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของความตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้น
ภาระงาน (ต่อ)

หน่วยการเรียนรู้	ข้อ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	ค่า IOC	การแปลผล
		1	2	3			
	11	1	0	1	2	0.67	สอดคล้อง
	12	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
	13	0	1	1	2	0.67	สอดคล้อง
	14	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
	15	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
3 Asking and giving directions	1	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
	2	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
	3	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
	4	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
	5	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
	6	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
	7	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
	8	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
	9	1	0	1	2	0.67	สอดคล้อง
	10	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
	11	1	0	1	2	0.67	สอดคล้อง
	12	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
	13	0	1	1	2	0.67	สอดคล้อง
	14	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
	15	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
4 Planning a trip	1	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
	2	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
	3	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
	4	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
	5	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 16 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของความตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้น
ภาระงาน (ต่อ)

หน่วยการเรียนรู้	ข้อ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	ค่า IOC	การแปลผล
		1	2	3			
	6	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
	7	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
	8	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
	9	1	0	1	2	0.67	สอดคล้อง
	10	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
	11	1	0	1	2	0.67	สอดคล้อง
	12	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
	13	0	1	1	2	0.67	สอดคล้อง
	14	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
	15	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 17 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของความตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบการพูดภาษาอังกฤษ

หน่วยการเรียนรู้	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	ค่า IOC	การแปลผล
	1	2	3			
1. Free time activity	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
2. Ordering food	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
3. Asking and giving directions	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
4. Planning a trip	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 18 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของความตรงเชิงเนื้อหาของเกณฑ์การประเมินความสามารถ
ด้านการพูดภาษาอังกฤษ

องค์ประกอบ	ระดับ คะแนน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	ค่า IOC	การแปลผล
		1	2	3			
การออกเสียง (Accuracy in Pronunciation)	4	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
	3	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
	2	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
	1	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
การใช้คำศัพท์ (Vocabulary)	4	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
	3	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
	2	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
	1	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
ความถูกต้อง ทางไวยากรณ์ (Accuracy in Grammar)	4	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
	3	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
	2	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
	1	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
ความคล่องแคล่ว ในการใช้ภาษา (Fluency)	4	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
	3	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
	2	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
	1	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
ความเข้าใจ ของผู้ฟัง (Comprehension)	4	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
	3	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
	2	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
	1	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 19 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของความตรงเชิงเนื้อหาของแบบประเมินความพึงพอใจ
ต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

ด้านที่ประเมิน	ข้อ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	ค่า IOC	การแปลผล
		1	2	3			
ด้านเนื้อหา การสอน	1	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
	2	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
	3	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
	4	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
	5	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
ด้านกระบวนการ จัดการเรียนรู้	6	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
	7	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
	8	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
	9	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
	10	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
ด้านการวัดและ ประเมินผล	11	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
	12	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
	13	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
	14	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
	15	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
ด้านประโยชน์ ที่ได้รับ	16	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
	17	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
	18	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
	19	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
	20	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง

ภาคผนวก ค
ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

Lesson Plan 2

Topic: Ordering Food

Subject: English 2 (E21102)

Level: Mattayomsuksa 1

Time: 2 periods (100 minutes)

Strand: 1. Language for Communication**Standard:** E 1.1.3 Choose/specify the sentences and texts related to non-text information read.

E 1.3.1 Speak and write to describe themselves, their daily routines, experiences and the environment around them.

Terminal Objective: Students are able to use English for ordering food at a restaurant.**Enabling Objectives:****Expected Behavior:****Language Focus:**

- **Language Skill:** Speaking
- **Language Function**
 - Greeting
 - Offering help
 - Accepting help
 - Refusing help
 - Asking for the menu
 - Choosing the menu
 - Asking prices
 - Telling prices

- VocabularyStarter: Fried chicken wings, Fish & chips, Gyoza, Egg rolls, Smoked sausagesMain course: Grilled salmon, Pork steak, Roast beef, Chicken coconut soup, Chicken green curry,Drinks: Apple juice, Latte, Honey lemon, Tea, CoffeeDessert: Dark Chocolate Torte, Ice cream, Cake, Apple pie with cream, Fruit salad

- Materials:**
1. Board and marker
 2. Worksheet
 3. Recorder
 4. Role card

Procedure

➤ Pre-task

Activity 1 (5 minutes)

1. Teacher greets students, introduces the topic and tells about the objectives of the lesson.
2. Teacher asks students some questions:
 - What is your favorite restaurant?
 - What do you like to eat there?

Activity 2 (10 minutes)

3. Teacher lets students work in pair or group of three students, and gives worksheet 1.
4. Teacher plays the recorder and lets students complete the conversation. (2 times)
5. Teacher and students check the answers together.

Activity 3 (15 minutes)

6. Teacher gives worksheet 2 to each pair or each group of students.
7. Students classify the food menu to the correct type and write down the price. Then write three lists to each type.
8. Teacher and students check the answers together.
9. Teacher asks some students to give the name of the menu they wrote more.

➤ Task Cycle

Task stage (5 minutes)

10. Teacher gives the task to students and explains what they have to do.

Use the menu from previous activity. They have 15 minutes to prepare their script and practice conversation before acting out in front of class.

Task Situation: At a restaurant

Student A

You are a waiter in a restaurant. Greet the customer and offer help. Give the menu and ask what he wants to order: starter, main course, drink and dessert. Give the bill to the customer when he needs.

Student B (& C)

You are (a) customer(s). You want a starter, but you don't like fish and egg. For main course, you don't eat beef. You have a cold. So, you don't want to drink cold water and you don't like coffee. You want to have dessert, but you don't eat chocolate. You have only 300 baht for this meal. You don't have a credit card.

Planning Stage (15 minutes)

11. Students prepare their script and practice the conversation. Teacher observes them.

Report Stage (30 minutes)

12. Students act out in front of class.

13. Teacher observes and takes notes the grammatical mistakes by students.

14. Teacher lets students vote which pair or group of student is the best.

➤ **Language Focus**

Analysis (10 minutes)

15. Students discuss the grammatical mistakes during acting out. Teacher writes down on the board and adds more sentences which are wrong by students.

16. Teacher lets students correct those sentences.

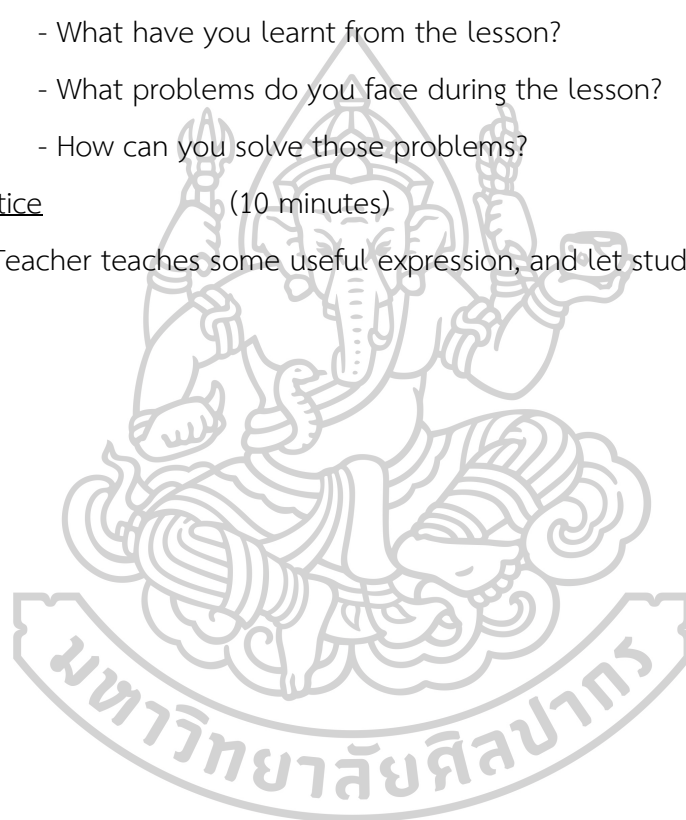
17. Teacher lets students repeat the correct sentences together.

18. Teacher lets students brainstorm.

- What have you learnt from the lesson?
- What problems do you face during the lesson?
- How can you solve those problems?

Practice (10 minutes)

19. Teacher teaches some useful expression, and let students read aloud.

ภาคผนวก ง
ตัวอย่างบทเรียน

Ordering Food

Activity 1

Instructions: Discuss these questions to the class.

- What is your favorite restaurant?
- What do you like to eat there?

Activity 2

Instructions: Listen to the audio sound and complete the conversation.

Conversation 1

Situation: At a restaurant

Waiter: Good afternoon, sir. How can I help you?

Customer: Yes, please. I would like a table for two.

Waiter: 1) _____, please.

Waiter: Here is the menu. May I get you anything to drink?

Customer: Yes, please. I want strawberry smoothie.

Waiter: What would you like for 2) _____?

Customer: Can I have barbeque wings?

Waiter: Sure, would you like anything else?

Customer: That'll be fine for now, thank you.

Waiter: Call me when you 3) _____ something more.

Customer: 4) _____. I would like to order my food now.

Waiter: What would you like to order?

Customer: Can I get a papaya salad?

Waiter: Can I get you 5) _____?

Customer: That's all. Thank you.

Conversation 2**Situation:** At a restaurant**Waiter:** Welcome to Aroi Restaurant. May I help you?**Customer:** Yes, please I'm looking for a 6) _____. What can you suggest?**Waiter:** I suggest spicy chicken wings, fried bacon and gyoza.**Customer:** I would like to have fried bacon, please.**Waiter:** What would you like to order for 7) _____?**Customer:** I want special salmon steak.**Waiter:** 8) _____ something to drink?**Customer:** Yes, I would like some watermelon shake, please.**Waiter:** I'm sorry. We don't have watermelon shake today.**Customer:** How about lychee shakes?**Waiter:** Sure. Do you want any 9) _____?**Customer:** No, thank you.**Waiter:** OK, so that's fried bacon, special salmon steak and lychee shake.
The food will be served in about 10 minutes.

..... (After finishing meal)

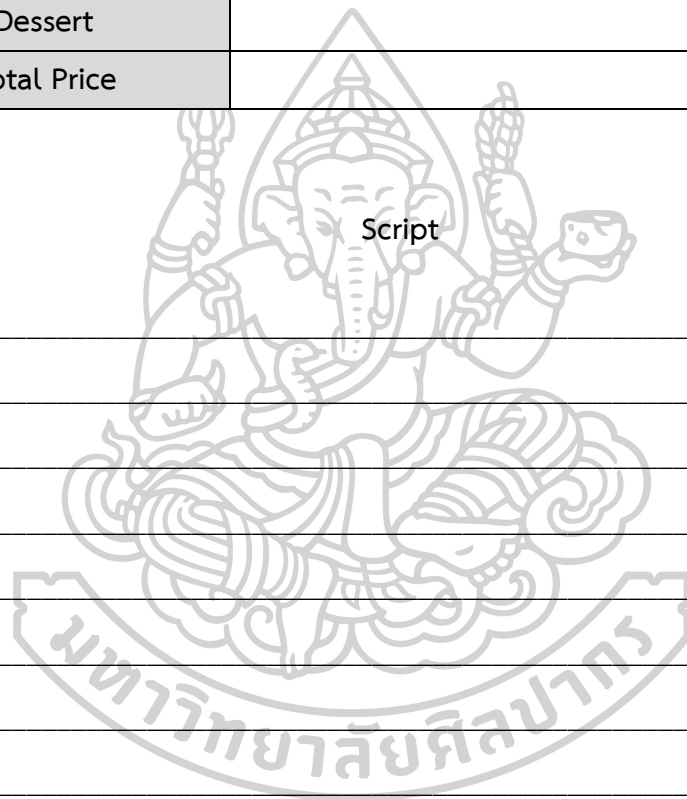
Customer: (Raises one hand) Can I have the 10) _____, please.**Waiter:** The total is 245 baht. Would you like to pay with cash or credit card?**Customer:** Cash, please. Here you are.**Waiter:** Thank you so much.

Task outline

Instructions: Discuss with your group to choose the food menu and fill in the table below. Then prepare the script for your conversation.

Starter	
Main course	
Drink	
Dessert	
Total Price	

Script

Useful Expression: Ordering food

Greeting	Offering help
<p>Good morning, sir/ madam.</p> <p>Welcome to _____.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ▪ May I help you? ▪ Can I help you? ▪ How can I help you? ▪ What can I do for you?

Accepting help	Refusing help
<ul style="list-style-type: none"> ▪ Yes, please. ▪ Yes, I'm looking for _____? ▪ Yes, what can you recommend for me/ us? 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ No, thank you. ▪ It's okay. ▪ It's fine.

Asking for the menu	Choosing the menu
<ul style="list-style-type: none"> ▪ What would you like to order? ▪ Do you want any drink? ▪ Would you like anything to drink? ▪ Anything else? 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Do you have any _____? ▪ Can I have (a/ some) _____, please? ▪ I would like to order (a/ some) _____. ▪ I would like to have (a/ some) _____. ▪ I want (a/ some) _____. ▪ I prefer to have (a/ some) _____. ▪ How about _____?

Asking prices	Telling prices
<ul style="list-style-type: none"> ▪ How much is it? ▪ How much is this? ▪ How much are these? ▪ How much does it cost? 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ It's _____ baht. ▪ It costs _____ baht. ▪ The total is _____ baht.

ภาคผนวก จ

ตัวอย่างแบบทดสอบการพูดภาษาอังกฤษ

แบบทดสอบการพูดภาษาอังกฤษ

แบบทดสอบฉบับนี้เป็นแบบทดสอบสำหรับใช้วัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียน ภ.ป.ร. ราชวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

คำชี้แจง

ให้นักเรียนจับคู่หรือแบ่งกลุ่มละ 3 คน ส่งตัวแทนกลุ่มจับสลากเลือกลำดับในการทดสอบ จากนั้นจับสลากเลือกหัวข้อในการแสดงบทบาทสมมติ 1 หัวข้อ มีเวลาในการเตรียมบทสนทนาตามสถานการณ์ที่กำหนดให้และฝึกซ้อม 20 นาที ใช้เวลาในการแสดงบทบาทสมมติคู่/กลุ่มละ 2-3 นาที นักเรียนสามารถใช้อุปกรณ์ประกอบการแสดงได้

สถานที่

- ห้องเรียน ม.1/4 ใช้สำหรับนักเรียนที่รอการทดสอบ เมื่อดำเนินการทดสอบเสร็จสิ้นแล้วไม่อนุญาตให้นักเรียนกลับเข้าไปในห้องเรียนอีก เพื่อป้องกันการบอกแนวข้อสอบกับเพื่อนที่ยังไม่ได้ทดสอบ
- ห้องสมุดระดับชั้น ม.1 ใช้สำหรับทดสอบการพูดภาษาอังกฤษ โดยให้นักเรียนเข้าทดสอบทีละคู่/ กลุ่ม
- ห้องศูนย์ภาษา ใช้สำหรับการฝึกซ้อมก่อนการทดสอบจริง

การให้คะแนน

แบบทดสอบนี้มีคะแนนเต็ม 20 คะแนน มีกรรมการการสอบเพื่อให้คะแนน 3 คน ซึ่งจะนำคะแนนจากกรรมการการสอบทั้ง 3 คน มาหาค่าเฉลี่ยเพื่อคิดเป็นคะแนนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ มีเกณฑ์ในการให้คะแนนตามองค์ประกอบดังนี้

1. การออกเสียง (Accuracy in Pronunciation)
2. การใช้คำศัพท์ (Vocabulary)
3. ความถูกต้องทางไวยากรณ์ (Accuracy in Grammar)
4. ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency)
5. ความเข้าใจของผู้ฟัง (Comprehension)

ตัวอย่างแบบทดสอบการพูดภาษาอังกฤษ

Topic: Ordering food

Situation At a restaurant

Student A

You are a waiter in a restaurant. Greet the customer and offer help. Then, you ask for the starter, main course and drink and dessert. Give the bill to the customer after finishing meal.

Student B (& C)

You are (a) customer(s). You want a starter, but you don't like chicken and vegetable. You also want some main courses. You really like pork and cheese. Today is very hot. So, you need a cold drink. You want to pay it in cash. You have only 200 baht for this meal.

ภาคผนวก ฉ

แบบประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

แบบประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ

ระดับคะแนน	5	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
	4	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
	3	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
	2	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
	1	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
	ด้านเนื้อหาการสอน					
1	หัวข้อมีความเหมาะสมและตรงตามความสนใจของนักเรียน					
2	เนื้อหาการสอนมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์					
3	เนื้อหาการสอนมีความยากง่ายเหมาะสมกับนักเรียน					
4	เนื้อหาการสอนช่วยส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ					
5	ภาระงานในบทเรียนมีความยากง่ายเหมาะสมกับนักเรียน					
	ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้					
6	ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้เหมาะสม					
7	กิจกรรมการสอนช่วยให้นักเรียนเรียนรู้และเข้าใจเนื้อหาในบทเรียน					
8	กิจกรรมการสอนช่วยส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ					
9	กิจกรรมการสอนช่วยให้นักเรียนมีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น					
10	สื่อการสอนถูกต้อง เหมาะสมและช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาในบทเรียน					

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
ด้านการวัดและประเมินผล						
11	แบบทดสอบมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์					
12	แบบทดสอบมีความยากง่ายเหมาะสมกับนักเรียน					
13	แบบทดสอบสอดคล้องกับเนื้อหาในบทเรียน					
14	เกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษมีความเหมาะสม					
15	ระยะเวลาในการเตรียมความพร้อมและการทดสอบมีความเหมาะสมเพียงพอ					
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ						
16	การจัดการเรียนรู้ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ					
17	การจัดการเรียนรู้ช่วยพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ					
18	นักเรียนได้พัฒนาทักษะการคิดและการแก้ปัญหา					
19	นักเรียนได้พัฒนาทักษะการทำงานร่วมกันในหมู่คณะ					
20	นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้					

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นางสาวรุ่งนภา จิตตสินนวา
วัน เดือน ปี เกิด	7 มีนาคม 2534
สถานที่เกิด	จังหวัดนครปฐม
วุฒิการศึกษา	ศึกษาศาสตรบัณฑิต (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ) มหาวิทยาลัยศิลปากร
ที่อยู่ปัจจุบัน	20/1 หมู่ 1 ซอย 10 ตำบลสามควายเผือก อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม 73000

